

Arapça Konuşma
Dersleri

1

Usûl-i Tedrîs-i 'Arabî

Dr. Hüseyin KARA, 1953 yılında Rize'nin Güneyce nahiyesinde doğdu. İlkokul, ortaokul, hafızlık ve Arapça öğrenimini bölgede tamamladıktan sonra Mersin İHL'ni bitirdi (1976). Aynı yıl Konya Yüksek İslam Enstitüsüne girdi ve 1980 yılında tefsir-hadis bölümünden mezun oldu. Sırası ile Antalya, Denizli, Adana, Konya ve Ankara'da lise ve Anadolu İmam Hatip Liselerinde 25 yıl öğretmenlik yaptı. Bu arada (1993-1997) Arap Dili ve Edebiyatında "Arabic Dialect Spoken in Turkey" konulu doktorasını Tiflis-Gürcistan'da tamamladı. 2006'da emekli oldu. Evli ve dört çocuk babası olan Kara, Arapça ve İngilizce bilmektedir.

e-mail: huseyinkara1953@hotmail.com

Eserleri:

1. Eğitimde Anadolu Modeli.
2. Zamanın Mekânın ve İnsanın Kutsiyeti.
3. Arapça Konuşma Dersleri I, II, III.
4. Türkiye'de Konuşulan Arapça Lehçeler (Arabic Dialect Spoken in Turkey)

Araş. Gör. Osman DÜZGÜN, 1979 yılında Ankara'da doğdu. 2003 yılında Ankara Üniversitesi, Arap Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalından mezun oldu. 2004 yılında Kara Lisan Okulu'nda vatanı görevini tamamladı. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsünde 2005'te Yüksek Lisansını tamamladı ve aynı yıl Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Arap Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalına araştırma görevlisi olarak atandı. 2008-2009 öğretim yılında Şam Üniversitesi Arap Dili ve Edebiyatı Bölümünde görev yaptı. Halen Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arap Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalında Doktora programına devam etmektedir. Evli ve bir çocuk babasıdır.

e-mail: osmanduzgun1979@hotmail.com

Eserleri:

1. Arapça Kelime Hazinesi.
2. Arapça-Türkçe, Türkçe-Arapça Parmak Sözlük.
3. Osmanlıca-Türkçe Parmak Sözlük.
4. Arapça Konuşma Dersleri I, II, III.

Arapça Konuşma Dersleri

1

اصْوَلْ تَدْرِيس عَرَبِيٍّ

Usûl-i Tedrîs-i ‘Arabî

Müellif
İsmail Hâmetî b. Osman

Yayına Hazırlayanlar
Dr. Hüseyin KARA
Araş. Gör. Osman DÜZGÜN

*ARAPÇA KONUŞMA DERSLERİ
USÜL-İ TEDRİS-İ 'ARABÎ*
I

Copyright © İşık Akademi Yayınları, 2010

*Bu eserin tüm yayın hakları İşık Yayıncılık Tic. A.Ş.'ye aittir.
Eserde yer alan metin ve resimlerin İşık Yayıncılık Tic. A.Ş.'nin önceden
yazılı izni olmaksızın, elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt
sistemi ile çoğaltılması, yayımılanması ve depolanması yasaktır.*

Kapak
İhsan DEMİRİHAN

ISBN
978-605-5557-04-1

Yayın Numarası
93

Basım Yeri ve Yılı
Çağlayan A.Ş.
TS EN ISO 9001:2000
Ser No: 300-01
Sarnıç Yolu Üzeri No: 7 Gaziemir/İZMİR
Tel: (0232) 252 22 85
Mayıs 2010

Genel Dağıtım
Gökkuşağı Pazarlama ve Dağıtım
Merkez Mah. Soğuksu Cad. No: 31 Tek-Er İş Merkezi
Mahmutbey/İSTANBUL
Tel: (0212) 410 50 60 Faks: (0212) 445 84 64

İşık Akademi Yayımları
Kıskıkkı Mahallesi Meltem Sokak No: 5
34676 Üsküdar/İSTANBUL
Tel: (0216) 318 42 88 Faks: (0216) 318 52 20
www.akademiyayinlari.com

İÇİNDEKİLER

Müellif İsmail Hâmetî Bin Osman.....	VI
ÖNSÖZ	IX
1. DERS	1
2. DERS	5
3. DERS	9
4. DERS	15
5. DERS	21
6. DERS	27
7. DERS	32
8. DERS	38
9. DERS	44
10. DERS	50
ALIŞTIRMALAR I	56
11. DERS	59
12. DERS	64
13. DERS	69
14. DERS	75
15. DERS	81
16. DERS	86
17. DERS	91
18. DERS	96
19. DERS	101
20. DERS	106
ALIŞTIRMALAR II	111
21. DERS	114
22. DERS	119

23. DERS	125
24. DERS	131
25. DERS	137
26. DERS	143
27. DERS	149
28. DERS	156
29. DERS	162
30. DERS	169
ALIŞTIRMALAR III	176
SÖZLÜK	180

MÜELLİF İSMAİL HÂMETÎ B. OSMAN

15 Recep 1325 / 11 Ağustos 1326 (24 Ağustos 1910) tarihinde düzenlenen sivil evrakına¹ göre İsmail Hameti Efendi Hicri 1278'de Zile'de doğdu. Babası Zile Belediye reisi Osman Efendi'dir. 23 Haziran 1295'te Zile Rüşdiyesi'nden ve 8 Teşrinievvel 1303'te İstanbul'da Darülmuallimîn'den mezun oldu. Aynı yıl medrese icazeti de aldı. 17 Recep 1307 senesinde kendisine ibtida-yı haricle Bursa müderrisliği tevcih edildi, bir yıl sonra ibtida-yı dahile terfi etti. Sicil kaydında Arapça, Farsça ve Fransızca bildiği tasrih edilmektedir.

Memuriyete Beyrut'un Cenin kasabası Rüşdiye mektebi muallim-i evvelliği ile başladı (1 Kânunisâni 1304). Buradan Beyrut İdadisi Arapça muallimliğine tayin edildi (1 Kânunievvel 1309). Bir yıl sonra aynı okulun Farsça (14 Eylül 1311) ve Lisan-ı Osmani muallimliği de ona verildi. *Usul-i Tedris-i Arabî* kitabını bu görevi sırasında yazdı ve Maarif Nezareti'nin 1 Ağustos 1314 tarihli ruhsatnamesiyle basımını gerçekleştirdi.

12 Teşrinievvel 1316 tarihinde Sana İdadi Mektebi müdürüüğünce ve ilaveten Coğrafya, Ahlâk dersleri muallimliğine tayin edildi. Aynı okulda daha sonra Arapça ve İlâm-i eşya dersleri de okuttu. Buradaki görevlerinden 21 Şubat 1321 tarihinde sıhhi gerekçelerle istifa ederek ayrıldı.

İsmail Hameti Efendi'nin filolog F. Ahn'in metodunu takip ederek tercüme ve uyarlama yoluyla telif ettiği *Usûl-i Tedris-i Arabî* başlıklı Arapça dilbilgisi kitabı birkaç defa basılmış ve anlaşıldığı kadariyla mekteplerde okunmuştur. (Seyfettin Özge'nin kaydettiği baskıları: Beyrut, Matbaa-i Edebiye, 1314, 165 s.; Beyrut, ts., 192 s.; İzmir, Keşîyan Matbaası, 1322, 160 s.; İstanbul, Mahmud Bey Matbaası, 1325, 188 s.; İstanbul, Necm-i İstikbal Matbaası, 1329, 173 s.).² Bazı baskıların künye sayfasında "Anh usulünden muktebes" ifadesi yer aldığı için Hametîyi müellif değil de mütercim olarak gösteren kaynaklar da vardır. Özge katalogunda 1314 yılında [Beyrut] Matbaa-i Edebiye'de basılmış *Muhtasar*

¹ BOA, DN. SAÏD, 142 / 449.

² Ahmet Turan Arslan'ın tesbitine göre *Usul-i Tedris-i Arabî* kitabından bir nüshayı imzalayarak metod olarak da istifade ettiği müderris ve modern Arapça eğitimi kitapları yazarı Mehmet Zihni Efendi'ye göndermiştir. Kütüphanelerde bu imzalı nüshalara tesadüf edilmektedir. bk. Ahmet Turan Arslan, Mehmed Zihni Efendi, İstanbul, İFAV Yay., 1999, s. 80/dn. 103.

VIII

Felsefe-i Ülâ başlıklı yani metafizik konularını işleyen bir kitabı daha gözükmektedir. Göremedığımız bu kitabın ona aidiyeti kesinse felsefe ile de uğraştığı da okuttuğu gündeme gelecektir.

Eğitimci Muallim Cevdet'in anlattıkları, son dönem Osmanlı aydınlarının hem medreselerdeki Arapça eğitimi hem de yeni tarz Arapça ders kitapları hakkında kanaatları açısından zikre değer: "Eskiden Arapçadan çok korkardım. Bütün rüştiye ve tâli tahsilimi Arapçaya nefret ile geçirdim diyebilirim. (...) İstanbul'a gelerek Darülmüallimin'in âli kısmına müsabaka ile girmek istiyordum. (...) Bir zata müracaat ettim; medrese kitaplarından olmayarak bana hangi eseri tavsiye edebileceğini sordum. 'Kahire'de matbu ve Gazi Muhtar Paşa maiyetinde müstahdem birisi tarafından tercüme edilen bir kitap size muvaficktir, bunu tatbikat ile tamamlarsanız medreselilerle bile müsabakaya girersiniz' dedi. Kitabı buldurdum. Dört beş ayda tamamladım. Eser Ahn usulile yazılmış gayet ameliydi. O aralık Beyrut muallimlerinden olup bilahare Fransızca bazı makalâtını okuduğum İsmail Hameti Efendi'nin Larive-Fleury grameri biçimindeki Arapça ve Türkçe eserini de elde ettim. (...) Otuz medrese mezunu sarıklıklar arasında müsabakayı kazandım ve kocaman bir de aferin aldım".³

³ Osman Ergin, *Muallim M. Cevdet'in Hayatı, Eserleri ve Kütüphanesi*, İstanbul, Bozkurt Matbaası, 1937, s. 8-9.

ÖNSÖZ

Arapça, günümüzde 23 ülkede resmi dil, birçok İslam ülkesinde de ikinci dil olarak kullanılmaktadır. İletişim imkanlarının çoğalmasıyla dünyamız gittikçe küçülürken, bazı dillerin önemi artmaktadır. Arapça da son yıllarda önemi artan dillerin başında gelmektedir.

Arapça, dinimizin dili olması bakımından, bütün Müslümanların ana dillerinden sonra ikinci dil olarak öğrenmeleri gereklili olan bir dildir. Zira dinimizin ana kaynağı olan Kur'an-ı Kerim Arapçadır. Onu bütün insanlığa tebliğ eden Hz. Muhammed (sav) Arapça konuşmuştur. Dolayısıyla dinimizin ikinci kaynağı olan hadisler de orijinalleri itibarı ile Arapçadır. Günümüze kadar pek çok İslam âlimi, kitap ve sünnetten anladıklarını Arapça olarak yazıya aktarmışlardır. İşte bu kadar büyük bir hazineden yararlanmanın yolu

Arapça bilmekten geçmektedir. Özellikle de ilahiyatçıların Arapçada yeterli bir seviyeleri olması kaçınılmazdır. Ayrıca ibadet dilimizin de Arapça olduğu dikkate alındığında, önce harfleri doğru telaffuz etmek ve sonrasında da ibadetlerde okuduklarının ne anlama geldiğini bilmek bir Müslüman için hayli önem arz etmektedir. Bir de buna küreselleşen dünyada, özellikle komşularımız olan Arap ülkeleri ile ticâri ve kültürel ilişkilerimizin şimdidey kadar hiç olmamış bir seviyede gelişmiş olması dikkate alındığında, bu coğrafyayla iletişim dili olarak Arapçanın öğrenilmesine olan ihtiyaç bizim açımızdan daha belirgin hale gelmiştir.

Özellikle bizim milletimiz gibi Araplarla asırlar boyu birlikte aynı devlet çatısı altında yaşamış, gerek dînî tabirlerin aynı oluşu, gerekse İslam medeniyetinin bize şekillendirmesinden kaynaklanan ortak kavramlarımızı bugün hâlâ kullanıyor olmamız Arapça bilmemizi gereklî kıلان diğer unsurlardandır. Zaman zaman da olsa Arapça bilmeyişinden dolayı bazı aydınlarımızın telaffuz ve yazım hatalarına düştükleri görülmektedir.

Elinizdeki "Arapça Konuşma Dersleri" adlı eser Osmanlı dönemi Ortaokul ve Liselerin Arapça konuşma ders kitabı olarak okutulmaktadır. Kitabın Arapça kısımlarını tercüme, Osmanlıca kısımlarını da sadeleştirme yaptıktan sonra konuşma derslerini üç cilt, bir cilt de gramer olmak üzere toplamda dört cilt olarak yayınlanması düşünülmektedir.

Kitabın tercüme ve sadeleştirilmesinde tarafımızca yapılan çalışmalar ise şöyledir:

1. Müellifle alakalı tanıtıcı bir yazı kaleme alınmıştır.

2. Arapça metinler Arapça olarak numaralandırılmış ve hareketlendirilmiştir. Ayrıca Türkçe cümlelere de noktalama işaretleri konulmuştur.
3. Kelimeler renklendirilerek, cümleler günümüz Türkçesine tercüme edilmiş-tir.
4. Osmanlıca cümleler hem günümüz Türkçesiyle sadeleştirilmiş hem de Arap-caya tercüme edilmiş ve böylece kitaptan daha fazla yararlanma hedeflenmiştir.
5. Arapça cümlelerin noktalamaları ve soru işaretleri konulmuştur.
6. Kitabınaslındaki bazı matbaa hataları farklı nüshalardan karşılaştırılarak düzeltilmiştir.
7. Kitapta da görüleceği gibi önce derste kullanılacak kelimeler anımlarıyla birlikte yazılmış, sonra da bu kelimeler ile hem Arapçadan Türkçeye hem de Türkçeden Arapçaya cümleler kurularak pekiştirilmeye çalışılmıştır.
8. Kitapta bulunan bütün Arapça cümleler, 30 ders olarak, anadili Arapça olan bir eğitimi tarafından seslendirilmiştir. Daha etkili bir öğrenme sağlayacağından, okuyucu kitabın ekindeki CD'sinde bulunan kullanım kılavuzundaki yönergeleri uygulayarak, Arapça telaffuzda azami derecede istifade edecektir.

Kitaplardaki dersler okunurken takip edilecek yöntemin şu şekilde olması tavsiye edilmektedir:

- Okuyucu önce dersin başında verilen kelimeleri yüksek sesle okumalıdır ve mutlaka yazarak çalışmalıdır.
- Okuyucu okuduğu cümlelerin çevirisini yine kelimeler yardımıyla önce kendisi yapmalıdır.
- Okuyucu, kendi çevirisini tarafımızdan yapılan çeviriyle karşılaştırmalı ve hatalarını düzeltmelidir. Zira hataların kontrolü sırasında, kelimeler, kelime grupları, kalıp ifadeler ve cümle yapıları daha iyi bir şekilde kavranmaktadır.
- Dil öğreniminde kelime dağarcığının önemi bilinmektedir. Bu açıdan her dersin birkaç kere tekrarı, kelime dağarcığının zenginleşmesine ve etkinleşmesine katkı sağlayacaktır.

Bu çalışmanın olgulaşmasında fikirlerinden istifade ettiğimiz ve tashihinde de yardımcı olan değerli hocalarımız Prof. Dr. Musa Yıldız ve Müellif hakkında bilgi toplayan Prof. Dr. İsmail Kara, Arapça metinlerin renklendirilmesinde emeği geçen meslektaşımız M. Ali Kılav Araz, derslerin tashihi ve seslendirmesinde yardımcı olan Ahmed el-Diyab Beylere teşekkürü bir borç biliyoruz.

Çalışmamızın Arapça öğrenmek isteyen herkese yararlı olması dileğiyle... Çalışma bizden, başarı Allah'tandır.

Ankara 2010

Dr. Hüseyin KARA / Araş. Gör. Osman DÜ

1. DERS

الْوَالِدَةُ، الْأُمُّ :	Anne	الْوَالِدُ، الْأَبُ :	Baba
الْأُخْتُ :	Kız Kardeş	الْأَخُ :	Erkek Kardeş
الْفَرَسُ :	Kısrak	الْحَصَانُ :	At
عِنْدِي ، عِنْدَهُ :	Yanımda, (Onun) Yanında	عِنْدَ :	Yanında
فِي ، بِ :	de, -da-	الْبَيْتُ :	Ev
صِبَاحًا :	Sabahleyin	كَانَ (م) :	idi, -miş ¹
مسَاءً :	Akşamleyin	كَانَ (ث) :	idi, -miş

	Cem' (Çoğul)		Müsennâ (İkil)		Müfred (Tekil)	
كُمْ	حَصَائِكُمْ Sizin atınız	كُمَا	حَصَائِكُمَا İkinizin atı	كَ	حَصَائِكَ Senin atın	Muhâtab II. Şahis Eril
كُنْ	حَصَائِكُنْ Sizin atınız	كُمَا	حَصَائِكُمَا İkinizin atı	كَ	حَصَائِكَ Senin atın	Muhâtab II. Şahis Dişil
نَا	حَصَائِنَا Bizim atımız			يِ	حَصَائِي Benim atım	Mutekellim I. Şahis Eril/Dişil

¹ Kelimelerin önündeki mim (م) harfi *müzekker* (eril), (ث) se harfi de *müennes* (dişil) olduğunu göstermektedir.

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. أَبِي كَانَ عِنْدَكُمْ مَسَاءً.

1. Babam akşamleyin sizde idi.

٢. أُمِّي كَانَتْ صَبَاحًا فِي بَيْتِكُمْ.

2. Annem sabahleyin evinizde idi.

٣. أُخْتَنَا كَانَتْ فِي الْبَيْتِ.

3. Kız kardeşimiz evde idi.

٤. أَخْوَكَ كَانَ عِنْدَنَا.

4. Kardeşin bizde idi.

٥. أَبُوكَ كَانَ مَسَاءً فِي الْبَيْتِ.

5. Baban akşamleyin evde idi.

٦. فَرَسِي كَانَتْ صَبَاحًا فِي بَيْتِكَ.

6. Atım sabahleyin evinde idi.

٧. أُخْتُكُمَا كَانَتْ فِي بَيْتِنَا.

7. İkinizin kız kardeşi bizim evde idi.

٨. أَخْوَكُمْ كَانَ مَسَاءً عِنْدِي.

8. Kardeşiniz akşamleyin yanında idi.

٩. حِصَائِكُمْ كَانَ فِي بَيْتِنَا.

9. **Atınız** **bizim** evde idi.

١٠. أَخْتُكُنَّ كَانَتْ صَبَاحًا فِي بَيْتِكَ.

10. **Sizin kız kardeşiniz** sabahleyin senin evde idi.

١١. أَخْوَكُمَا كَانَ بِالْبَيْتِ.

11. İkinizin erkek kardeşi evde idi.

"الْأَدَبُ خَيْرٌ مِنَ الْذَّهَبِ."

"Edep, altından daha değerlidir."

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Annem sabahleyin bizde idi.

١. أُمِيْ كَانَتْ صَبَاحًا عِنْدَنَا.

2. Kardeşin evimizde idi.

٢. أَخْوَهُ كَانَ فِي بَيْتِنَا.

3. Onun atı evinizin yanında idi.

٣. حَصَائِهُ كَانَ عِنْدَ بَيْتِكُمْ.

4. Kız kardeşim akşamleyin evde idi.

٤. اُخْتِيْ كَانَتْ مَسَاءً بِالْبَيْتِ.

5. Baban sabahleyin bizim evde idi.

٥. أَبُوكَ كَانَ صَبَاحًا فِي بَيْتِنَا.

6. Onun erkek kardeşi bizim yanımızda idi.

٦. أَخْوَهُ كَانَ عِنْدَنَا.

7. Onların kardeşi sizin evinizde idi.

٧. أَخْوَهُمْ كَانَ فِي بَيْتِكُمْ.

2. DERS

Komşu Kadın : الجَارَةُ

Komşu : الجَارُ

Kız : الْابْنَةُ، الْبَنْتُ

Oğul : الْابْنُ

Bağ – Bahçe : الْجُنِيَّةُ

Okul : الْمَدَرَسَةُ

Onun atı	مُؤْنَثٌ (ث)	مُذَكَّرٌ (م)	غَائِبٌ
	Dişil	Eril	
	حصانُهَا	حصانُهُ	3. Şahıs

HAFTANIN GÜNLERİ

أيام الأسبوع

Yerba: Pazartesi يَوْمُ الْاثْنَيْنِ

Yerba: Salı يَوْمُ الْثَلَاثَاءِ

Yerba: Çarşamba يَوْمُ الْخَمِيسِ Perşembe: يوم الأربعاء

Cuma: يوم الجمعة Cumartesi: يوم السبت

Yerba: Pazar يوم الأحد

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. جَارُكُمْ كَانَ صَبَاحًا فِي بَيْتَنَا.

1. Erkek komşunuz sabahleyin **bizim evde** idi.

٢. ابْنُهُ كَانَ صَبَاحًا فِي الْمَدْرَسَةِ.

2. Oğlu sabahleyin **okulda** idi.

٣. بِنْتَكَ كَانَتْ فِي الْبَيْتِ.

3. Kızın **evde** idi.

٤. جَارِثُكُمْ كَانَتْ صَبَاحًا فِي الْجُنِينَةِ.

4. Kadın komşunuz sabahleyin **bahçede** idi.

٥. كِتَابُهُ كَانَ عِنْدِي.

5. Onun **kitabı yanındadır**.

٦. جَارُكَ كَانَ مَسَاءً بِالْبَيْتِ.

6. Komşun akşamleyin **evde** idi.

٧. أَبُوكَ كَانَ مَسَاءً فِي بَيْتَنَا.

7. Baban akşamleyin **bizim evde** idi.

٨. بِنْتُهُ كَانَتْ فِي جُنِينَتُكُمْ.

8. Onun **kızı sizin bahçenizde** idi.

٩. جَارٌ كَانَ عِنْدَ أَبِيهِ.

9. Onun komşusu babamlarda idi.

١٠. جَارُوكُمْ كَانَ مَسَاءٌ فِي الْبَيْتِ.

10. Kadın komşunuz akşamleyin evde idi.

١١. أُمُّهُ كَانَتْ بِالْبَيْتِ.

11. Onun annesi evde idi.

١٢. أَخْوَهُ كَانَ فِي بَيْتِهِ.

12. Onun erkek kardeşi evinde idi.

"يَتَعَلَّمُ الْمَرءُ مِنْ أَخْطَائِهِ."

"İnsan, hatalarıyla öğrenir."

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Anneن sabahleyin bizim evde idi.

١. أُمُّكَ كَانَتْ صَبَاحًا فِي بَيْتِنَا.

2. Kadın komşunuz akşamleyin sizin bahçede idi.

٢. جَارِتُكُمْ كَانَتْ مَسَاءً فِي جَنِينَتِكُمْ.

3. Erkek kardeşin sabahleyin okulda idi.

٣. أَخُوكَ كَانَ صَبَاحًا فِي الْمَدْرَسَةِ.

4. Onun kitabı senin evde idi.

٤. كِتَابُهُ كَانَ فِي بَيْتِكَ.

5. Komşumuz akşamleyin evinde idi.

٥. جَارُنَا كَانَ مَسَاءً فِي بَيْتِهِ.

6. Kız kardeşim sabahleyin evinde idi.

٦. أُخْتِي كَانَتْ صَبَاحًا فِي بَيْتِهَا.

7. Onun atı sizin evin yanında idi.

٧. حِصَانُهُ كَانَ عِنْدَ بَيْتِكُمْ.

8. Atımız sabahleyin sizin evin yanında idi.

٨. حِصَانُنَا كَانَ صَبَاحًا عِنْدَ بَيْتِكُمْ.

3. DERS

Gitmek : الْذَّهَابُ

Gelmek : الْمَجِيءُ

الْخَالُ : Dayı

الْعَمُ : Amca

ابنُ الْخَالِ : Dayı oğlu

ابنُ الْعَمِ : Amca oğlu

-den, -dan : مِنْ

Çarşı : الْسُّوقُ

إِلَى : e, -a-

أينَ ، مِنْ أينَ ، إِلَى أينَ؟ : Nerede, Nereden, Nereye?

		مُؤَنَّثُ(ث)		مُذَكَّرُ(م)	
		Dişil		Eril	
Sen gittin	تِ	ذَهَبْتِ	تَ	ذَهَبْتَ	مُخَاطَبٌ Muhâtab
İkiniz gittiniz	ثَمَّا	ذَهَبْتُمَا	ثَمَّا	ذَهَبْتُمَا	II. Şahîs
Siz gittiniz	ثُنَّ	ذَهَبْتُنَّ	ثُمْ	ذَهَبْتُمْ	
Ben / Biz gittik	نَا	ذَهَبْنَا	تُ	ذَهَبْتُ	نَفْسُ الْمُتَكَلِّمٍ I. Şahîs

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. إِلَى أَيْنَ ذَهَبْتُ مَسَاءً عِنْدَمَا خَرَجْتُمْ مِنْ بَيْتَنَا؟

1. Akşam bizim evden çıktığınızda nereye gittiniz?

٢. اِبْنُ عَمْكَ كَانَ صَبَاحًا فِي السُّوقِ.

2. Amcanın oğlu sabahleyin yanında idi.

٣. أَيْنَ أَبِي؟

3. Babam nerededir?

٤. مِنْ أَيْنَ جِئْتَ؟

4. Nereden geldin?

٥. اِبْنُ عَمْكَ كَانَ مَسَاءً عِنْدَ اِبْنِ حَالَاتِنَا.

5. Amcanın oğlu akşamleyin dayımızın oğlunda idi.

٦. أَيْنَ اِبْنُ عَمْكُمْ؟

6. Amcanızın oğlu nerededir?

٧. إِلَى أَيْنَ ذَهَبْتَ؟

7. Nereye gittin?

٨. ذَهَبْنَا إِلَى السُّوقِ.

8. Çarşıya gittik.

٩. مِنْ أَيْنَ جَئْتُمْ؟

9. Nereden geldiniz?

١٠. إِلَى أَيْنَ ذَهَبْتُ مَسَاءً؟

10. Akşamleyin nereye gittiniz?

١١. جِئْنَا مِنَ الْمَدْرَسَةِ.

11. Okuldan geldik.

١٢. جَارُكُمْ كَانَ صَبَاحًا فِي السُّوقِ.

12. Komşunuz sabahleyin çarşida idi.

١٣. ذَهَبْنَا صَبَاحًا إِلَى جُنِيهِتِكُمْ.

13. Sabahleyin bahçenize gittik.

١٤. اِنْ عَمِي كَانَ فِي بَيْتِنَا.

14. Amcamın oğlu evimizde idi.

١٥. إِلَى أَيْنَ ذَهَبْتُمْ؟

15. Nereye gittiniz?

١٦. أَخْوَكَ كَانَ عِنْدَ عَمَّكُمْ.

16. Erkek kardeşin amcanızda idi.

١٧. أَبُوكَ كَانَ عِنْدَ خَالَتَا.

17. Baban dayımızda idi.

١٨. مِنْ أَيْنَ جِئْتُمْ إِلَى جُنِيهِتَنَا؟

18. Bizim bahçemize nereden geldiniz?

١٩. خَالُكُمْ كَانَ فِي السُّوقِ.

19. Dayınız yanında idi.

٢٠. اِبْنُكَ كَانَ مَسَاءً فِي بَيْتِنَا.

20. Oğlun akşamleyin evimizde idi.

٢١. إِلَى أَيْنَ ذَهَبْتَ عِنْدَمَا خَرَجْتَ مِنَ السُّوقِ؟

21. Çarşidan ayrıldığında nereye gittin?

٢٢. اِبْنُ عَمِّكَ كَانَ فِي جُنِيهِتِكُمْ.

22. Amcanın oğlu bahçenizde idi.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Akşamleyin bahçeye gittin mi?

١. هَلْ ذَهَبْتَ إِلَى الْجَنِينَةِ مَسَاءً؟

2. Amcam sabahleyin çarşidan geldi?

٢. عَمِّي جَاءَ صَبَاحًا مِنَ السُّوقِ.

3. Babası dayımın evinde idi.

٣. أَبُوهُ كَانَ فِي بَيْتِ خَالِيٍّ.

4. Kız kardeşim amcamın oğlunun okuluna gitti.

٤. ذَهَبَتْ أُخْتِي إِلَى مَدْرَسَةِ ابْنِ عَمِّيٍّ.

5. İkiniz bizim komşumuzun evine geldiniz mi?

٥. هَلْ جِئْتُمَا إِلَى بَيْتِ جَارِنَا؟

6. Amcan nerededir?

٦. أَيْنَ عَمْكَ؟

7. Kız kardeşinin kitabı nerededir?

٧. أَيْنَ كِتَابُ أُخْتِكَ؟

8. Dayıının oğlunun yanında bir at vardi.

٨. كَانَ عِنْدَ ابْنِ خَالِكَ حِصَانٌ.

9. Çarşıya gittiniz mi?

٩. هَلْ ذَهَبْتُمْ إِلَى السُّوقِ؟

10. Kadın komşunuz, oğlunun yanına mı gitti?

١٠. حَارَثُكُمْ هَلْ ذَهَبَتْ إِلَى عِنْدِ ابْنِهَا؟

11. Sabahleyin okula gittim.

١١. ذَهَبْتُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ صَبَاحًا.

12. Dayınız bahçesinden geldi.

١٢. حَالُكُمْ جَاءَ مِنْ حُنْيَتِهِ.

13. Kardeşin akşamleyin bizim evde idi.

١٣. أَخْرُوكَ كَانَ مَسَاءً فِي بَيْتِنَا.

14. Ben neredeyim? Sen neredesin?

١٤. أَينَ أَنَا؟ أَينَ أَنْتَ؟

15. Nereden geldin? Nereye gittin?

١٥. مِنْ أَينَ جِئْتَ؟ إِلَى أَينَ ذَهَبْتَ؟

4. DERS

الصَّغِيرُ: Küçük (Eril)

الكَبِيرُ: (Eril) Büyük

الصَّغِيرَةُ: (Dişil) Küçük

الكَبِيرَةُ: (Dişil) Büyük

Daha küçük, en küçük **الأَصْغَرُ:** Daha büyük, en büyük **الْأَكْبَرُ:**

المُصَادَفَةُ: Rast gelmek

الرُّؤْيَا: Görmek

O (Eril) **هُوَ:**

Gördün mü? **(هَلْ - أَ)** رأيت؟

O (Dişil) **هِيَ:**

Ablanı gördüm **رَأَيْتُ أُخْتَكَ الْكَبِيرَةَ:**

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. رَأَيْتُ أَخْتَكَ الْكَبِيرَةَ.

1. Ablanı gördüm.

٢. صَادَفْتُ ابْنَكَ الصَّغِيرَ.

2. Küçük oğluna rastladım.

٣. كِتَابِي أَكْبَرُ مِنْ كِتَابِكَ.

3. Kitabım senin kitabından daha büyüktür.

٤. هَلْ صَادَفْتَ ابْنَ عَمَّا؟

4. Amcamızın oğluna rastladın mı?

٥. هُوَ أَكْبَرُ مِنِ ابْنِ خَالِكَ.

5. O senin dayının oğlundan daha büyüktür.

٦. يَهْتَنَا أَكْبَرُ مِنْ يَهْتِكُمْ.

6. Bizim evimiz sizin evinizden daha büyüktür.

٧. يَهْتَكَ صَغِيرٌ.

7. Senin evin küçüktür.

٨. أَرَأَيْتُمْ ابْنَ جَارِنَا؟

8. Komşumuzun oğlunu gördünüz mü?

٩. هُوَ أَكْبَرُ مِنِ الْبَنِكُمْ.

9. O sizin oğlunuzdan daha büyüktür.

١٠. أَيْنَ صَادَفْتَ ابْنَ نَحَّالَتَا؟

10. Teyzemizin oğluna nerede rastladın?

١١. هُوَ صَبَاحًا كَانَ عِنْدِي.

11. O sabahleyin yanında idi.

١٢. حِصَانٌ أَصْعَرُ مِنْ حِصَانَنَا.

12. Onun atı bizim atımızdan daha küçüktür.

١٣. حِصَانٌي أَكْبَرُ مِنْ فَرَسِهِمْ.

13. Benim atım onların kırağından daha büyüktür.

١٤. رَأَيْتُ حِصَانَكَ.

14. Senin atını gördüm.

١٥. هُوَ كَبِيرٌ.

15. O büyüktür.

١٦. أَرَأَيْتَ فَرَسِي؟

16. Benim kırağımı gördün mü?

١٧. هِيَ صَغِيرَةٌ.

17. O küçüktür.

١٨. أَيْنَ كَانَ فَرَسُكٌ صَبَاحًا؟

18. Sabahleyin kısrağı neredeydi?

١٩. رَأَيْتُ فَرَسَكُمْ عِنْدَ بَيْتِ خَالِنَا.

19. Kısrağınızı dayımızın evinin yanında gördüm.

٢٠. هَلْ رَأَيْتَ خَالَكَ؟

20. Dayını gördün mü?

٢١. هُوَ كَانَ صَبَاحًا فِي بَيْتِ جَارِنَا.

21. O sabahleyin komşumuzun evinde idi.

٢٢. رَأَيْتُ أُخْتَكَ.

22. Kız kardeşini gördüm.

٢٣. هِيَ كَائِتٌ فِي بَيْتِ جَارِنَا.

23. O, kadın komşumuzun evinde idi.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Amcanı gördüm.

١. رَأَيْتُ عَمَّكَ.

2. O amcamdan daha büyüktür.

٢. هُوَ أَكْبَرُ مِنْ عَمِّي.

3. Kız kardeşin küçüktür.

٣. أَخْتُكَ صَغِيرَةٌ.

4. Erkek kardeşin büyüktür.

٤. أَخُوكَ كَبِيرٌ.

5. Babam babanızdan daha küçüktür.

٥. أَبِي أَصْغَرُ مِنْ أَبِيكُمْ.

6. Babamı gördün mü?

٦. أَرَأَيْتَ أَبِي؟

7. O babanızdan daha küçüktür.

٧. هُوَ أَصْغَرُ مِنْ أَبِيكُمْ.

8. Çarşıda dayınızın oğluna rastladım.

٨. صَادَفْتُ ابْنَ خَالِكُمْ فِي السُّوقِ.

9. O amcamın oğlundan daha küçüktür.

٩. هُوَ أَصْعَرُ مِنِ ابْنِ عَمِّي.

10. Evimiz büyüktür.

١٠. بَيْتُنَا كَبِيرٌ.

11. Bahçemiz bahçenizden daha büyüktür.

١١. جَنِيْتَنَا أَكْبَرُ مِنْ جَنِيْتِكُمْ.

12. Komşumuzu gördün mü?

١٢. أَرَأَيْتَ جَارَنَا؟

13. O amcanızdan daha küçüktür.

١٣. هُوَ أَصْعَرُ مِنِ ابْنِ عَمِّكُمْ.

14. Kadın komşunuzu evinizde gördüm.

٤. رَأَيْتُ جَارَكُمْ فِي بَيْتِكُمْ.

15. O annemden daha büyüktür.

١٥. هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُمِّي.

16. Annem küçüktür.

١٦. أُمِّي صَغِيرَةً.

5. DERS

الاشتِرَاءُ، الشَّرَاءُ :
Satın almak

الأَخْذُ :
Almak

الكتَابُ :
Kitap

القَلْمُ :
Kalem

صَادَفْتُ أَخَاهُ :
Onun kardeşine rastladım:

رَأَيْتُ أَبَاكَ :
Babanı gördüm

أَخَذْتُ مِنْ أَخِيهِ :
Onun kardeşinden aldım:

اشتَرَيْتُ مِنْ أَبِيكَ :
Babandan satın aldım

كتَابُ أَخِيهِ :
Erkek kardeşinin kitabı

قَلْمُ أَبِيكَ :
Babanın kalemi

الْجَيِّدُ (م) :
İyi, iyidir

الْمَلِحُ (م) :
İyi, iyidir

الْجَيِّدةُ (ث) :
İyi, iyidir

الْمَلِحَةُ (ث) :
İyi, iyidir

الْدَّوَاءُ :
Divit, hokka

كَذَا، أَيْضًا :
ve de, dahi

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. رَأَيْتُ أَخَاهُ أَيْضًا.

1. Kardeşini de gördüm.

٢. صَادَفْتُ أَخَاهُ فِي السُّوقِ.

2. Kardeşine yanında rastladım.

٣. مِنْ أَيْنَ أَخَذْتَ الْكِتَابَ؟

3. Kitabı nereden aldın?

٤. اشْتَرَيْتُ الْقَلْمَنْ صَبَاحًا مِنْ أَخِيهِ.

4. Kalemi sabahleyin kardeşinden satın aldım.

٥. كِتَابُكَ جَيِّدٌ وَ دَوَائِكَ جَيِّدةٌ.

5. Kitabım ve hokkan iyidir.

٦. جَارُوكُمْ مَلِيْحٌ.

6. Erkek komşunuz da iyidir.

٧. جَارُوكُمْ كَذَا سَلِيْمَةٌ.

7. Kadın komşunuzda iyidir.

٨. ابْنَهُ مَلِيْحٌ.

8. Onun oğlu iyidir.

٩. مَلِيْحَةُ أَيْضًا بِنْتَهُ.

9. Kızı da iyidir.

١٠. هَلْ رَأَيْتَ دَارَنَا الْكَبِيرَةَ؟

10. Bizim büyük evimizi gördün mü?

١١. دَارُكُمْ كَذَا كَبِيرَةً.

11. Sizin eviniz de büyüktür.

١٢. رَأَيْتُ أَخَاكَ.

12. Erkek kardeşini gördüm.

١٣. هُوَ كَانَ صَبَاحًا فِي بَيْتِ أَخِينَا.

13. O sabahleyin kardeşimizin evinde idi.

١٤. بَيْتُ أَخِيكَ أَكْبُرُ مِنْ بَيْتِ خَالِنَا.

14. Kardeşinin evi dayımızın evinden daha büyüktür.

١٥. أَخُوكُمَا كَانَ مَسَاءً فِي بَيْتِ حَارِنَا.

15. İkinizin kardeşi akşamleyin komşumuzun evinde idi.

١٦. أَخُوكُمَا صَغِيرٌ.

16. İkinizin erkek kardeşi küçüktür.

١٧. أَخْتُكُمَا صَغِيرَةٌ أَيْضًا.

17. İkinizin kız kardeşi de küçüktür.

١٨. هَلْ جِئْتَ إِلَى بَيْتِنَا صَبَاحًا؟

18. Sabahleyin evimize geldin mi?.

١٩. هَلْ ذَهَبْتَ إِلَى بَيْتِ خَالِنَا؟

19. Dayımızın evine gittin mi?

٢٠. هُوَ كَانَ صَبَاحًا فِي بَيْتِهِ.

20. O sabahleyin kendi evinde idi.

٢١. كِتَابُ ابْنِ خَالِكَ جَيِّدٌ.

21. Dayının oğlunun kitabı iyidir.

٢٢. كِتَابُ ابْنِ عَمِّنَا جَيِّدٌ أَيْضًا.

22. Amcamızın oğlunun kitabı da iyidir.

٢٣. كِتَابُ أَبِيكَ أَكْبَرُ مِنْ كِتَابِ أخِي.

23. Baba'nın kitabı kardeşimin kitabından daha büyüktür.

٢٤. أَذْهَبْتُمْ مَسَاءً إِلَى بَيْتِ خَالِكُمْ؟

24. Akşamleyin dayınızın evine gittiniz mi?

٢٥. هُوَ كَانَ فِي بَيْتِ جَارِنَا.

25. O komşumuzun evinde idi.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Erkek kardeşini yanında gördüm.

١. رَأَيْتُ أَخَاهُ فِي السُّوقِ.

2. Babanı akşamleyin komşumuzun evinde gördüm.

٢. رَأَيْتُ أَبَاهُ مَسَاءً فِي بَيْتِ جَارِنَا.

3. Babanızdan bir kalem satın aldım.

٣. اشْتَرَيْتُ قَلْمَانِ أَبِيكَ.

4. Erkek kardeşinin kitabı nerededir?

٤. أَيْنَ كِتَابُ أَخِيكَ؟

5. O iyi idi.

٥. هُوَ كَانَ حَيْدًا.

6. Senin kitabı da iyidir.

٦. كِتَابُكَ حَيْدٌ أَيْضًا.

7. Kitabım senin kitabından daha büyüktür.

٧. كِتَابِي أَكْبَرُ مِنْ كِتَابِكُمْ.

8. Kız kardeşinin kitabı erkek kardeşinin kitabından daha küçüktür.

٨. كِتَابُ أَخْتِكَ أَصْغَرُ مِنْ كِتَابِ أَخِيكَ.

9. Kalemimi gördün mü?

٩. هَلْ رَأَيْتَ قَلْمِيًّا؟

10. O senin kaleminden iyidir.

١٠. هُوَ أَحْسَنُ مِنْ قَلْمِكَ.

11. Amcamın oğlunu gördün mü?

١١. هَلْ رَأَيْتَ ابْنَ عَمِّي؟

12. O sabahleyin yanında idi.

١٢. هُوَ كَانَ فِي السُّوقِ صَبَاحًا.

13. Komşumuzun oğlunu gördün mü?

١٣. هَلْ رَأَيْتَ ابْنَ جَارِنَا؟

14. O kardeşinden daha iyidir.

٤. هُوَ أَمْلَحُ مِنْ أَخِيكَ.

15. Kitabın sabahleyin yanımızda idi.

١٥. كِتَابُكَ كَانَ عِنْدَنَا صَبَاحًا.

16. Kitabı okulda gördün mü?

١٦. هَلْ رَأَيْتَ الْكِتَابَ فِي الْمَدْرَسَةِ؟

17. O akşamleyin erkek kardeşinizin yanında idi.

١٧. هُوَ كَانَ عِنْدَ أَخِيكُمْ مَسَاءً.

18. Kitabımı ve kalemimi nereden aldın?

١٨. مِنْ أَيْنَ أَخَذْتَ كِتَابِي وَ قَلْمِي؟

6. DERS

Bu : (م) هَذَا

Gitti : (م) ذَهَبَ

Bu : (ث) هَذِهِ

Gitti : (ث) ذَهَبَتْ

Kız çocuk gitti: ذَهَبَتِ الْبَنْتُ

Erkek çocuk gitti: ذَهَبَ الْوَلَدُ

Kız çocuk gitti: الْبَنْتُ ذَهَبَتْ

Erkek çocuk gitti: الْوَلَدُ ذَهَبَ

Bir çocuk: وَلَدٌ، وَلَدًا، وَلَدِ

Bir kitap: كِتَابٌ، كِتَابًا، كِتَابِ

Kardeşin gitti: ذَهَبَ أَخُوكَ

Jاءَ أَبُوكَ: جَاءَ أَبُوكَ

الفُصُولُ (Mevsimler)

الْأَرَيْعُ: İlkbahar

الصَّيْفُ: Yaz

الْخَرِيفُ: Sonbahar

الشَّتَاءُ: Kış

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. أَبُوكَ ذَهَبَ صَبَاحًا إِلَى بَيْتِ خَالِكُمْ.

1. Baban sabahleyin dayınızın evine gitti.

٢. أَمْكَ ذَهَبَتْ أَيْضًا إِلَى بَيْتِ أُخْتِهَا.

2. Annen de, kendi kız kardeşinin evine gitti.

٣. اشْتَرَيْتُ هَذَا الْكِتَابَ مِنْ أَخِيكَ.

3. Bu kitabı kardeşinden satın aldım.

٤. اشْتَرَيْنَا كِتَابًا مِنْ هَذَا الْوَلَدِ.

4. Bu çocuktan bir kitap satın aldık.

٥. هَلْ رَأَيْتُمْ وَلَدًا فِي هَذِهِ الْجُنِينَةِ؟

5. Bu bahçede bir çocuk gördünüz mü?

٦. جَاءَ وَلَدٌ صَغِيرٌ إِلَى مَدْرَسَتِنَا.

6. Okulumuza küçük bir çocuk geldi.

٧. ابْنُ عَمْكَ أَخَذَ كِتَابَهُ مِنْ أُخْتِكَ.

7. Amcamın oğlu senin kız kardeşinden kitabı aldı.

٨. أَخُوكَ اشْتَرَى كِتَابًا جَيِّدًا مِنْ ابْنِ جَارِكُمْ.

8. Kardeşin komşunuzun oğlundan iyi bir kitap satın aldı.

٩. أَخَذْنَا هَذَا الْقَلْمَ مِنْ وَلَدٍ.

9. Bu kalemi bir çocuktan aldık.

١٠. أَخْتُكُنَ ذَهَبَتْ إِلَى دَارِ جَارِتُكُنَ.

10. Kız kardeşiniz kadın komşunuzun evine gitti.

١١. جَاءَ وَلَدٌ مَلِيْحٌ إِلَى مَدْرَسَتِنَا.

11. Okulumuza iyi bir çocuk geldi.

١٢. أَبُوكُمْ اشْتَرَى جُنِيْنَةً مَلِيْحَةً مِنْ خَالِتِنَا.

12. Babanız dayımızdan güzel bir bahçe satın aldı.

١٣. هَذَا الْبَيْتُ أَكْبُرُ مِنْ بَيْتِ جَارِتُكُمْ.

13. Bu ev kadın komşunuzun evinden daha büyütür.

١٤. هَذِهِ الْجُنِيْنَةُ أَيْضًا أَكْبُرُ مِنْ جُنِيْنَةِ عَمِّكُمْ.

14. Bu bahçe de amcanızın bahçesinden büyütür.

١٥. ذَهَبَ أَخُوكَ إِلَى جُنِيْنَةِ خَالِكُمْ.

15. Kardeşiniz dayınızın bahçesine gitti.

١٦. رَأَيْتُ أَخَاكَ فِي بَيْتِ جَارِكُمْ.

16. Kardeşini komşunuzun evinde gördüm.

١٧. أَخَذْتُ هَذَا الْقَلْمَ مِنْ أَخِيكَ.

17. Bu kalemi kardeşinden aldım.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Erkek kardeşin okula gitti mi?

١. هَلْ ذَهَبَ أَخُوْكَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ؟

2. Kız kardeşim sabahleyin komşumuzun evinde idi.

٢. أُخْتِي كَانَتْ صَبَاحًا فِي بَيْتِ جَارِنَا.

3. Bu oğlan çocuktan kardeşin bir kitap aldı.

٣. أَخَذَ أَخُوْكَ كِتَابًا مِنْ هَذَا الْوَلَدِ.

4. Bu kitabı küçük bir çocuktan aldık.

٤. أَخَذْنَا هَذَا الْكِتَابَ مِنْ وَلَدٍ صَغِيرٍ.

5. Annem komşu kadının evine gitti.

٥. ذَهَبَتْ أُمِّي إِلَى بَيْتِ الْجَارَةِ.

6. Dayınızın evinde bir çocuk gördük.

٦. رَأَيْنَا وَلَدًا فِي بَيْتِ خَالِكُمْ.

7. O, erkek kardeşinizden büyüktür.

٧. هُوَ أَكْبَرُ مِنْ أَخِيكُمْ.

8. Sabahleyin çarşidan bir kalem satın aldı.

٨. اشْتَرَيْنَا قَلْمَانِ مِنْ السُّوقِ صَبَاحًا.

9. Kız kardeşin amcamın kızından bir büyük kitap satın aldı.

٩. اشترَتْ أختكَ كِتابًا كَبِيرًا مِنْ ابنةِ عَمِّي.

10. Erkek kardeşin nereye gitti?

١٠. إِلَى أَيْنَ ذَهَبَ أخُوكَ؟

11. Erkek kardeşimi okulda gördün mü?

١١. هَلْ رَأَيْتَ أخِي فِي الْمَدْرَسَةِ؟

12. Erkek kardeşine karşida rastladık.

١٢. صَادَفْنَا أخَاكَ فِي السُّوقِ.

Bazen, arasında: أحياناً

Sık sık, çoğunlukla: كثيراً ما:

Hâlâ, henüz: بعد

Günde bir kez: مرّة في اليوم

Yılda pek çok kez: مرات في العام

Bir anda, aniden, ansızın: فجأةً

7. DERS

أَنَا : Ben

كُنْتُ : Idim

نَحْنُ : Biz

كُنَّا : Idik

أَيْنَ كُنْتَ؟ : Nerede idin?

كُنْتَ (م) : Idin (m)

أَيْنَ كُنْتِ؟ : Nerede idin?

كُنْتِ (ث) : Idin (th)

أَيْنَ كُنْتُمَا؟ : İkiniz nerede idiniz?

كُنْتُمَا (ث/م) : İkiniz idiniz:

أَيْنَ كُنْتُمْ؟ : Nerede idiniz?

كُنْتُمْ (م) : Idiniz: (m)

أَيْنَ كُنْتُنَّ؟ : Nerede idiniz?

كُنْتُنَّ (ث) : Idiniz: (th)

Kağıt : وَرَقٌ

Defter : دَفْتَرٌ

Dolmakalem : قَلْمُ حِبْرٌ

Açacak, kalemtıraş : مِبْرَأةٌ

Silgi : مَمْسَحةٌ

Sınav : اِمْتَحَانٌ، اِخْتَبَارٌ

Yazı tahtası : سَبُورَةٌ

Pergel : بَرْجَلٌ

ARAPÇA – TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. أَيْنَ كُنْتُمْ صَبَاحًا؟

1. Sabahleyin nerede idiniz?

٢. كُنْتُ فِي بَيْتِ حَالَنَا.

2. Dayımızın evinde idim.

٣. أَنَا كُنْتُ مَسَاءً عِنْدَ أَخْتِي.

3. Akşamleyin kız kardeşimde idim.

٤. أَيْنَ كُنْتَمَا مَسَاءً؟

4. İlkiniz akşamleyin nerede idiniz?

٥. كُنَّا فِي هَذِهِ الْجُنِيَّةِ.

5. Biz bu bahçedeydik.

٦. أَخْرُوكَ كَانَ عِنْدَ خَالِكُمْ.

6. Erkek kardeşin dayınızda idi.

٧. نَحْنُ كُنَّا فِي بَيْتِ جَارِنَا.

7. Biz komşumuzun evindeydik.

٨. أَنَا أَكْبَرُ مِنْ ابْنِ عَمِّكُمْ.

8. Ben amcanızın oğlundan daha büyüğüm.

٩. أَنَا رَأَيْتُ كِتَابِي عِنْدَ ابْنِ خَالِكَ.

9. Ben kitabımı dayının oğlunda gördüm.

١٠. أَيْنَ كُنْتَ صَبَاحًا؟

10. Sabahleyin neredeydin?

١١. أَنَا كُنْتُ فِي السُّوقِ.

11. Ben çarşıdaydım.

١٢. نَحْنُ اشْتَرَيْنَا قَلْمَانِ مِنْ هَذِهِ الْبَنْتِ الصَّغِيرَةِ.

12. Biz bu küçük kız çocuktan bir kalem satın aldık.

١٣. أَنْتَ أَيْضًا اشْتَرَيْتَ الْقَلْمَانِ مِنْ هَذَا الْوَلَدِ.

13. Sen de bu oğlandan kalemi satın aldın.

١٤. أَنَا رَأَيْتُ ابْنَ جَارِكُمْ فِي هَذَا الْبَيْتِ.

14. Ben bu evde komşunuzun oğlunu gördüm.

١٥. أَنْتَ ذَهَبْتَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ.

15. Sen okula gittin.

١٦. نَحْنُ ذَهَبْنَا أَيْضًا إِلَى مَدْرَسَتِنَا.

16. Biz de okulumuza gittik.

١٧. أَنَا صَادَفْتُ أَخَاهُ فِي الْمَدْرَسَةِ.

17. Ben karde şine okulda rastladım.

١٨. هُوَ كَانَ عِنْدَهُذَا الْوَلَدِ.

18. O bu oğlanın yanındaydı.

١٩. هَلْ جِئْتُمْ إِلَى بَيْتِ خَالِنَا؟

19. Dayımızın evine geldiniz mi?

٢٠. هُوَ كَانَ مَسَاءً فِي بَيْتِ جَارِكُمْ.

20. O, akşamleyin komşunuzun evindeydi.

٢١. أَنَا رَأَيْتُ وَلَدًا فِي هَذِهِ الدَّارِ.

21. Ben bu evde bir çocuk gördüm.

٢٢. هُوَ كَانَ أَصْعَرُ مِنِ ابْنِ عَمِّكُمْ.

22. O sizin amcanızın oğlundan daha küçüktü.

٢٣. نَحْنُ ذَهَبْنَا إِلَى بَيْتِ جَارِكُمْ.

23. Biz komşunuzun evine gittik.

٢٤. هُوَ كَانَ فِي الْبَيْتِ.

24. O, evde idi.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Ben **çarşıdan** bir kalem satın aldım.

١. اشْتَرَيْتُ قَلَمًا مِنَ السُّوقِ.

2. Biz sabahleyin **erkek kardeşinizin evinde**ydik.

٢. كُنَّا فِي بَيْتِ أَخِيكُمْ صَبَاحًا.

3. Neredeydin?

٣. أَينَ كُنْتَ؟

4. Bu kalemi **erkek kardeşinden** aldım.

٤. أَخَذْتُ هَذَا الْقَلَمَ مِنْ أَخِيكَ.

5. Bu kitabı **nereden** aldın?

٥. مِنْ أَينَ أَخَذْتَ هَذَا الْكِتَابَ؟

6. Akşamleyin **ikiniz neredeydiniz?**

٦. أَينَ كُنْتُمَا مَسَاءً؟

7. Biz komşunuzun oğlundan **hokkayı** aldık.

٧. أَخَذْنَا الدَّوَاهَ مِنْ ابْنِ جَارِكُمْ.

8. Siz de **aldınız mı?**

٨. هَلْ أَخَذْتُمْ أَيْضًا؟

9. Çarşıya gittiniz mi?

٩. هَلْ ذَهَبْتُمْ إِلَى السُّوقِ؟

10. Sabahleyin neredeydiniz?

١٠. أَيْنَ كُنْتُمْ صَبَاحًا؟

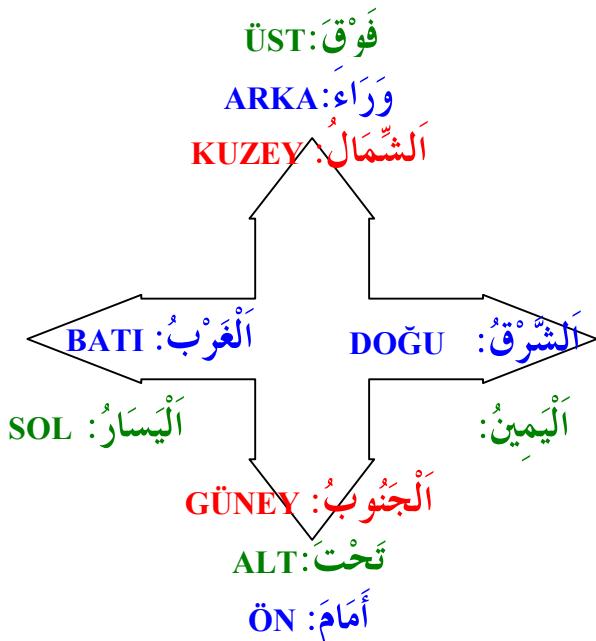
11. Bu çocuk komşunuzdan bir kitap aldı.

١١. أَخَذَ هَذَا الْوَلَدُ كِتَابًا مِنْ حَارِكْمُ.

12. Ben bu çocuğu amcanızın yanında gördüm.

١٢. رَأَيْتُ هَذَا الْوَلَدَ عِنْدَ عَمْكُمْ.

YÖNLER – الْجَهَاتُ

8. DERS

الْبَيْعُ : Satmak

الْكِتَابَةُ : Yazmak

الضَّيَاعُ : Kaybolmak

الوُجُودُ : Bulmak

الْمُبْرَأَةُ : Kalemtıraş

الرِّسَالَةُ : Mektup

لِأَجْلِ ، لِـ : İçin

السَّاعَةُ : Saat

لِلْبَيْتِ : Ev için, eve

لِأَجْلِ الْبَيْتِ : Ev için, eve

VÜCUT ORGANLARI - أَعْصَاءُ الْجِسْمِ

كَتْفٌ : Omuz

رَأْسٌ : Baş

ذِرَاعٌ : Kol

عَيْنٌ : Göz

بَطْنٌ : Karın

أَنْفٌ : Burun

رِجْلٌ : Ayak

شَعْرٌ : Saç

يَدٌ : El

فَمٌ : Ağız

ظَهْرٌ : Sırt

أَذْنُنْ : Kulak

ARAPÇA – TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. أَيْنَ وَجَدْتُمْ هَذِهِ السَّاعَةَ؟

1. Bu saatı nerede buldunuz?

٢. وَجَدْنَا هَذِهِ السَّاعَةَ فِي جُنِيَّتِكُمْ.

2. Bu saatı sizin bahçenizde bulduk.

٣. هَذَا الْوَلَدُ أَحُونَا.

3. Bu çocuk bizim erkek kardeşimizdir.

٤. أَنَا اشْتَرَيْتُ هَذَا الْقَلْمَنْ لِأَجْلِ أُخْتِي.

4. Bu kalemi kız kardeşim için satın aldım.

٥. أُمِّي اشْتَرَتْ هَذِهِ الْمِبَرَاهَ لِأَجْلِ أُخْتِكَ.

5. Annem bu kalemtraşı senin kız kardeşin için satın aldı.

٦. هُوَ اشْتَرَى هَذَا الْحِصَانَ لِأَجْلِ ابْنِ عَمِّكَ.

6. O, bu atı amcanın oğlu için satın aldı.

٧. هَلْ رَأَيْتُمْ هَذِهِ السَّاعَةَ؟ هِيَ صَغِيرَةٌ.

7. Bu saatı gördünüz mü? O küçüktür.

٨. اشْتَرَيْتُ كِتَابًا لِهَذَا الْوَلَدِ.

8. Bu oğlan çocuğa bir kitap satın aldım.

٩. أَيْنَ ضَاعَ قَلْمُكَ؟

9. Kalemin nerede kayboldu?

١٠. قَلْمِي ضَاعَ فِي بَيْتِ أَخْتِكُمْ.

10. Kalemim kız kardeşinizin evinde kayboldu.

١١. أَبِي بَاعَ حِصَانَهُ.

11. Babam kendi atını sattı.

١٢. أَخْتِي بَاعَتْ كِتَابَهَا.

12. Kız kardeşim kendi kitabı sattı.

١٣. أَخُوكُمْ أَخَذَ رِسَالَةً مِنْ خَالِهِ.

13. Erkek kardeşiniz dayısından bir mektup aldı.

١٤. هَذَا الْوَلُدُ كَتَبَ رِسَالَةً لِأَبِيكَ.

14. Bu oğlan çocuk babana bir mektup yazdı.

١٥. أَخُوكَ هَلْ بَاعَ سَاعَةً؟

15. Erkek kardeşiniz saatini sattı mı?

١٦. أَمْكَ هَلْ كَتَبَتْ رِسَالَةً لِأَجْلِ بَنْتِهَا؟

16. Annen kızına mektup yazdı mı?

١٧. هِيَ كَتَبَ الرِّسَالَةَ لِبْنَتِهَا.

17. O, mektubu kızına yazdı.

١٨. أَيْنَ ضَاعَتْ سَاعِدُكَ؟

18. Saatin nerede kayboldu?

١٩. حَالُنَا كَتَبَ هَذِهِ الرِّسَالَةَ لِأَجْلِ أَخِيكَ.

19. Dayımız senin erkek kardeşine bu mektubu yazdı.

٢٠. أَخِي أَيْضًا كَتَبَ رِسَالَةً لِأَجْلِ جَارِكُمْ.

20. Kardeşim de komşunuza bir mektup yazdı.

التَّعَارُفُ - TANIŞMA

ما اسمك؟

اسمي...
Adım...dir.

ما اسم أبيك؟

اسم أبي...
Babamın adı...dir.

ما اسم زوجك؟

اسم زوجي...
Eşimin adı ... dir.

أين تدرس؟

أدرس في جامعة أنقرة.
Ankara Üniversitesinde okuyorum.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. **Kalemtıraşımı** gördün mü?

١. هَلْ رَأَيْتَ مِبْرَاتِي؟

2. **Biz** senin kalemtıraşını evinizde gördük.

٢. رَأَيْنَا مِبْرَاتِكَ فِي بَيْتِكُمْ.

3. **Bu** iyi kitabı nereden satın aldın?

٣. مِنْ أَيْنَ اشْتَرَيْتَ هَذَا الْكِتَابَ الْجَيِّدَ؟

4. **Babam** bu atı sizin bahçede gördü.

٤. أَبِي رَأَى هَذَا الْحِصَانَ فِي جُنَيْنِتِكُمْ.

5. **Bu** mektubu bulduk.

٥. وَجَدْنَا هَذِهِ الرِّسَالَةَ.

6. **Kız** kardeşim bir saat buldu.

٦. وَجَدَتْ أُخْتِي سَاعَةً.

7. **Erkek** kardeşiniz **bu** küçük saati gördü mü?

٧. هَلْ رَأَى أَخُوكَ هَذِهِ السَّاعَةَ الصَّغِيرَةَ؟

8. **Bu** kalem **bu** çocuğundur.

٨. هَذَا الْقَلْمَنْ لِهَذَا الْوَلَدِ.

9. Kalem bu bahçede kayboldu.

٩. ضَاعَ الْقَلْمَنْ فِي هَذِهِ الْجُنِيَّةِ.

10. Biz kitabımızı gördük.

١٠. نَحْنُ رَأَيْنَا كِتَابَكُمْ.

11. Ev bahçenin içindedir.

١١. الْبَيْتُ فِي الْجُنِيَّةِ.

12. Amcam atını sattı.

١٢. عَمِّي بَاعَ حِصَانَهُ.

13. Bu baba, oğluna bir saat satın aldı.

١٣. هَذَا الَّاَبُ اشْتَرَى سَاعَةً لِوَلَدِهِ.

14. Bu mektup kız kardeşimdir.

١٤. هَذِهِ الرِّسَالَةُ لِأَجْلِ أُخْتِيِّ.

15. Amcan nerededir?

١٥. أَيْنَ عَمْكَ؟

16. O bahçenizdedir.

١٦. هُوَ فِي جُنِيَّتِكُمْ.

9. DERS

الْتَّضْيِيعُ: Kaybetmek

الإِعْطَاءُ: Vermek

جَيِّدٌ جِدًّا: Çok iyi

الْتَّفْكِيرُ: Düşünmek

Siz : أَنْتُمْ (م)

Siz ikiniz : أَنْتُمَا (م)

Sen : أَنْتَ (م)

Siz : أَنْتُنَّ (ث)

Siz ikiniz : أَنْتُمَا (ث)

Sen : أَنْتِ (ث)

اللِّقَاءُ وَ التَّحِيَّاتُ - KARŞILAŞMA VE SELAMLAMA

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ: Esselâmu Aleykum

مَرْحَبًا: Merhaba

صَبَاحُ النُّورِ: Günaydın

صَبَاحُ الْخَيْرِ: Günaydın

لَيْلَةُ سَعِيدَةُ: İyi geceler

مَسَاءُ الْخَيْرِ: İyi akşamlar

وَأَنْتَ مِنْ أَهْلِهِ: Sana da iyi geceler **وَأَنْتَ مَنْ أَهْلِهِ:** İyi geceler

أَحْلَامًا سَعِيدَةً: Tath rüyalar

وَلَكَ أَيْضًا: Sana da

ARAPÇA – TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. أَنَا أَفْكِرُ فِي دَرْسِي.

1. Dersimi düşünüyorum.

٢. ابْنِي كَتَبَ رِسَالَةً إِلَى أَخْتِهِ.

2. Oğlum kız kardeşine bir mektup yazdı.

٣. عَمِّي بَاعَ حِصَانَهُ إِلَى أَخِي.

3. Amcam atını kardeşime sattı.

٤. أَنَا أَعْطَيْتُ كِتَابِي إِلَى أَخْتِكَ.

4. Ben kitabımlı senin kız kardeşine verdim.

٥. كِتَابُ أَحِيلَّ جَيِّدٌ جِدًا.

5. Kardeşinin kitabı çok iyidir.

٦. أَعْطَيْتُ قَلْمِي إِلَى ابْنِ عَمِّكَ.

6. Kalemimi amcanın oğluna verdim.

٧. أَتَّقْتَلُ هَلْ بِعْتُمْ دَارَكُمْ إِلَى جَارِنَا؟

7. Evinizi komşumuza satınız mı?

٨. نَحْنُ كَتَبْنَا رِسَالَةً طَوِيلَةً إِلَى أَبِيكُمْ.

8. Biz babaniza uzun bir mektup yazdık.

٩. أَخْتِي أَخَذْتُ هَذِهِ الرِّسَالَةَ مِنْ صَاحِبِهَا.

9. Kız kardeşim bu mektubu kız arkadaşından aldı.

١٠. نَحْنُ أَعْطَيْنَا قَلْمَانِيَّا جَيِّدًا إِلَى هَذَا الْوَلَدِ الصَّغِيرِ.

10. Biz bu küçük oğlana iyi bir kalem verdik.

١١. أَنْتَ هَلْ أَعْطَيْتَ كِتَابَكَ إِلَى هَذِهِ الْبَنْتِ الصَّغِيرَةِ؟

11. Sen bu küçük kızı kitabı verdin mi?

١٢. أَخْوَكَ أَيْنَ ضَيَّعَ مِبْرَأَتَهُ؟

12. Kardeşin kalemtıraşını nerede kaybetti?

١٣. أَنْتَ أَيْنَ ضَيَّعْتَ قَلْمَكَ صَبَاحًا؟

13. Sabahleyin kalemini nerede kaybettin?

١٤. أَنْتُمَا أَيْنَ ضَيَّعْتُمَا كِتَابِي؟

14. Siz ikiniz kitabımı nerede kaybettiniz?

١٥. جَارِيُّكُمْ ضَيَّعْتُ رِسَالَتَهَا فِي بَيْتِكُمْ.

15. Kadın komşunuz mektubunu sizin evde kaybetti.

١٦. خَالِكَ بَاعَ حِصَانَهُ إِلَى جَارِهِ.

16. Dayın atını komşusuna sattı.

١٧. أَنْتَ هَلْ أَعْطَيْتَ سَاعَتَكَ إِلَى ابْنِ جَارِنَا؟

17. Sen saatini komşumuzun oğluna verdin mi?

١٨. أَنَا أُفْكِرُ فِي دَرْسِ ابْنِ عَمِّي.

18. Ben, amcamın oğlunun dersini düşünüyorum.

١٩. أَنْتَ هَلْ رَأَيْتَ قَلْمَيِ؟

19. Sen kalemimi gördün mü?

٢٠. هُوَ جَيِّدٌ جِدًّا.

20. O çok iyidir.

"شُتُرِ الْجَارَ قَبْلَ الدَّارِ."

"Evden önce komşu al."

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. **Biz** senin **babanın** saatini gördük.

١. نَحْنُ رَأَيْنَا سَاعَةَ أَبِيكَ.

2. Siz **de** benim **babamın** **kalemini** gördünüz mü?

٢. هَلْ رَأَيْتُمْ أَيْضًا قَلْمَانِي؟

3. Ben **bu** kitabı **bu** oglana verdim.

٣. أَنَا أَعْطَيْتُ هَذَا الْكِتَابَ إِلَى هَذَا الْوَلَدِ.

4. Sen **bu** çocuğa bir kalem verdin **mi**?

٤. أَنْتَ هَلْ أَعْطَيْتَ قَلْمَانِي هَذَا الْوَلَدِ؟

5. Ben **bu** mektubu **kız** kardeşimden aldım.

٥. أَنَا أَخَذْتُ هَذِهِ الرِّسَالَةَ مِنْ أُخْتِيِ.

6. Sen komşunuzdan bir mektup aldın **mi**?

٦. أَنْتَ هَلْ أَخَذْتَ رِسَالَةً مِنْ جَارِكُمْ؟

7. **Biz** **bu** kalemtıraşı erkek kardeşimize verdik.

٧. نَحْنُ أَعْطَيْنَا هَذِهِ الْمِبْرَأَةَ إِلَى أَخِينَا.

8. Bu kitabı nerede buldunuz?

٨. أَيْنَ وَجَدْتُمْ هَذَا الْكِتَابَ؟

9. Ben bu kitabı bahçede buldum.

٩. أَنَا وَجَدْتُ هَذَا الْكِتَابَ فِي الْجُنِّيْنَةِ.

10. Erkek kardeşinin saatini gördün mü?

١٠. هَلْ رَأَيْتَ سَاعَةَ أَخِيكَ؟

11. O çok iyidir.

١١. هِيَ جَيِّدَةٌ جَدًّا.

12. Ben Babamı düşünüyorum.

١٢. أَنَا أُفَكِّرُ فِي أَبِي.

13. Bu kız babasını ve annesini kaybetti.

١٣. ضَيَّعْتُ هَذِهِ الْبَنْتَ أَبَوِيهَا.

14. İkiniz kalemtıraşınızı kaybettiniz mi?

١٤. أَنْتُمَا هَلْ ضَيَّعْتُمَا مِبْرَاتِكُمَا؟

10. DERS

الفَقِيرُ (م) : Fakir

الْغَنِيُّ (م) : Zengin

الفَقِيرَةُ (ث) : Fakir

الْغَنِيَّةُ (ث) : Zengin

الْمَرِيضُ (م) : Hasta

الصَّاحِبُ (م) : Arkadaş

الْمَرِيضَةُ (ث) : Hasta

الصَّاحِبَةُ (ث) : Arkadaş

الشَّجَرُ - الشَّجَرَةُ : Ağacı

الشَّابُ : Genç

لَكِنْ : Fakat

بَعْدُ : Henüz, Daha

لَكِنَّهُ (م) : Fakat o

الرَّجُلُ : Adam

لَكِنَّهَا (ث) : Fakat o

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. صَاحِبُ أَبِي غَنِيٌّ.

1. Babamın arkadaşı zengindir.

٢. أَنَا رَأَيْتُ صَاحِبَ أَبِيكَ.

2. Ben babanın arkadaşını gördüm.

٣. هَذَا الرَّجُلُ كَانَ صَاحِبَ خَالِكَ.

3. Bu adam dayının arkadaşıydı.

٤. أُخْتِي فَقِيرَةً.

4. Kız kardeşim fakirdir.

٥. عَمٌّي بَاعَ هَذِهِ الشَّجَرَةَ إِلَيْ أَبِيكَ.

5. Amcam bu ağacı babana sattı.

٦. أَنَا أَعْطَيْتُ قَلَمًا إِلَى هَذَا الْوَلَدِ الْفَقِيرِ.

6. Ben bu fakir çocuğa bir kalem verdim.

٧. ابْنُ هَذَا الرَّجُلِ مَرِيضٌ.

7. Bu adamın oğlu hastadır.

٨. بُنْتُ هَذِهِ الْمَرْأَةِ مَرِيضَةً.

8. Bu kadının kızı hastadır.

٩. أَبُ هَذَا الرَّجُلِ الْفَقِيرِ مَرِيضٌ.

9. Bu fakir adamın babası hastadır.

١٠. هَذَا الْوَلُدُ الْفَقِيرُ ضَيَعَ كِتَابَهُ.

10. Bu fakir çocuk kitabı kaybetti.

١١. حَارُكُمْ رَجُلٌ مَلِيحٌ لَكِنَّهُ فَقِيرٌ.

11. Komşunuz iyi bir adamdır fakat o, fakirdir.

١٢. حَارُنَا كَانَ غَنِيًّا لَكِنَّ ابْنَهُ مَرِيضٌ.

12. Komşumuz zengindi fakat oğlu hastadır.

١٣. إِبْنُ عَمِّكُمْ صَاحِبٌ أَبِي.

13. Amcanızın oğlu babamın arkadaşıdır.

١٤. أُخْتِي صَاحِبَةُ بِنْتِ عَمِّكُمْ.

14. Kız kardeşim amcanızın kızının arkadaşıdır.

١٥. حَارُ خَالِكُمْ غَنِيًّا لَكِنَّهُ مَا يَزَالُ مَرِيضًا بَعْدُ.

15. Dayının komusu zengindir fakat hâlâ hastadır.

١٦. بِنْتُ هَذَا الرَّجُلِ الْفَقِيرِ مَا تَزَالُ مَرِيضَةً بَعْدُ.

16. Bu fakir adamın kızı hâlâ hastadır.

١٧. حَارَّتُكُمْ امْرَأَةٌ مَلِيْحَةٌ لَكِنَّهَا فَقِيرَةٌ.

17. Sizin komşu kadın iyi bir kadındır fakat o, fakirdir.

١٨. أَنَا اشْتَرَيْتُ بَيْتًا مِنْ جَارِكُمْ لَكِنَّهُ صَغِيرٌ.

18. Ben komşunuzdan bir ev satın aldım fakat o ev küçüktür.

١٩. بَنْتُ هَذَا الرَّجُلِ غَنِيَّةٌ لَكِنَّ ابْنَهُ فَقِيرٌ.

19. Bu adının kızı zengin fakat oğlu fakirdir.

٢٠. أَفَكُرُ فِي هَذَا الرَّجُلِ الْفَقِيرِ.

20. Bu fakir adamı düşünüyorum.

TANIŞMA

مرحباً، هل يمكن أن نتعرّف؟ Miyiz?

Sizinle tanışmak istiyorum. أحب أن أتعرّف عليك.

Ari'dım ki, ben ona yaklaştırmak istiyorum. أريد أن أقدم إليه صديقي...

. . . Size arkadaşım.....ı takdim etmek istiyorum

Tanıştırıyorum, bu bay... أقدم السيد...

Tanıştırıyorum, bu bayan... أقدم السيدة...

Tanıştığımıza memnun oldum: فرصة سعيدة:

Tanıştığımıza memnun oldum: أنا سعيد بمعرفتك:

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. **Amcam** zengindir.

١. عَمِّي غَنِيٌّ.

2. Kadın komşumuz fakirdir.

٢. جَارِتَنَا فَقِيرَةً.

3. Erkek kardeşinin **dostu** iyi bir adamdır.

٣. مُحِبٌ أخِيكُمْ رَجُلٌ مَلِيقٌ.

4. Komşunuzun **oğlu** henüz gençtir.

٤. ابْنُ جَارِكُمْ مَا يَزَالُ شَابًا بَعْدًا.

5. Babam bu **zengin** adamdan bir bahçe satın aldı.

٥. اشْتَرَى أَبِي جُنِيهًةَ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ الْغَنِيِّ.

6. Fakat o sizin bahçeden daha büyüktür.

٦. لَكُهَا أَكْبَرُ مِنْ جُنِيهَتِكُمْ.

7. Ben sabahleyin bu hasta adamın yanında idim.

٧. أَنَا كُنْتُ عِنْدَ هَذَا الرَّجُلِ الْمَرِيضِ صَبَاحًا.

8. Biz bu ağacı komşunuzdan satın aldık.

٨. نَحْنُ اشْتَرَيْنَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ مِنْ جَارِكُمْ.

9. Bu fakir kız, kız kardeşimin dostudur.

٩. هَذِهِ الْبَنْتُ الْفَقِيرَةُ مُحِبَّةٌ أُخْتِيٌّ.

10. Ben bu saati bu fakir çocuğa aldım.

١٠. أَخَدْتُ هَذِهِ السَّاعَةَ لِأَجْلِ هَذَا الْوَلَدِ الْفَقِيرِ.

11. Erkek kardeşinizden bir mektup aldınız mı?

١١. هَلْ أَخَذْتُمْ رِسَالَةً مِنْ أَخِيكُمْ؟

12. Dostumdan bir mektup aldım.

١٢. أَخَدْتُ رِسَالَةً مِنْ مُحِبِّيٍّ.

13. Fakat babası hala hastaymış.

١٣. لَكِنَّ أَبَاهُ كَانَ مَا يَزَالُ مَرِيضًا بَعْدُ.

ALIŞTIRMALAR I

1. Aşağıdaki sorulara Arapça cevap veriniz.

١. مِنْ أَيْنَ جِئْتَ صَبَاحًا؟

٢. إِلَى أَيْنَ ذَهَبْتُمْ مَسَاءً؟

٣. هَلْ رَأَيْتَ دَارَ صَاحِبَكَ؟

٤. هَلْ رَأَيْتَ وَلَدًا فِي جُنْيَنِكَ؟

٥. أَيْنَ صَاعَ قَلْمُكَ؟

2. Aşağıdaki cümleleri Türkçeye çeviriniz.

١. أَخْوَكَ كَانَ عِنْدَنَا.

٢. أَيْنَ أَبِي؟

٣. ابْنُهُ مَلِحٌ.

٤. جَاءَ وَلَدٌ صَغِيرٌ إِلَى مَدْرَسَتِنَا.

٥. صَاحِبِي بَاعَ حِصَانَهُ.

3. Aşağıdaki cümleleri Arapçaya çeviriniz.

1. Atınız bizim evin yanında idi.
2. O sizin oğlunuzdan büyüktür.
3. Sabahleyin evimize geldiniz mi?.
4. Erkek kardeşin okula gitti mi?
5. Bu kalemi kız kardeşim için satın aldım.

4. Aşağıdaki kelimeleri anlamlı bir cümle olacak şekilde sıralayınız.

١. مَسَاءً - ابْنٍ - كَانَ - عَمْلٌ - عِنْدَ - خَالِنا - ابْنُ

٢. عِنْدِي - كَانَ - هُوَ - صَبَاحًا

٣. فِي - مَسَاءً - جَارِنا - رَأَيْتُ - بَيْتٍ - أَبَاكَ

٤. وَلَدُ - إِلَى - كَبِيرٌ - مَدْرَسَةٌ - وَصَلَ

٥. كِتابًا - الْوَلَدُ - أَخَذَ - جَارِكُمْ - مِنْ - هَذَا

11. DERS

Bu elma: هذه التفاحة :

Bu ağaç: هذه الشجرة :

Bu hurma: هذه التمرة :

Hurma: التمر - البلح :

de, da, orada, vardır: فيها (ث) = فيه (م)

“NASILSINIZ” SORULARI I

Harika: رائع :

Nasilsın?: كيف حالك؟ :

Cök iyiim: بصحّة جيّدة :

Teşekkür ederim: شُكرًا :

Elhamdulillah iyiim: بخَيْرِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ، بعَافِيَةَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

Eh!, Ne iyi ne kötü: بينَ بينَ :

Cök çok iyiim: بخَيْرٍ كُلُّ خَيْرٍ :

Sağlığınız nasıl?: كيف صحّتك؟ :

Cök çok iyi, ya sizinki?: جيّدةً جدًا، وَ أَنْتَ؟ :

Gayet iyi, ilginize teşekkür ederim: صحتي جيّدة، شُكرًا على اهتمامك :

Çocuklar nasıl?: كيف الأولاد؟ :

Aile nasıl?: كيف العائلة؟ :

Hepsi çok iyiler, teşekkür ederim: كُلُّهُمْ بخَيْرٍ، شُكرًا :

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. أَخَذْتُ هَذِهِ التُّفَاحَةَ مِنْ وَالِدِكُمْ.

1. Bu elmayı babanızdan aldım.

٢. رَأَيْتُ رَجُلًا فَقِيرًا فِي السُّوقِ.

2. Çarşıda fakir bir adam gördüm.

٣. هَلْ اشْتَرَيْتَ سَاعَةً لِأَجْلِ ابْنِ خَالِكَ؟

3. Dayının oğluna bir saat satın aldın mı?

٤. سَاعَتِي صَغِيرَةً لَكِنَّهَا جَيِّدَةً جِدًا.

4. Saatim küçüktür fakat çok iyidir.

٥. أَتْمَمْتُ هَلْ رَأَيْتُمْ سَاعَةً أَخْيِي؟

5. Siz kardeşimin saatini gördünüz mü?

٦. هَذَا الرَّجُلُ الْمَرِيضُ أَخَذَ رِسَالَةً مِنْ ابْنِهِ.

6. Bu hasta adam oğlundan bir mektup aldı.

٧. أَيْنَ كُتُمْ مَسَاءً؟

7. Akşamleyin neredeydiniz?

٨. كُنَّا فِي بَيْتِ ابْنِ جَارِكُمْ الصَّغِيرِ.

8. Biz komşunuzun küçük oğlunun evindeydi.

٩. أَخَذْتُ هَذِهِ التَّمْرَةَ مِنْ بَيْتِ جَارِنَا.

9. Bu hurmayı komşumuzun evinden aldım.

١٠. أَيْنَ وَجَدْتَ قَلْمِي صَبَاحًا؟

10. Sabahleyin kalemimi nerede buldu?

١١. وَجَدْتُهُ عِنْدَ أَخِيكَ الصَّغِيرِ.

11. Onu küçük kardeşinin yanında buldum.

١٢. أَيْنَ وَجَدْتَ قَلْمَكَ؟

12. Kalemini nerede buldu?

١٣. وَجَدْتُهُ عِنْدَ أَخْتِكَ الْكَبِيرَةِ.

13. Onu ablanın yanında buldum.

١٤. ضَاعَ كِتَابِي، هُوَ كَانَ جَيِّدًا جِدًّا.

14. Kitabım kayboldu, o çok iyi idi.

١٥. أَنَا وَجَدْتُ هَذَا الْقَلْمَنِ فِي بَيْتِ عَمِّي لَكِنَّهُ صَغِيرٌ.

15. Ben bu kalemi amcamın evinde buldum fakat o küçüktür.

١٦. إِبْنُ هَذَا الرَّجُلِ الْفَقِيرِ اشْتَرَى سَاعَةً لِأَجْلِهِ مِنَ السُّوقِ.

16. Bu fakir adamın oğlu kendisine karşısından bir saat satın aldı.

١٧. أَنْتَ هَلْ رَأَيْتَ سَاعَةً أَخِي؟

17. Sen kardeşimin saatini gördün mü?

١٨. أَنْتَ هَلْ اشْتَرَيْتَ الْكِتَابَ لِأَخْتِكَ الصَّغِيرَةِ؟

18. Sen küçük kız kardeşine mi kitap satın aldın?

١٩. أَيْ إِشْتَرَى هَذِهِ الشَّجَرَةَ مِنْ عَمْكَ.

19. Babam bu ağacı amcandan satın aldı.

٢٠. أَخْرُوكَ مَا زَالَ شَابًا بَعْدُ.

20. Erkek kardeşin henüz gençtir.

٢١. أَيْنَ ضَيَّعْتَ قَلْمَانِيْ جَارِكُمُ الصَّغِيرِ؟

21. Komşunuzun küçük oğlunun kalemini nerede kaybettin?

٢٢. هُوَ ضَاعَ فِي بَيْتِ عَمِّهِ.

22. O, amcasının evinde kayboldu.

٢٣. أَنَا أَيْضًا ضَيَّعْتُ قَلْمِي فِيهِ.

23. Ben de kalemimi orada kaybettim.

٤. أَيْنَ وَجَدْتَ مِبْرَاهَ أَخِيكَ؟

24. Erkek kardeşinin kalemtıraşını nerede buldu?

٢٥. وَجَدْنَاهَا فِي هَذِهِ الْجُنَيْثَةِ.

25. Onu bu bahçede buldum.

٢٦. أَنَا أَيْضًا وَجَدْتُ قَلْمِي فِيهَا صَبَاحًا.

26. Ben de sabahleyin kalemimi orada buldum.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Amcaimin saatini gördün mü? O çok iyidir.

١. هَلْ رَأَيْتَ سَاعَةً عَمِّي؟ هِيَ حَيَّدَةٌ جَدًا.

2. Bu adamin oğlu gençtir fakat o, hâlâ hastadır.

٢. ابْنُ هَذَا الرَّجُلِ شَابٌ لَكِنَّهُ مَا زَالَ مَرِيضًا بَعْدُ.

3. Bu ağaç sizin bahçenin ağaçlarından daha küçüktür.

٣. هَذِهِ الشَّجَرَةُ أَصْعَرُ مِنْ أَشْجَارِ جُنِيهِتِكُمْ.

4. Bu elmayı bu çocuktan aldım.

٤. أَخَذْتُ هَذِهِ التُّفَاحَةَ مِنْ هَذَا الْوَلَدِ.

5. Sabahleyin evde idim.

٥. كُنْتُ فِي الْبَيْتِ صَبَاحًا.

6. Nerede idin?

٦. أَينَ كُنْتَ؟

7. Bu kadın zengindir fakat o çok hastadır.

٧. هَذِهِ الْمَرْأَةُ غَنِيَّةٌ لَكِنَّهَا مَرِيضةٌ جَدًا.

8. Sabahleyin bu çocuğun babası bizim evdeydi.

٨. كَانَ أَبُورُ هَذَا الْوَلَدِ فِي بَيْتِنَا صَبَاحًا.

9. Anneniz akşamleyin bayan komşunuzun evindeydi.

٩. وَالِدُوكُمْ كَانَتْ فِي بَيْتِ جَارِتِكُمْ مَسَاءً.

12. DERS

Daha zengin : أَغْنِيٌّ

Zengin : الْغَنِيُّ

Daha (en) akıllı, (en) uslu : أَعْقَلُ

Akıllı, Uslu : الْعَاقِلُ

Daha (en) güzel : أَجْمَلُ ، أَحْسَنُ

Güzel : الْجَمِيلُ

Öğretmen : الْمُعَلِّمُ

Öğrenci : التَّلَمِيذُ

Daha (en) çalışkan : أَكْثَرُ اجْتَهَادًا

Çalışkan : الْمُجْتَهِدُ (م)

Çok - كَثِيرًا

Çalışkan : الْمُجْتَهِدَةُ (ث)

Ondan : مِنْهَا (ث)

Ondan : مِنْهُ (م)

İşçi : عَامِلٌ

Bakan : وَزِيرٌ

Mühendis : مُهَنْدِسٌ

Müdür : مُدِيرٌ

Doktor : طَبِيبٌ

Tercüman : تَرْجِمَةٌ

Subay : ضَابِطٌ

Hemşire : حَمْسِيرٌ

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. هَذَا الرَّجُلُ أَغْنَى مِنْ جَارِكُمْ.

1. Bu adam komşunuzdan daha zengindir.

٢. هَذَا الْوَلَدُ أَعْقَلُ مِنْ أَخِيكَ الصَّغِيرِ.

2. Bu çocuk senin küçük kardeşinden daha usludur.

٣. ابْنُكَ عَاقِلٌ.

3. Oğlun usludur.

٤. كِتَابِي جَمِيلٌ لَكِنَّ كِتَابَكَ أَجْمَلُ مِنْهُ.

4. Kitabım güzeldir, ancak seninki ondan daha güzeldir.

٥. ابْنُكُمْ عَاقِلٌ لَكِنَّ ابْنَ جَارِنَا أَعْقَلُ مِنْهُ.

5. Oğlunuz usludur ancak komşumuzun oğlu ondan daha usludur.

٦. تَلْمِيذِي مُجْتَهِدٌ كَثِيرٌ.

6. Öğrencim çok çalışkandır.

٧. هَذَا التَّلَمِيذُ كَانَ صَبَاحًا عِنْدَ الْمُعَلِّمِ.

7. Bu öğrenci sabahleyin öğretmeninin yanında idi.

٨. أَنَا اشْتَرَيْتُ كِتَابًا لِكَنَّهُ أَحْسَنُ مِنْ كِتَابِكَ.

8. Ben bir kitap satın aldım yalnız o, senin kitabından daha güzeldir.

٩. أُخْرِي صَغِيرَةٌ لَكِنَّ بِنْتَكَ أَصْغَرُ مِنْهَا.

9. Kız kardeşim küçüktür fakat senin kızın ondan daha küçüktür.

١٠. أَيْنَ كَانَ ابْنُ عَمِّكَ صَبَاحًا؟

10. Amcanın oğlu sabahleyin nerede idi?

١١. ابْنُ صَاحِبِي كَانَ أَعْقَلَ مِنْ بِنْتِ عَمِّكَ.

11. Arkadaşımın oğlu senin amcanın kızından daha uslu idi.

١٢. بِنْتُ جَارِيَّا كَائِنٌ أَجْمَلُ مِنْ بِنْتِ خَالِكُمْ.

12. Komşumuzun kızı dayınızın kızından daha güzel idi.

١٣. هَذَا الرَّجُلُ عَاقِلٌ لَكِنَّهُ فَقِيرٌ.

13. Bu adam akıllıdır fakat o, fakirdir.

١٤. ابْنُ خَالِكَ مُجْتَهِدٌ لَكِنَّ ابْنَ عَمِّي أَكْثُرُ اجْتِهَادًا مِنْهُ.

14. Dayının oğlu çalışkandır fakat amcamın oğlu ondan daha çalışkandır.

١٥. بِنْتُ جَارِيَّا مُجْتَهِدَةٌ لَكِنَّ بِنْتَ جَارِيَّتَأْ أَكْثُرُ اجْتِهَادًا مِنْهَا.

15. Komşumuzun kızı çalışkandır fakat kadın komşumuzun kızı ondan daha çalışkandır.

١٦. ابْنَكُمَا أَعْقَلُ مِنِ ابْنِ خَالِنَا.

16. İkinizin oğlu dayımızın oğlundan daha usludur.

١٧. ابْنِي مُجْتَهِدٌ لَكِنَّهُ مَرِيضٌ.

17. Oğlum çalışkandır fakat o, hastadır.

١٨. هَذِهِ الْجُنْيَةُ أَكْبَرُ مِنْ جُنْيَةِ خَالِنَا.

18. Bu bahçe dayımızın bahçesinden daha büyüktür.

“NASILSINIZ” SORULARI

كَيْفَ حَالُ أُمّكَ وَ أَبِيكَ؟: Annen baban nasıllar?

بِعَافِيَةِ الْحَمْدُ لِلَّهِ Elhamdulillah iyiler:

الْجَمِيعُ عِنْدَكُمْ فِي حَالَةٍ جَيِّدةٍ؟: Hepiniz iyi misiniz?

لَا بَأْسَ، لَيْسَتِ الْحَالُ سَيِّئَةً: Zararı yok, kötü durum yok;

كَيْفَ الْحَالُ وَ الْأَخْوَالُ؟: Ne var ne yok?

كَيْفَ تَسِيرُ أَعْمَالُكَ؟: İşlerin nasıl gidiyor?

إِنَّهَا عَلَى مَا يُرَامُ: İşler yolunda, tıkırında;

اللَّهُ يُسَلِّمُكَ: Allah sana selamet versin;

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Senin komşun benim kız kardeşimden daha zengindir.

١. جَارُكَ أَغْنَى مِنْ أخْتِي.

2. Bu öğretmenin öğrencisi uslu bir çocuktur.

٢. تَلْمِيذٌ هَذَا الْمُعَلِّمِ وَلَدٌ عَاقِلٌ.

3. Kitabını gördüm fakat kardeşimin kitabı ondan daha güzeldir.

٣. رَأَيْتُ كِتَابَكَ لَكِنَّ كِتَابَ أَخِي أَحْسَنُ مِنْهُ.

4. Kardeşim çok çalışkandır fakat kız kardeşim ondan daha usludur.

٤. أَخِي مُجْتَهِدٌ جِدًا لَكِنَّ أخْتِي أَعْقَلُ مِنْهُ.

5. Amcam zengindir fakat dayın ondan daha zengindi.

٥. عَمِّي غَنِيٌّ لَكِنَّ خَالِكَ كَانَ أَغْنَى مِنْهُ.

6. Kitabını bu fakir adamın yanında gördüm.

٦. رَأَيْتُ كِتَابَكَ عِنْدَ هَذَا الرَّجُلِ الْفَقِيرِ.

7. Kız kardeşini gördüm fakat kardeşim ondan daha usludur.

٧. رَأَيْتُ أخْتَكَ لَكِنَّ أخِي أَعْقَلُ مِنْهَا.

13. DERS

الْقَمَرُ: Ay

الشَّمْسُ: Güneş

الْكَرِيمُ: Cömert

الدَّرْسُ: Ders

الْأَسْهَلُ: Daha (en) kolay

السَّهْلُ: Kolay

الْأَصْعَبُ: Daha (en) zor

الصَّعْبُ: Zor

الْأَفْقَرُ: Daha (en) fakir

اللَّطِيفُ: İnce – nazik

الْأَعْلَى: Daha (en) yüksek, yüce

الْعَالِيٰ: Yüksek, yüce

السَّهِلُ: Ova

الْمَدِينَةُ: Şehir, ülke

ذَاكَ الرَّجُلُ: Şu adam

الْبَلَدُ: Şehir, ülke

ذَاكَ ، ذَلِكَ ، تِلْكَ : Şu, O

ذَلِكَ / تِلْكَ الْبَلَدُ: O ülke

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. هَذَا الرَّجُلُ فَقِيرٌ لَكِنَّ جَارِنَا أَفْقَرُ مِنْهُ.

1. Bu adam fakirdir ancak bizim komşumuz ondan daha da fakirdir.

٢. حَالُكُمْ اشْتَرَى دَارًا كَبِيرًا.

2. Dayınız büyük bir ev satın aldı.

٣. جَارُنَا فَقِيرٌ لَكِنَّهُ كَرِيمٌ.

3. Komşumuz fakirdir fakat o cömerttir.

٤. هَلْ رَأَيْتَ بِنْتَ حَالَنَا؟

4. Dayımızın kızını gördün mü?

٥. هَذَا الْوَلَدُ أَعْقَلُ مِنْ أُخْتِهِ الصَّغِيرَةِ.

5. Bu oğlan küçük kız kardeşinden daha usludur.

٦. بَيْتُكُمْ لَطِيفٌ جَدًّا.

6. Eviniz gerçekten güzeldir.

٧. الشَّمْسُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَمَرِ.

7. Güneş aydan daha büyüktür.

٨. هَذَا السَّهْلُ جَمِيلٌ جَدًّا.

8. Bu ova çok güzeldir.

٩. ذَلِكَ الْبَلْدُ أَصْغَرُ مِنْ بَلَدِنَا.

9. Bu ülke bizim ülkemizden daha küçüktür.

١٠. تِلْكَ الْبَلْدُ أَكْبَرُ مِنْ بَلَدِكُمْ.

10. Bu ülke sizin ülkenizden daha büyüktür.

١١. هَذَا الشَّجَرُ أَعْلَى مِنْ شَجَرَةِ جُنَيْتِكُمْ.

11. Bu ağaç sizin bahçenizin ağacından daha uzundur.

١٢. هَذَا الْبَيْتُ أَعْلَى مِنْ بَيْتِ صَاحِبِكَ.

12. Bu ev arkadaşının evinden daha yüksektir.

١٣. دَرْسُكُمْ أَصْعَبُ مِنْ دَرْسِنَا.

13. dersiniz dersimizden daha zordur.

١٤. لَكِنَّ دَرْسَكُمْ أَسْهَلُ مِنْ دَرْسِ ابْنِ عَمِّنَا.

14. Fakat dersiniz bizim amcaoglunun dersinden daha kolaydır.

١٥. دَرْسُ أَخِي صَعُبٌ.

15. Kardeşimin dersi zordur.

١٦. لَكِنَّ دَرْسَ هَذَا الْوَلَدِ أَصْعَبُ مِنْهُ.

16. Fakat bu çocuğun dersi ondan daha zordur.

١٧. بَيْتُ أَخِي عَالٍ لَكِنَّ بَيْتَ أَخْتِكَ أَعْلَى مِنْهُ.

17. Kardeşimin evi yüksektir fakat kız kardeşinin evi ondan daha yüksektir.

١٨. بَيْتُ هَذَا الرَّجُلِ الْغَنِيٌّ أَعْلَى مِنْ بَيْتٍ هَذِهِ الْمُرَأَةِ الْفَقِيرَةِ.

18. Bu zengin adamın evi, bu fakir bayanın evinden daha yüksektir.

١٩. أَخْوَكَ اشْتَرَى قَلْمَانِيَّا مِنْ ذَاكَ الرَّجُلِ.

19. Kardeşin bu adamdan bir kalem satın aldı.

٢٠. أَخْتُكَ بَاعَتْ قَلْمَهَا إِلَى ذَاكَ الْوَلَدِ الْفَقِيرِ.

20. Kız kardeşin kalemini bu fakir çocuğa sattı.

الشُّكْرُ - TEŞEKKÜR ETME

شُكْرًا جَزِيلًا: Çok teşekkür ederim

شُكْرًا لِمُسَاعَدَتِكَ: Yardımın için teşekkür ederim

مِنْ فَضْلِكَ: Lütfen تَفَضَّل:

أَنْتَ ظَرِيفٌ جَدًّا: Çok kibarsınız

أَتَسْمَحُ لِي بِمُسَاعَدَتِكَ؟: Yardım edebilir miyim?

لَا، مَعَ الشُّكْرِ: Hayır, teşekkürler

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Ay güneşten daha küçüktür.

١. الْقَمَرُ أَصْغَرُ مِنَ الشَّمْسِ.

2. Benim dersim senin dersinden daha kolaydır.

٢. دَرْسِيُّ أَسْهَلُ مِنْ دَرْسِكَ.

3. Fakat erkek kardeşimin dersi bizim dersimizden daha kolaydır.

٣. لَكِنَّ دَرْسَ أخِي أَسْهَلُ مِنْ دَرْسِنَا.

4. Şu ev bizim evden daha büyüktür.

٤. تِلْكَ الدَّارُ أَكْبَرُ مِنْ دَارِنَا.

5. Bu ev bizim evden daha küçüktür.

٥. هَذَا الْبَيْتُ أَصْغَرُ مِنْ بَيْتِنَا.

6. Eviniz bizim evden daha küçüktür.

٦. بَيْتُكُمْ أَصْغَرُ مِنْ بَيْتِنَا.

7. Fakat evimiz ondan daha yüksektir.

٧. لَكِنَّ بَيْتَنَا أَعْلَى مِنْهُ.

8. Dostumun dersi çok zordur.

٨. دَرْسُ مُحَمَّدِي صَعُبٌ جِدًّا.

9. Benim dersim sizin dersinizden daha zordur.

٩. درْسِي أَصْعَبُ مِنْ دَرْسِكُمْ .

10. Komşumuz fakirdir fakat onun oğlu cömerttir.

١٠. حَارُّنَا فَقِيرٌ لَكِنَّ وَلَدَهُ كَرِيمٌ .

11. Amcam o ülkeden bir ev satın aldı.

١١. عَمِّي اشْتَرَى بَيْتًا مِنْ تِلْكَ الْبَلَدِ .

12. Fakat o bizim evden daha büyüktür.

١٢. لَكَنَّهُ أَكْبَرُ مِنْ بَيْتَنَا .

13. Şu çocuk, onun kardeşinden daha akıllıdır.

١٣. ذَلِكَ الْوَلَدُ أَعْقَلُ مِنْ أَخِيهِ .

14. DERS

ذَهَبَ الرَّجُلُ وَ الْمَرْأَةُ: Erkek ve kadın gitti

ذَهَبَتِ الْمَرْأَةُ وَ الرَّجُلُ: Kadın ve erkek gitti

الإِزْعَالُ: Darıltmak

الْزَعْلُ: Darılmak

الْأَنْبَسَاطُ : Memnun olmak

Bizden, bize: **مَنَّا:**

Benden, bana: **مِنِّي:**

KARŞILAŞMADA DUYULAN SEVİNCİ DİLE GETİRME

إِنِّي مَسْرُورٌ جِدًا بِلِقَائِكَ: Seninle karşılaştığımı çok memnun oldum.

إِنِّي مَسْرُورٌ جِدًا بِرُؤْيَاكَ: Seni gördüğümü çok memnun oldum.

كَمْ تَسْرُنِي رُؤْيَاكَ! Seni gördüğümne ne kadar sevindim!

لَقَدْ اشْتَقْتُ حَقًا إِلَى رُؤْيَاكَ: Seni görmeyi gerçekten özlemişim.

كَمْ هُوَ لَطِيفٌ مِنْكَ أَنْ تَحْضُرَ: Ne iyi ettiniz de geldiniz.

لَمْ أَرَكَ مُنْذُ مُدَّةٍ طَوِيلَةٍ: Uzun zamanдан beri seni görmemiştim.

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. هَذَا الرَّجُلُ أَبْسَطُ مِنْ أَبِيكَ.

1. Bu adam **babandan** memnun kaldı.

٢. جَاءَ الرَّجُلُ وَ الْمَرْأَةُ إِلَيْكُمْ.

2. Erkek ve kadın **evinize** geldiler.

٣. ذَهَبَتْ أُخْتِي وَ أَخِي إِلَى الْمَدْرَسَةِ.

3. **Kız** ve erkek kardeşim **okula** gitti.

٤. هَذَا الرَّجُلُ الْفَقِيرُ أَبْسَطُ كَثِيرًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ الْغَنِيِّ.

4. Bu fakir adam **bu zengin adamdan çok** memnun oldu.

٥. زَعَلَتْ جَارُكُمْ وَ جَارُكُمْ مِنْ صَاحِبِكَ.

5. Sizin komşu adam ve komşu kadın senin arkadaşına darıldilar.

٦. صَاحِبُكَ أَيْضًا زَعَلَ مِنِّي.

6. Arkadaşın da **bana** darıldı.

٧. أَخْوَكَ أَزْعَلَ ابْنَ عَمِّنَا.

7. Erkek kardeşin amcamızın oğlunu darılttı.

٨. الْمُعَلِّمُ أَبْسَطُ كَثِيرًا مِنْ هَذَا التَّلْمِيذِ.

8. Öğretmen bu öğrenciden çok memnun oldu.

٩. حَالُكَ ابْسَطَ مِنْ هَذَا الْبَلَدِ.

9. Dayın bu ülkeden memnun kaldı.

١٠. نَحْنُ ابْسَطُّنَا جِدًا مِنْ جُنُونِكُمْ.

10. Biz gerçekten bahçenizden memnun kaldık.

١١. الْمُعْلِمُ زَعَلَ كَثِيرًا مِنْ ابْنِكُمُ الصَّغِيرِ.

11. Öğretmen sizin küçük oğlunuza çok darıldı.

١٢. هَلِ ابْسَطَتْ حَارِثُكُمْ وَجَارُكُمْ مِنْ صَاحِبِنَا؟

12. Sizin komşu adam ve komşu kadın arkadaşımızdan memnun kaldı mı?

١٣. صَادَفَ أَبِي وَأُمِّي حَالَكُمْ.

13. Babam ve annem dayınıza rastladı.

٤. أَنَا ابْسَطُتُ جِدًا مِنْ هَذَا التَّلْمِيذِ.

14. Ben bu öğrenciden gerçekten memnun kaldım.

١٥. أَبُوكَ ابْسَطَ مِنْ هَذَا الْوَلَدِ الْعَاقِلِ.

15. Baban bu uslu oğlandan memnun kaldı.

١٦. نَحْنُ أَيْضًا ابْسَطُنَا كَثِيرًا مِنْهُ.

16. Biz de ondan çok memnun kaldık.

١٧. اِبْنُ عَمِّي اَبْسَطَ مِنْ دَرْسِهِ.

17. Amcamın oğlu dersinden memnun kaldı.

١٨. دَرْسُهُ كَانَ أَسْهَلُ مِنْ دَرْسِنَا.

18. Onun dersi bizim dersimizden daha kolaydı.

١٩. اِبْنُ هَذَا الرَّجُلِ الْفَقِيرِ كَانَ أَكْثَرَ اجْتِهادًا مِنِ اِبْنِ صَاحِبِكَ.

19. Bu fakir adamın oğlu senin arkadaşının oğlundan daha çok çalışkanıdı.

Tamam : تَمَام :

İyi : حَسْنٌ :

Kesinlikle : بِالْتَّأْكِيدِ :

Müthiş : مُدْهِشٌ :

Aşırı : أَظْنُنُ :

Hayır : لَا :

Evet : نَعَمْ :

Elbette : طَبِيعًا :

Muhteşem : عَظِيمٌ :

Şahane : عَجِيبٌ :

Harika : رَائِعٌ :

Sanmam : لَا أَظْنُنُ :

Kesinlikle hayır : طَبِيعًا لَا :

Kuşkusuz, şüphesiz : لَا شَكٌ : Asla : أَبْدَأ :

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Kardeşim ve kız kardeşim sizin eve gitti.

١. ذَهَبَ أَخِي وَ أُخْتِي إِلَى بَيْتِكُمْ.

2. Kardeşin bana darılmış.

٢. زَعَلَ أَخْوَكَ مِنِّي.

3. Bu çocuk bizden memnun oldu.

٣. اَنْبَسَطَ هَذَا الْوَلَدُ مِنًا.

4. İkinizin dersi de bizim dersimizden daha zordur.

٤. دَرْسُكُمَا أَصْعَبُ مِنْ دَرْسِنَا.

5. Baban ve annen bu evden memnun oldu mu?

٥. هَلْ اَنْبَسَطَ أَبُوكَ وَ اُمُّكَ مِنْ هَذَا الْمَنْزِلِ؟

6. Biz bu yüksek evden memnun olduk.

٦. نَحْنُ اَنْبَسَطْنَا مِنْ هَذِهِ الدَّارِ الْعَالِيَةِ.

7. Bu öğretmen, kardeşimden memnun kaldı.

٧. هَذَا الْمُعَلِّمُ اَنْبَسَطَ مِنْ أَخِي.

8. Fakat öğretmen komşumuzun oğluna darıldı.

٨. لَكِنَّ الْمُعَلِّمَ زَعَلَ مِنِ ابْنِ جَارِنَا.

9. Babam kız kardeşime güzel bir kitap aldı.

٩. أَخْذَ أَبِي كِتَابًا جَمِيلًا إِلَى أُخْتِي.

10. Fakat benim kitabım ondan daha güzeldir.

١٠. لَكِنَّ كِتَابِي أَحْسَنُ مِنْهُ.

11. Bizim amcamız sizin amcanızdan daha zengindir.

١١. عَمْنَا أَغْنَى مِنْ عَمَّكُمْ.

UĞURLAMALAR ve AYRILMALAR

عَنْ إِذْنِكُمْ: İzninizle: وَدَاعًا:

مَعَ السَّلَامَةِ: Selametle: إِلَى الْلَّقَاءِ: Görüşmek üzere:

فِي أَمَانِ اللَّهِ: Allah'a emanet olun:

أَبْلَغْنِي بِوُصُولِكَ، اتَّصلْ بِي:

Ulaştığında bana haber et, beni ara

إِلَى مَوْعِدِ قَرِيبٍ: Yakında görüşmek üzere:

لِنَبْقَ عَلَى الاتِّصالِ: Bağlantıyı kesmeye lim:

Sizinle görüşmeyi ümit ediyorum: آمُلُ لِقَائِكَ:

15. DERS

Teyze : **الْخَالَةُ**

Hala : **الْعَمَّةُ**

Nine : **الْجَدَّةُ**

Dede : **الْجَدُّ**

Bizim için, bize : **لَأَجْلِنَا**

Benim için, Bana: **لَأَجْلِي**

İkiniz için : **(م/ث) لَأَجْلَكُمَا**

Senin için : **(م) لَأَجْلَكَ**

Onun için : **(م) لَأَجْلِه**

Senin için : **(ث) لَأَجْلَكِ**

Onun için: **(ث) لَهَا لَأَجْلِهَا**

Sizin için : **(م) لَأَجْلَكُمْ**

O ikisi için : **(م/ث) لَأَجْلِهِمَا**

Sizin için: **(ث) لَأَجْلَكُنَّ**

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. إِلَى أَيْنَ ذَهَبَ أَخِي وَأَخْتِي؟

1. Kardeşim ile kız kardeşim nereye gitti?

٢. أَبِي أَخَذَ كِتَابًا لِأَجْلِهِمَا.

2. Babam ikisine bir kitap aldı.

٣. إِلَى أَيْنَ ذَهَبَتْ جَدِّي وَجَدِّي؟

3. Dedem ve ninem nereye gitti?

٤. هَذِهِ الْمَرْأَةُ جَاءَتْ لِأَجْلِهِمَا.

4. Bu kadın ikisi için geldi.

٥. جَدِّي أَكْبَرُ مِنْ جَدِّتِكُمْ.

5. Dedem ninenizden daha büyüktür.

٦. هَلْ رَأَيْتَ خَالَتِي؟ كَانَتْ صَبَاحًا فِي بَيْتِ عَمَّتِكُمْ.

6. Teyzemi gördün mü? O, sabahleyin halanızın evinde idi.

٧. أَنَا صَادَفْتُ خَالَتِكُمْ. هِيَ كَانَتْ مَسَاءً عِنْدَ أُمِّي.

7. Ben teyzenize rastladım. O, akşamleyin annemin yanında idi.

٨. بَيْتُ جَدِّي أَكْبَرُ مِنْ بَيْتِ خَالَتِكَ.

8. Dedemin evi teyzenin evinden daha büyüktür.

٩. أَيْنَ صَاحِبُكَ؟ جَئْنَا لِأَجْلِهِ.

9. Arkadaşın nerededir? Biz ona geldik.

١٠. أَيْنَ جَارُكُمْ؟ أُمِّي جَاءَتْ لِأَجْلِهِا.

10. Kadın komşunuz nerededir? Anne ona geldi.

١١. حَدُّكُمْ هَلْ اشْتَرَى بَيْتًا لِأَجْلِكُمْ مِنْ هَذَا الْبَلْدِ؟

11. Dedeniz bu şehirden size bir ev satın aldı mı?

١٢. حَدَّتِي اشْتَرَتْ سَاعَةً لِأَجْلِي.

12. Ninem bana bir saat satın aldı.

١٣. أَبُوكُمْ اشْتَرَى هَذَا الْقَلْمَ لَكُمْ.

13. Babanız bu kalemi sizin için satın aldı.

١٤. أَبِي أَعْطَى هَذِهِ السَّاعَةَ لِأَجْلِكُمَا.

14. Babam bu saati ikinize verdi.

١٥. حَدُّكَ ابْسَطَ مِنْ هَذَا الْمُعَلِّمِ.

15. Deden bu öğretmenden memnun kaldı.

١٦. هَلْ صَادَفْتَ جَدِّي؟ هُوَ كَانَ صَبَاحًا فِي السُّوقِ.

16. Dede me rastladın mı? O, sabahleyin çarşında idi.

١٧. بَيْتُ عَمِّي أَعْلَى مِنْ بَيْتِ حَالِكُمْ.

17. Amcamın evi dayınızın evinden daha yüksektir.

١٨. حَدُّنَا فَقِيرٌ لَكَنَّهُ كَرِيمٌ.

18. Dedemiz fakirdir fakat o, cömerttir.

١٩. عَمَّتُكَ أَصْبَرُ مِنْ جَارِتَنَا لَكِنَّ حَالَتَكَ أَكْبُرُ مِنْ جَدَّتِي.

19. Halanız bizim komşu kadından daha küçüktür fakat teyzeniz ninemden daha büyüktür.

٢٠. حَدُّنَا كَانَ غَنِيًّا لَكِنَّ حَالَتَنَا كَائِنٌ فَقِيرًا.

20. Dedemiz zengindi fakat teyzemiz fakirdi.

٢١. حَالَتُكُمَا كَائِنٌ مَسَاءً فِي بَيْتِ صَاحِبِنَا.

21. İkinizin teyzesi akşamleyin arkadaşımızın evinde idi.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Teyze_{mi} nerede gördün?

١. أَيْنَ رَأَيْتَ خَالِتِي؟

2. Bu okula ikiniz için geldim.

٢. جَعْتُ إِلَى هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ لِأَجْلِكُمَا.

3. Teyzem karşısından küçük bir saat satın aldı.

٣. اشْتَرَتْ خَالِتِي سَاعَةً صَغِيرَةً مِنَ السُّوقِ.

4. Deden bir kitap da aldı mı?

٤. هَلْ اشْتَرَى جَدُّكَ كِتَابًا أَيْضًا؟

5. Baban sana bir kalemtıraş aldı.

٥. أَخَذَ أَبُوكَ مِبْرَاةً لِأَجْلِكَ.

6. Bu kızı gördün mü?

٦. هَلْ رَأَيْتَ هَذِهِ الْبَنْتَ؟

7. Annesi iyi bir kitap satın aldı.

٧. اشْتَرَتْ أُمُّهَا كِتَابًا جَيِّدًا.

8. Kardeşim nerededir? Ona bir kalemtıraş satın aldık.

٨. أَيْنَ أَخِي؟ اشْتَرَيْنَا مِبْرَاةً لِأَجْلِهِ.

9. Akşamleyin nerede idin?

٩. أَيْنَ كُنْتَ فِي الْمَسَاءِ؟

16. DERS

Anne-Baba - أَبُوَانِ - أَبْوَيْنِ:

الآبُ : Baba

İki çocuk - وَلَدَانِ - وَلَدَيْنِ:

الولدُ : Cocuk

İki adam - رَجُلَانِ - رَجُلَيْنِ:

الرَّجُلُ : Adam

İki kadın - امْرَأَتَانِ - امْرَأَتَيْنِ:

المَرْأَةُ : Kadın

İkisi idi : (م) كَانَا

هَذَانِ - هَذَيْنِ ...Bu iki: (م)

İkisi idi : (ث) كَانَتَا

هَاتَانِ - هَاتَيْنِ ...Bu iki: (ث)

Anne : أُمٌ :

Baba : أَبُ :

Nine : جَدَّةُ :

Dede : جَدُ :

Koca : زَوْجُ :

Kari : زَوْجَةٌ :

Kız kardeş : أُخْتٌ :

Erkek kardeş : أَخٌ :

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. هَذَانِ الرَّجُلَانِ كَانَا صَبَاحًا عِنْدَ أَيْكُمْ.

1. Bu iki adam, sabahleyin **babanızın** yanında idi.

٢. هَاتَانِ الْمَرْأَتَانِ كَانَتَا مَسَاءً عِنْدَ أُمَّنَا.

2. Bu iki kadın akşamleyin **annemizin** yanında idi.

٣. رَأَيْتُ هَذِينِ الْوَلَدَيْنِ فِي بَيْتِ خَالِنَا.

3. Bu iki oğlan çocuğunu **dayımızın** evinde gördüm.

٤. وَجَدْتُ هَاتَيْنِ الْبِنْتَيْنِ فِي بَيْتِ جَارِنَا.

4. Bu iki kız çocuğunu kadın komşumuzun **ev**inde buldum.

٥. مِنْ أَيْنَ جَاءَ هَذَانِ التَّلِمِيذَانِ مَسَاءً إِلَى دَارِ جَارِكُمْ؟

5. Bu iki öğrenci akşamleyin komşunuzun **ev**ine nereden geldi?

٦. بَيْتَنَا أَحْسَنُ مِنْ هَذِينِ الْبِنْتَيْنِ.

6. Evimiz bu iki **ev**den daha güzeldir.

٧. دَرْسُنَا أَسْهَلُ مِنْ دَرْسِ هَاتَيْنِ الْبِنْتَيْنِ.

7. Dersimiz bu iki kızın **ders**inden daha kolaydır.

٨. أَخِي أَكْثَرُ اجْتِهادًا مِنْ هَذِينِ الْوَلَدَيْنِ.

8. Kardeşim bu iki çocuktan daha çalışındır.

٩. جَدِّي اشْتَرَى هَذِينِ الْكِتَابَيْنِ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ الْفَقِيرِ.

9. Dedem bu iki kitabı bu fakir adamdan satın aldı.

١٠. هَذَا الْوَلَدَانِ كَانَا مَسَاءً عِنْدَ خَالِهِمَا.

10. Bu iki oğlan akşamleyin dayılarının yanında idiler.

١١. أَبِي أَخَذَ هَذِينِ الْقَلْمَيْنِ لِأَجْلِ أَخِي.

11. Babam bu iki kalemi kardeşime aldı.

١٢. أَئْتَ هَلْ أَخَذْتَ قَلْمَكَ مِنْ هَذَا الْوَلَدِ؟

12. Sen kalemini bu oğlandan mı aldın?

١٣. أَنَا أَخَذْتُ قَلْمَمِي مِنْ ابْنِكَ.

13. Ben kalemimi oğlundan aldım.

﴿إِنَّمَا عِترَافُ بِالْخَطَا فَضْلَةٌ﴾

"Hatayı itiraf etmek, fazilettir."

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

16. Sabahleyin dayıma siz ikiniz nerede rastladınız?

١. أَيْنَ صَادَفْتُمَا خَالِيْ صَبَاحًا؟

17. Amcan bu iki oğlana iki saat satın aldı.

٢. اشْتَرَى عَمُّكَ سَاعَتَيْنِ لِأَجْلِ هَذِينِ الْوَلَدَيْنِ.

18. Sizin küçük eviniz bizim evden daha iyidir.

٣. بَيْتُكُمُ الصَّغِيرُ أَحْسَنُ مِنْ بَيْتِنَا.

19. Dedeniz bu iki kızı iki kitap satın aldı.

٤. جَدُّكُمْ اشْتَرَى كِتَابَيْنِ لِأَجْلِ هَاتِينِ الْبِنْتَيْنِ.

20. Amcam bu iki fakir kızı iki saat satın aldı.

٥. عَمُّي اشْتَرَى سَاعَتَيْنِ لِأَجْلِ هَاتِينِ الْبِنْتَيْنِ الْفَقِيرَيْنِ.

21. Annenize halamın evinde rastladım.

٦. صَادَفْتُ أُمَّكُمْ فِي بَيْتِ عَمَّتِي.

22. Bu iki fakir kız çocuk komşu kadına geldi.

٧. هَاتَانِ الْبِنْتَانِ الْفَقِيرَيَّانِ جَاءَتَا إِلَى الْجَارَةِ.

23. Ninem sabahleyin iki kızın yanında idi.

٨. حَدَّتِي كَانَتْ صَبَاحًا عِنْدَ الْبِنْتَيْنِ.

24. Amcamın oğlunun dersi benim dersimden kolaydır.

٩. درسُ ابْنِ عَمِّي أَسْهَلُ مِنْ دَرْسِي.

25. Senin deden akşamleyin yanında idi.

١٠. حَدَّكَ كَانَ فِي السُّوقِ مَسَاءً.

26. Halanın kızı kendine küçük bir saat aldı.

١١. أَخَذَتْ بِنْتُ عَمَّتِكَ سَاعَةً صَغِيرَةً لِأَجْلِهَا.

27. Kendime iki yeni kitap aldım.

١٢. أَخَذْتُ لِي كِتَابَيْنِ جَدِيدَيْنِ.

28. Erkek kardeşin benim kardeşimden daha çalışındır.

١٣. أَخُوكَ أَكْثُرُ اجْتِهَادًا مِنْ أَخِي.

29. İki kız kardeşiniz akşam teyzemin evinde idi.

١٤. أَخْتَاكُمْ كَانَتَا فِي بَيْتِ خَالَتِي مَسَاءً.

30. Bu iki ev sizin evinizden yüksektir.

١٥. هَذَا الْبَيْتَانِ أَعْلَى مِنْ بَيْتِكُمْ.

31. Bu iki fakir öğrenciye iki kalem satın aldım.

١٦. اشْتَرَيْتُ قَلَمَيْنِ لِأَجْلِ هَذَيْنِ التَّلَمِيذَيْنِ الْفَقِيرَيْنِ.

17. DERS

صَحْرَاءُ - صَحْرَاوَيْنِ:

الصَّحْرَاءُ: Sahra, çöl

رَحْيَانٍ - رَحَوْيَنِ:

الرَّحَى: El değirmeni

الْعَصَوَانِ - عَصَوَيْنِ:

الْعَصَأ: Değnek, sopa

الإِرْسَالُ - الإِبْعَاثُ: Hangi adam? **أَيُّ رَجُلٍ؟:** Gönderme

مِنْ أَيِّ رَجُلٍ؟ Hangi adama : **إِلَى أَيِّ رَجُلٍ؟** Hangi adamdan :

MUTLULUK İFADE ETME

كَمْ أَنَا مَسْرُورٌ!: Ne kadar mutluyum!

يَا لَهُ مِنْ سُرُورٍ! Ne büyük mutluluk!

إِنِّي مَسْرُورٌ مِنْكَ جِدًّا: Senden çok memnunum:

إِنَّ ذَلِكَ لَيْسُرُنِي كَثِيرًا: Bu beni çok mutlu eder:

إِنِّي فَرِحٌ جِدًّا: Son derece mutluyum

إِنِّي فَرِحٌ جِدًّا لِسَمَاعِ ذَلِكَ: Bunu duyduğuma çok sevindim

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. مِنْ أَيِّ رَجُلٍ اشْتَرَيْتَ هَذِينِ الْقَلْمَنِينِ؟

1. Bu iki kalemi hangi adamdan satın aldın?

٢. أَخْوَكَ مِنْ أَيِّ مُعَلِّمٍ أَخَذَ دَرْسَهُ؟

2. Kardeşin hangi hoca'dan dersini aldı?

٣. إِلَى أَيِّ صَاحِبِ أَرْسَلْتَ الرِّسَالَةَ؟

3. Hangi arkadaşa mektubu gönderdin?

٤. هَذَا الرَّجُلُانِ كَانَا عِنْدَنَا مَسَاءً.

4. Akşamleyin bu iki adam bizim yanımızda idi.

٥. أَبُوكَ اشْتَرَى هَاتَيْنِ السَّاعَتَيْنِ لِأَجْلِكُمَا.

5. Baban bu iki saatı ikiniz için satın aldı.

٦. شَجَرَةٌ جُنِيَّتَنَا أَعْلَى مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ.

6. Bahçemizin ağacı bu iki ağaçtan daha uzundur.

٧. إِلَى أَيِّ بَيْتٍ ذَهَبَ هَذَا الْوَلَدَانِ؟

7. Bu iki oğlan hangi eve gitti?

٨. اشْتَرَيْتُ هَذَا الْكِتَابَ مِنْ هَذِينِ الْأَخْوَيْنِ.

8. Ben bu kitabı şu iki kardeşten satın aldım.

٩. فِي أَيِّ جُنْيَةٍ وَجَدْتَ هَاتَيْنِ الْعَصَوَيْنِ؟

9. Bu iki değneği hangi bahçede buldun?

١٠. مِنْ أَيِّ سُوقٍ اشْتَرَيْتُمْ هَاتَيْنِ الرَّحَوَيْنِ؟

10. Bu iki el değirmenini hangi pazardan satın aldınız?

١١. بَيْتَا هَذَيْنِ الرَّجُلَيْنِ أَحْسَنُ مِنْ بَيْتٍ صَاحِبَنَا.

11. Bu iki adamın iki evi bizim arkadaşımızın evinden daha güzeldir.

١٢. أَخُوكَ وَجَدَ حِصَانَهُ فِي هَذِهِ الصَّحْرَاءِ.

12. Kardeşin atını bu çölde buldu.

١٣. أَخِي اشْتَرَى حِصَانًا مِنْ تُلْكَ الْبَلْدَةِ.

13. Kardeşim bu şehirden bir at satın aldı.

١٤. أَنَا صَادَفْتُ أَخَاهُ فِي ذَلِكَ الْبَلَدِ.

14. Kardeşine bu şehirde rastladım.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Bu iki çocuk **sabahleyin** bizim **okulda** idi.

١. هَذَانِ الْوَلَدَانِ كَانَا صَبَاحًا فِي مَدْرَسَتَنَا.

2. Bu iki kız **akşamleyin** kız kardeşimizin **evinde** idi.

٢. هَاتَانِ الْبَنْتَانِ كَانَتَا مَسَاءً فِي بَيْتِ أُخْتَنَا.

3. Ben **bu** iki kitabı **komşumuzun** **oğlundan** satın aldım.

٣. أَنَا اشْتَرَيْتُ هَذَيْنِ الْكِتَابَيْنِ مِنْ ابْنِ جَارِنَا.

4. Sen **bu** iki kalemi nereden satın aldın?

٤. مِنْ أَيْنَ اشْتَرَيْتَ هَذَيْنِ الْقَلْمَيْنِ؟

5. Kardeşin **sabahleyin** bu iki kardeşten bu iki **kalemi** satın aldı.

٥. أَخُوكَ اشْتَرَى هَذَيْنِ الْقَلْمَيْنِ مِنْ هَذَيْنِ الْأَخْوَيْنِ صَبَاحًا.

6. Baban **bu** iki **adamdan** memnun oldu.

٦. أَبُوكَ أَبْسَطَ مِنْ هَذَيْنِ الرَّجُلَيْنِ.

7. Amcanız **bu** iki el **değirmenini** kadın komşunuzdan satın aldı.

٧. عَمُّكُمْ اشْتَرَى هَاتَيْنِ الرَّحَوْيَيْنِ مِنْ جَارِتَكُمْ.

8. Bu iki mektup babanıza nereden geldi?

٨. مِنْ أَيْنَ جَاءَتْ هَاتَانِ الرِّسَالَتَانِ إِلَى أَبِيكُمْ؟

9. Bu değneği hangi çocuktan aldın?

٩. مِنْ أَيِّ وَلَدٍ أَخَذْتَ هَذَا الْعَصَبَ؟

10. Biz bu iki değneği komşumuzun oğlundan aldık.

١٠. نَحْنُ أَخَذْنَا هَذَيْنِ الْعَصَبَيْنِ مِنْ ابْنِ جَارِنَا.

بعضُ الْأَغْذِيَةِ – Bazı Yiyecekler

Öğle yemeği غَدَاءٌ Kahvaltı: فُطُورٌ

Ekmek عَشَاءٌ Akşam yemeği: خَبْزٌ

Pirinç: رُزٌّ

Bal: عَسَلٌ

Tereyağ: زُبْدَةٌ

Salata: سَلَطَةٌ

Şeker: سُكَّرٌ

Tuz: مَلْحٌ

Yoğurt: يَمْنٌ

Et: لَحْمٌ

Biber: فُلْفُلٌ

Baharat: توابل:

Yağ / Dقيق: زَيْتٌ / Un طَحِينٌ

18. DERS

İkisi gitti ذهبتا (ث) :

İkisi gitti ذهباً (م) :

İki kadın ذهبتا : المَرْأَتَانِ ذَهَبَتا

İki adam gitti: الرَّجُلَانِ ذَهَبَا

Kız ve erkek çocuk gitti: الْبَنْتُ وَ الْوَلَدُ ذَهَبَا

Erkek ve kız çocuk gitti: الْوَلَدُ وَ الْبَنْتُ ذَهَبَا

Hizmetçi, köle, halayık: الْجَارِيَةُ، الْأَمَةُ

Süt anne: الْمُرْضِعَةُ

O ikisinin atı حصانُهُمَا (م/ث) :

BAYRAMLAR - الأَعْيَادُ

عِيدُ الْفُطْرِ: Ramazan Bayramı

عِيدُ الْأَضْحَى: Kurban Bayramı

عِيدُ الْجُمْهُورِيَّةِ: Cumhuriyet Bayramı

عِيدُ الْأَطْفَالِ: Çocuk Bayramı

عِيدُ يَوْمِ الْوَطَنِ: Zafer Bayramı

عِيدُ الْاسْتِقْلَالِ: Kurtuluş Bayramı

عِيدُ الشَّبَابِ وَ الرِّياضَةِ ١٩ مَaiو: 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. الْمُرْضِعَةُ وَ الْأَمَّةُ ذَهَبَتَا إِلَى بَيْتِ حَالَتَنَا.

1. Sütanne ve hizmetçi teyzemizin evine gitti.

٢. أَبِي وَ أُمِّي ذَهَبَا مَسَاءً إِلَى بَيْتِ خَالَتُكُمْ.

2. Babam ve annem akşamleyin teyzenizin evine gitti.

٣. الْوَلَدَانِ وَجَدَا كِتَابَهُمَا فِي بَيْتِكُمْ.

3. İki oğlan, kitabını sizin evde buldu.

٤. الْمَرْأَتَانِ أَرْسَلَتَا رِسَالَةً إِلَى عَمَّتِهِمَا.

4. İki kadın, halalarına bir mektup gönderdi.

٥. هَاتَانِ الرِّسَالَتَانِ جَاءَتَا صَبَاحًا مِنْ صَاحِبِكُمْ.

5. Bu iki mektup sabahleyin arkadaşınızdan geldi.

٦. هَاتَانِ الْجَارِيَتَانِ كَانَتَا صَبَاحًا عِنْدَ هَذِهِ الْمُرْضِعَةِ.

6. Bu iki hizmetçi sabahleyin bu sütannenin yanında idi.

٧. أُمِّي أَرْسَلَتْ هَذِهِ الْجَارِيَةَ إِلَى بَيْتِ جَارَتُكُمْ.

7. Annem bu hizmetçiyi komşunuzun evine gönderdi.

٨. جَارُكُمْ وَ جَارُكُمْ ذَهَبَا إِلَى جُنْيَةِ خَالَتَنَا.

8. Erkek ve kadın komşularınız teyzemizin bahçesine gitti.

٩. أَخْوَكَ وَ أُخْتُكَ كَتَبَا هَذِهِ الرِّسَالَةَ إِلَى بِنْتِ جَارَتِهِمَا.

9. Erkek ve kız kardeşin bu mektubu kadın komşularının kızına yazdı.

١٠. بَاعَتِ الْبِنْتُ وَ الْوَلَدُ كِتَابَهُمَا إِلَى ابْنِكَ.

10. Kız ve oğlan, kitaplarını senin oğluna sattılar.

١١. أَخْوَكَ وَ أُخْتُكَ كَتَبَا دَرْسَهُمَا فِي الْمَدْرَسَةِ.

11. Oğlan ve kız kardeşin derslerini okulda yazdırıldı.

١٢. هَاتَانِ الْمَرْأَتَانِ زَعَلَتَا مِنْ أُخْتِكُمْ.

12. Bu iki kadın kız kardeşinize darıldırı.

١٣. هَذَانِ الْمُعَلِّمَانِ ابْسَطَا جِدًّا مِنِ ابْنِكَ.

13. Bu iki öğretmen oğlunuzdan gerçekten memnun oldu.

٤. أَنْتَ مِنْ أَيِّ سُوقٍ اشْتَرَيْتَ هَذِينِ الْكِتَابَيْنِ؟

14. Bu iki kitabı hangi çarşıdan satın aldın?

١٥. أَنَا اشْتَرَيْتُ مِنَ الْمُعَلِّمِ.

15. Öğretmenden satın aldım.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Bu iki kız sabahleyin okula gitti.

١. هَاتَانِ الْبَنْتَانِ ذَهَبَتَا صَبَاحًا إِلَى الْمَدْرَسَةِ

2. Bu iki kitabı komşumuzdan satın aldım.

٢. اشْتَرَيْتُ هَذِينِ الْكِتَابَيْنِ مِنْ جَارِنَا.

3. Sütanne ve komşumuz kadın sabahleyin bu evde idi.

٣. الْمُرْضِعَةُ وَ جَارِنَا كَانَتَا صَبَاحًا فِي هَذَا الْبَيْتِ.

4. Bu iki kadın nerde idi?

٤. أَيْنَ كَانَتْ هَاتَانِ الْمَرْأَتَانِ؟

5. Ben ve kardeşim akşamleyin evde idik.

٥. أَنَا وَ أَخِي كُنَّا مَسَاءً فِي الْبَيْتِ.

6. Sen ve kız kardeşin hangi okula gittiniz?

٦. أَنْتَ وَ أَخْتُكَ إِلَى أَيِّ مَدْرَسَةِ ذَهَبْتُمَا.

7. Bu hizmetçi sizin hizmetçiden daha küçüktür.

٧. هَذِهِ الْأَمَةُ أَصْغَرُ مِنْ أَمْتِكُمْ.

8. Annem annenden sabahleyin bir mektup aldı.

٨. أَخْدَتْ أُمِّي رِسَالَةً مِنْ أُمِّكَ صَبَاحًا.

9. Ben bu iki çocuktan bir kalemtıraş satın aldım.

٩. أَنَا اشْتَرَيْتُ مِبْرَأَةً مِنْ هَدِينِ الْوَلَدَيْنِ.

10. Fakat onun kalemtıraşı senin kalemtıraşından daha büyüktür.

١٠. لَكِنَّ مِبْرَأَتَهُ أَكْبَرُ مِنْ مِبْرَأَتِكَ.

11. Bu iki kız okulda idi.

١١. هَاتَانِ الْبَنِيَانِ كَانَتَا فِي الْمَدْرَسَةِ.

12. Bu iki erkek kardeş yanında idi.

١٢. هَذَانِ الْأَخْوَانِ كَانَا فِي السُّوقِ.

RİCA BİLDİREN CÜMLELER

Müsadenizle, Pardon: لَوْ سَمَحْتَ:

منْ فَضْلِكَ: Lütfen

Afedersiniz, Pardon: عَفْوًا:

تَفَضَّلْ مِنْ فَضْلِكَ: Buyurun lütfen

هلْ تَنْتَفَضَّلُ بِالْجُلوْسِ؟: Oturmaz misiniz?

آتَتَكَرْمُ بِمَلِءِ هَذِهِ الْاسْتِمَارَةِ؟: Bu formu doldurur musunuz lütfen?

تَشَرَّفَتُ: Şeref duydum

بِكُلِّ رَغْبَةٍ - بِكُلِّ سُرُورٍ: Memnuniyetle

19. DERS

أَنَّهُ(م) - أَنَّهَا(ث) : ki o

أَنْ : ki

أَطْنُ : Zannederim

الْطَّنُ : Zannetmek

مِنْكُمَا - عَنْكُمَا (م/ث) : İkinizden

مِنْكَ - عَنْكَ (م) : Senden

مِنْكُمْ - عَنْكُمْ (م) : Sizden

مِنْكِ - عَنْكِ (ث) : Senden

مِنْهُمَا - عَنْهُمَا (م/ث) : İkisinden

مِنْكُنَ - عَنْكُنَ (ث) : Sizden

الْأَقْرَبُ : Daha (en) yakın

الْقَرِيبُ : Yakın

الْأَبْعَدُ : Daha (en) uzak

الْبَعِيدُ : Uzak

نَعَمْ : Evet

مَا - مَاذَا؟ : Ne, neyi?

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. أَخِي هَلْ أَخَذَ كِتَابَهُ مِنْكَ؟ نَعَمْ أَخَذَ.

1. Erkek kardeşim kitabı senden aldı mı? **Evet** aldı.

٢. بَيْتُكُمْ هَلْ قَرِيبٌ مِنَ الْمَدْرَسَةِ؟ نَعَمْ قَرِيبٌ.

2. Eviniz okula yakın mıdır? **Evet** yakındır.

٣. لَكِنَّ بَيْتَ أَخِي أَقْرَبُ مِنْ بَيْتِنَا.

3. Fakat kardeşimin evi bizim evimizden daha yakındır.

٤. أَرَأَيْتَ كِتَابَ أَخِي؟ أَظُنُّ أَنَّهُ أَحْسَنُ مِنْ كِتَابِ هَذِينِ الْوَلَدَيْنِ.

4. Kardeşimin kitabı gördün mü? **Sanırım** o, bu iki oğlanın kitabından daha güzeldir.

٥. ظَنَّتُ أَنَّ كِتَابَكَ أَحْسَنُ مِنْهُمَا.

5. Ben senin kitabının ikisinden daha güzel olduğunu sandım.

٦. هَذَا الرَّجُلَانِ هَلْ أَخَذَا مِنْكُمْ كِتَابًا؟

6. Bu iki adam sizden bir kitap aldı mı?

٧. نَعَمْ أَخَذَا صَبَاحًا مِنِّي كِتَابًا.

7. **Evet**, ikisi sabahleyin benden bir kitap aldı.

٨. أَظُنُّ أَنَّ هَذَا الْبَلَدُ أَبْعَدُ مِنْ بَلَدِكُمْ.

8. Zannederim bu şehir sizin şehrinizden daha uzaktır.

٩. نَعَمْ بِعِيْدُ لَكِنَّ بَلَدِي أَحْسَنُ مِنْهُ.

9. Evet uzaktır fakat benim şehrim onun şehrinden daha güzeldir.

١٠. أَنَا أَفْكُرُ فِي جَارِكُمْ أَطْنُ أَنْ جَارِكُمْ فَقِيرٌ.

10. Komşunuzu düşünüyorum. Sanırım komşunuz fakirdir.

١١. نَعَمْ فَقِيرٌ لَكِنَّ خَالَهُ أَفْقَرُ مِنْهُ.

11. Evet fakirdir ancak dayısı ondan daha yoksuldu.

١٢. بَيْتُ عَمَّنَا أَبَعَدُ مِنْ بَيْتِ خَالِكُمْ لَكِنَّ دَارَ صَاحِبِنَا أَقْرَبُ مِنْهَا.

12. Amcamızın evi dayınızın evinden daha uzaktır. Fakat arkadaşımızın evi ondan daha yakındır.

١٣. أَظْنُ أَنَّ هَذِينِ الْوَلَدَيْنِ أَعْقَلُ مِنِ ابْنِ خَالَتِكُمْ.

13. Sanırım bu iki oğlan sizin teyzenizin oğlundan daha usludur.

٤. نَعَمْ هُمَا عَاقِلَانِ وَأَكْثُرُ اجْتِهَادًا.

14. Evet o ikisi akıllıdır ve daha çalışmalıdır.

١٥. أَخِي مَاذَا أَخَذَ مِنْكَ؟

15. Erkek kardeşim senden ne aldı?

١٦. أَخْتِي مَاذَا أَخَذَتْ مِنْكُمْ؟

16. Kız kardeşim sizden ne aldı?

١٧. أَظْنُ أَنَّهَا أَخَذَتْ كِتَابَ أَخِي.

17. Sanırım o, kardeşimin kitabı aldı.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Kardeşine ne gönderdin? Bir kitap gönderdim.

١ . مَاذَا أَرْسَلْتَ إِلَى أخِيكَ؟ أَرْسَلْتُ كِتَابًا .

2. Sabahleyin bu iki kardeşten ne aldı?

٢ . مَاذَا أَخَذْتَ صَبَاحًا مِنْ هَذَيْنِ الْأَخْوَيْنِ؟

3. İkisinden bir kitap satın aldım.

٣ . اشْتَرَيْتُ مِنْهُمَا كِتَابًا .

4. Zannederim ki kitabın ondan daha güzeldir.

٤ . أَظُنُّ أَنَّ كِتَابَكَ أَحْسَنُ مِنْهُ .

5. Fakat kitabım ondan daha küçüktür.

٥ . لَكِنَّ كِتَابِي أَصْغَرُ مِنْهُ .

6. Zannettim ki kardeşim ikinize darılmıştır.

٦ . ظَنَنتُ أَنَّ أخِي رَعَلَ مِنْكُمَا .

7. Zannederim ki kız kardeşim bu iki kalemi kız kardeşinden aldı.

٧ . أَظُنُّ أَنَّ أختِي أَحَدَتْ هَذَيْنِ الْقَلْمَيْنِ مِنْ أُخْتِكَ .

8. Sizin ev bizim evimizden daha uzaktır.

٨ . يَتَكُمُ أَبَعَدُ مِنْ بَيْتِنَا .

9. Evet o uzaktır.

٩ . نَعَمْ هُوَ بَعِيدٌ.

10. Fakat amcamın evi bizim evden daha uzaktır.

١٠ . لَكِنَّ بَيْتَ عَمِّي أَبْعَدُ مِنْ بَيْتِنَا.

11. Teyzeniz annenize ne gönderdi?

١١ . مَاذَا أَرْسَلْتَ خَالِشُكُمْ إِلَى أُمِّكُمْ؟

Bazı Ulaşım Araçları — بعض المواصلات

Bisiklet: دراجة

Araba: سيارة

Otogörünüş: حافلة

Tren: قطار

Uçak: طائرة

Gemi: سفينة

Havaalanı: مطار

İstasyon: محطة

Otoban: طريق سريع

Bilet: تذكرة

20. DERS

الآباءُ : Babalar

الأَبُ : Baba

أُمَّهَاتُ : Anneler

الأُمُّ : Anne

الأَوْلَادُ : Cocuklar

الوَلَدُ : Çocuk

الرِّجَالُ : Adamlar

الرَّجُلُ : Adam

النِّسَاءُ : Bayanlar

الْمَرْأَةُ : Bayan

الْبُيُوتُ : Evler

الْبَيْتُ : Ev

بُيُوتُكُمْ : Evleriniz

بَيْتُكُمْ : Eviniz

كُتُبُهُ : Onun kitapları

كَتَابُهُ : Onun kitabı

هُؤُلَاءِ الرِّجَالُ : Bu adamlar

كَانُوا (م) : İdiler

هُؤُلَاءِ النِّسَاءُ : Bu kadınlar

كُنَّ (ث) : İdiler

هَذِهِ الْكُتُبُ : Bu kitaplar

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. آبائُكُمْ كَانُوا صَبَاحًا فِي هَذَا الْبَيْتِ.

1. Babalarınız sabahleyin bu evde idi.

٢. أُمَّهَاتُكُمْ كُنَّ مَسَاءً عِنْدَ أُمَّنَا.

2. Anneleriniz akşamleyin annemizin yanında idi.

٣. هُؤُلَاءِ الرِّجَالُ كَانُوا عِنْدَ صَاحِبِكُمْ.

3. Bu adamlar arkadaşınızın yanında idi.

٤. هُؤُلَاءِ النِّسَاءُ كُنَّ عِنْدَ أُمَّهَاتِنَا.

4. Bu hanımlar annelerimizin yanında idi.

٥. أَرَيْتَ هُؤُلَاءِ الْأَوْلَادِ؟ نَعَمْ كَانُوا عِنْدَ كُمْ.

5. Bu erkek çocukları gördün mü? Evet onlar sizin yanınızda idi.

٦. أَظُنُّ أَنَّ هُؤُلَاءِ الرِّجَالَ كَانُوا عِنْدَ أَيِّكُمْ.

6. Sanırım bu adamlar babanızın yanında idi.

٧. هَذِهِ الْمَرْأَةُ كَتَبَتْ رِسَالَةً إِلَى أَوْلَادِهَا.

7. Bu kadın oğluna bir mektup yazdı.

٨. أَبِي اشْتَرَى حِصَانًا مِنْ أَبِ هُؤُلَاءِ الْأَوْلَادِ.

8. Babam bu çocukların babasından bir at satın aldı.

٩. اشترىتْ هَذَا الْكِتَابَ مِنْ هَؤُلَاءِ الرِّجَالِ.

9. Bu kitabı **ben** **bu** adamlardan satın aldım.

١٠. أَرَيْتَ ابْنِي؟ نَعَمْ هُوَ كَانَ صَبَاحًا عِنْدَ هَؤُلَاءِ الْأَوْلَادِ.

10. Oğlumu gördün mü? Evet o, sabahleyin **bu** oğlanların yanında idi.

١١. إِلَى أَيْنَ ذَهَبْتَ بِنْتَكَ؟ أَظُنُّ هِيَ عِنْدَ أَمْتَهَا.

11. Kızın nereye gitti? Sanırım o, hizmetçisinin yanındadır.

١٢. مَاذَا اشترىتَ مِنْ هَؤُلَاءِ النِّسَاءِ؟

12. Bu bayanlardan ne satın aldın?

١٣. أَظُنُّ أَنَّ بَيْتَكَ أَكْبُرُ مِنْ هَذِهِ الْبُيُوتِ.

13. Sanırım evin **bu** evlerden daha büyüktür.

١٤. أَبُوكَ بَاعَ حِصَائِكُمْ إِلَى هَؤُلَاءِ الرِّجَالِ.

14. Baban atınızı **bu** adamlara sattı.

١٥. آباؤنَا كَانُوا صَبَاحًا عِنْدَ آبائِكُمْ.

15. Babalarımız sabahleyin babalarınızın yanında idi.

١٦. أُمَّهَاتِنَا كُنَّ عِنْدَ أُمَّهَاتِكُمْ أَيْضًا.

16. Annelerimiz de annelerinizin yanında idi.

١٧. هَذِهِ الْبُيُوتُ أَصْغَرُ مِنْ بَيْتِنَا.

17. Bu evler bizim evden daha küçüktür.

١٨. بَيْتَنَا أَحْسَنُ مِنْ بَيْوتِ هَؤُلَاءِ الرِّجَالِ.

18. Bizim evimiz bu adamların evlerinden daha güzeldir.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Babam **babalarınızdan** daha büyüktür.

١. أَبِي أَكْبَرُ مِنْ آبَائِكُمْ .

2. Fakat **annem annelerinizden** daha küçüktür.

٢. لَكِنَّ أُمِّي أَصْغَرُ مِنْ أُمَّهَاتِكُمْ .

3. Komşumuzun **evi bu evlerden** daha yüksektir.

٣. بَيْتُ جَارِنَا أَعْلَى مِنْ هَذِهِ الْبُيُوتِ .

4. Bu kadınlar **sabahleyin** bizim **evde** idi.

٤. هُؤُلَاءِ النِّسَاءُ كُنَّ صَبَاحًا فِي بَيْتِنَا .

5. Bu adamlar da sizin **bahçede** idi.

٥. هُؤُلَاءِ الرِّجَالُ كَانُوا فِي جِنِينِكُمْ أَيْضًا .

6. Bu kalemi **nereden** satın aldın?

٦. مِنْ أَيْنَ اشْتَرَيْتَ هَذَا الْقَلْمَ؟

7. Biz bu iki kalemi **bu çocuklardan** satın aldık.

٧. اشْتَرَيْنَا هَذَيْنِ الْقَلَمَيْنِ مِنْ هُؤُلَاءِ الْأَوْلَادِ .

8. Bu çocuklar **okulda** idi.

٨. هُؤُلَاءِ الْأَوْلَادُ كَانُوا فِي الْمَدْرَسَةِ .

9. Evin bu evlerden daha güzeldir.

٩. بَيْتٌ أَحْسَنُ مِنْ هَذِهِ الْبُيُوتِ.

10. Bu evler amcamın evinden daha yüksektir.

١٠. هَذِهِ الْبُيُوتُ أَعْلَى مِنْ بَيْتٍ عَمِّيٍّ.

11. Bu adamlar komşunuzdan daha fakir idi.

١١. هُؤُلَاءِ الرِّجَالُ كَانُوا أَفْقَرَ مِنْ جَارِكُمْ.

12. Bu çocuklar karşısında idi.

١٢. هُؤُلَاءِ الْأَوْلَادُ كَانُوا فِي السُّوقِ.

"أَكْثَرُ النَّاسِ كَلَامًا أَقْلَمُهُمْ عَمَلًا."

"İnsanların en çok konuşanı, en az iş yapanıdır."

ALIŞTIRMALAR II

1. Aşağıdaki sorulara Arapça cevap veriniz.

١. هَلْ اشْتَرَيْتَ قَلْمَانِ لِأَجْلِ صَاحِبِكَ؟

٢. هَلْ ابْسَطَتْ مُعْلِمَتُكَ مِنْ أَخِيكَ؟

٣. إِلَى أَيِّنَ ذَهَبَتِ الْجَدَّةُ وَ الْجَدُّ؟

٤. إِلَى أَيِّ وَلَدٍ أَرْسَلْتَ صَاحِبَتِكَ الرِّسَالَةَ؟

٥. أَنْتَ مِنْ أَيِّ سُوقٍ اشْتَرَيْتَ هَذِينِ الْكِتَابَيْنِ؟

2. Aşağıdaki cümleleri Türkçeye çeviriniz.

١. رَأَيْتُ رَجُلًا فَقِيرًا فِي السُّوقِ.

٢. الْمُعَلِّمُ زَعَلَ كَثِيرًا مِنِ ابْنِكُمُ الصَّغِيرِ.

٣. جَدَّتِي اشْتَرَتْ سَاعَةً لِأَجْلِي.

٤. هَاتَانِ الرِّسَالَتَانِ جَاءَنَا صَبَاحًا مِنْ صَاحِبِكُمْ.

٥. هَذِهِ الْبُيُوتُ أَصْعَرُ مِنْ بَيْتِنَا.

3. Aşağıdaki cümleleri Arapçaya çeviriniz.

1. Bu fakir adamın oğlu kendisine çarşidan bir saat satın aldı.
2. Ben bir kitap satın aldım yalnız senin kitabından daha iyidir.
3. Bu ülke bizim ülkemizden daha küçüktür.

4. Öğretmen "sizin küçük oğlunuzu seviyorum" dedi.
5. Teyzenize rastladım. O, akşamleyin annemin yanında idi.
- 4. Aşağıdaki kelimeleri anlamlı bir cümle olacak şekilde sıralayınız.**
١. لَكِنْ - أَصْغُرُ - أُخْتِي - بِنْتَكَ - مِنْهَا - صَغِيرَةٌ
 ٢. الْمَرْأَةُ - إِلَى - الرَّجُلُ - بَيْتِكُمْ - جَاءَ - وَ
 ٣. لَأَجِلْكُمْ - بَيْتًا - هَذَا - اشْتَرَى - هَلْ - جَدُّكُمْ - الْبَلَدِ - مِنْ
 ٤. صَبَاحًا - خَالِي - صَادَفْتُمْ - أَيْنَ
 ٥. هَذِهِ - بَيْتٍ - جَارِكُمْ - إِلَى - أَرْسَلْتُ - الْجَارِيَةِ - أُمِّي

21. DERS

الإخْرَانُ:
Erkek kardeşler

الأَقْلَامُ:
Kalemeler

الجِيرَانُ:
Komşular

الْكُتُبُ:
Kitaplar

الرَّسَائِلُ:
Mektuplar

التعلُّمُ:
Öğrenmek

القرَيْةُ:
Köy

هَذَا الْيَوْمُ:
Bugün

الْيَوْمُ:
Bugün

ÖZÜR DİLEME

آسَفُ جِدًا: *Çok üzgünüm* **آسَفُ:** *Üzgünüm*

آسَفُ لِلإِرْعَاجِ: *Rahatsız ettiğim için üzgünüm*

آسَفُ، لَقَدْ تَأَخَّرْتُ: *Üzgünüm, geciktim*

عذرًا، لَيْسَ لَدَيَّ وَقْتٌ: *Özür dilerim, vaktim yok*

أَرْجُو الْمَغْدِرَةَ، لَمْ أَقْصِدْ ذَلِكَ: *Özür dilerim, bunu kastetmemiştim*

عَفْوًا، هَذِهِ غَلْطَتِي: *Pardon, bu benim hatam*

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. مِنْ أَيِّ كِتَابٍ تَعْلَمْتَ دَرْسَكَ؟

1. Hangi kitaptan dersini öğrendin?

٢. تَعْلَمْتُ دَرْسِي مِنْ كِتَابٍ أَخِي.

2. Kardeşimin kitabından dersimi öğrendim.

٣. إِخْرَأْنُكُمْ كَانُوا صَبَاحًا فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ.

3. Kardeşleriniz sabahleyen bu köyde idi.

٤. مِنْ أَيِّ رَجُلٍ أَحَدْتَ هَذِهِ الرَّسَائِلَ؟

4. Bu mektupları hangi adamdan aldın?

٥. أَخْرُوكَ أَيُّ قَلْمِ إِشْتَرَى مِنْ هَذِهِ الْأَقْلَامِ؟

5. Bu kalemlerden hangi kalemi kardeşin satın aldı?

٦. أَخْتُلَكَ إِلَى أَيِّ مَدْرَسَةٍ ذَهَبَتْ مِنْ هَذِهِ الْمَدَارِسِ؟

6. Bu okullardan hangisine kız kardeşin gitti?

٧. أَخِي تَعْلَمَ دَرْسَهُ مِنْ هَذَا الْمُعَلِّمِ.

7. Kardeşim bu öğretmenden dersini aldı.

٨. مَدْرَسَتَنَا أَحْسَنُ مِنْ هَذِهِ الْمَدَارِسِ.

8. Okulumuz bu okullardan daha iyidir.

٩ . صَبَاحًا كُنْتُ فِي تِلْكَ الْقَرْيَةِ.

9. Sabahleyin **şu** köyde idim.

١٠ . هَذَا الْيَوْمَ أَخْرُوكَ هَلْ ذَهَبَ إِلَى بَيْتِ جَارِكُمْ؟

10. Bugün kardeşin komşunuzun evine gitti mi?

١١ . نَعَمْ أَخِي وَ أَخْرُوكَ ذَهَبَا إِلَى بَيْتِ جَارِنَا.

11. Evet, benim ve senin kardeşin komşumuzun evine gitti.

١٢ . هَذَا الْيَوْمَ مَاذَا تَعْلَمْتَ فِي مَدْرَسَتِكُمْ؟

12. Bugün okulunuzda ne öğrendin?

١٣ . هَلْ تَعْلَمْتَ دَرْسَكَ جَيِّدًا؟

13. Dersini iyi öğrendin mi?

١٤ . نَعَمْ تَعْلَمْتُ دَرْسِي جَيِّدًا جِدًّا.

14. Evet dersimi çok iyi öğrendim.

١٥ . لَكِنَّ هَذِينِ الْوَالَدَيْنِ تَعْلَمَا دَرْسَهُمَا أَحْسَنُ مِنِ ابْنِ جَارِكُمْ.

15. Fakat bu iki oğlan sizin komşunuzun oğlundan derslerini daha iyi öğrendiler.

١٦ . هَذِهِ الشَّجَرَةُ أَعْلَى مِنْ هَذِهِ الْأَشْجَارِ.

16. Bu ağaç o ağaçlardan daha yüksektir.

١٧ . أَظُنُّ أَنَّ أَحَادِيكَ ذَهَبَ إِلَى ذَلِكَ الْبَلْدِ.

17. Sanırım kardeşin şu şehrə gitti.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Okulunuz **bu** okullardan daha yüksektir.

١ . مَدْرَسَتُكُمْ أَعْلَى مِنْ هَذِهِ الْمَدَارِسِ .

2. Kardeşinin **kalemi**, **kalemimizden** daha güzeldir.

٢ . قَلْمَنْ أَخِيكَ أَحْسَنُ مِنْ قَلْمَنَا .

3. Komşularımız komşularınızdan daha zengindir.

٣ . جِيرَانُنَا أَغْنَى مِنْ جِيرَانِكُمْ .

4. Amcamın oğlu akşamleyin **şu** köyde idi.

٤ . إِنْ عَمِي كَانَ مَسَاءً فِي تِلْكَ الْقَرْيَةِ .

5. Ben **bugün** **evde** idim.

٥ . هَذَا الْيَوْمَ كُنْتُ فِي الْمَنْزِلِ .

6. Bugün dersini **öğrendin** mi? Evet **öğrendim**.

٦ . هَلْ تَعْلَمْتَ دَرْسَكَ الْيَوْمَ؟ نَعَمْ تَعْلَمْتُ .

7. Sanırım **bu** **kitaptan** **öğrendin**.

٧ . أَظُنُّ أَنِّكَ تَعْلَمْتَ مِنْ هَذَا الْكِتَابِ .

8. Senin **kitabın** **bu** **kitaplardan** daha büyüktür.

٨ . كِتَابُكَ أَكْبَرُ مِنْ هَذِهِ الْكُتُبِ .

9. Baban bu iki kitabı kardeşlerinize aldı.

٩ . أَبُوكَ أَخَذَ هَذَيْنِ الْكِتَابَيْنِ لِإِخْرَاجِكُمْ .

10. Bu adamdan bugün bir saat satın aldım.

١٠ . هَذَا الْيَوْمَ اشْتَرَيْتُ سَاعَةً مِنْ هَذَا الرَّجُلِ .

11. Bu çocuk dersini bu öğretmenden öğrendi.

١١ . هَذَا الْوَلَدُ تَعَلَّمَ دَرْسَهُ مِنْ هَذَا الْمُعَلِّمِ .

12. Bugün nerede idin? Çarşida idim.

١٢ . أَيْنَ كُنْتَ الْيَوْمَ؟ كُنْتُ فِي السُّوقِ .

"إِنَّ لِلْحَيْطَانَ آذَانًا ."

"Yerin kulağı vardır."

22. DERS

Onlar : هُمْ (م)

Gittiler : ذَهَبُوا (م)

Onlar : هُنَّ (ث)

Gittiler : ذَهَبْنَ (ث)

Adamlar gitti: الْرِّجَالُ ذَهَبُوا:

Adamlar gitti: ذَهَبَ الرِّجَالُ:

Kadınlar gitti: النِّسَاءُ ذَهَبْنَ:

Kadınlar gitti: ذَهَبَتِ النِّسَاءُ:

Dersler: الْدُّرُوسُ:

Onların atı : حِصَانُهُنَّ (ث)

Onların atı : حِصَانُهُمْ (م)

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١ . إِلَى أَيْنَ ذَهَبَ هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ؟

1. Bu adamlar **nereye** gitti?

٢ . أَظْنُنُ أَنَّهُمْ ذَهَبُوا إِلَى بَيْتِ هَذَا الرَّجُلِ.

2. Sanırım onlar bu adamın **evine** gitti.

٣ . إِخْرَانُكُمْ مَاذَا تَعَلَّمُوا فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ؟

3. Kardeşleriniz bu **okulda** ne **öğrendi**?

٤ . جَاءَتِ النِّسَاءُ إِلَى بَيْتِكُمْ.

4. Hanımlar sizin **eve** geldi.

٥ . الرِّجَالُ جَاؤُوا إِلَى بَيْتِنَا.

5. Adamlar bizim **eve** geldi.

٦ . جَاءَ الرِّجَالُ صَبَاحًا إِلَى بَيْتِ صَاحِبِكُمْ.

6. Adamlar sabahleyin sizin arkadaşınızın **evine** geldiler.

٧ . جَاءَ الرِّجَالُ صَبَاحًا إِلَى هَذِهِ الدَّارِ.

7. Adamlar sabahleyin **bu eve** geldiler.

٨ . مَاذَا تَعْلَمَ إِخْرَانُكُمْ عِنْدَ هَذَا الْمُعَلَّمِ؟

8. Kardeşleriniz bu öğretmenin yanında ne öğrendi?

٩ . إِخْرَانَا تَعَلَّمُوا دُرُوسَهُمْ مِنْ هَذَا الْمُعَلَّمِ.

9. Kardeşlerimiz bu öğretmenden derslerini öğrendiler.

١٠ . إِلَى أَيِّنَ ذَهَبَتْ هُؤُلَاءِ النِّسَاءُ؟

10. Bu hanımlar nereye gitti?

١١ . أَظُنُّ أَنَّهُنَّ ذَهَبْنَ إِلَى بَيْتِ الْمُرْضِعَةِ.

11. Sanırım onlar sütanne nin evine gitti.

١٢ . مَاذَا اشْتَرَى أُولَادُكُمْ مِنَ السُّوقِ؟

12. Çocuklarınız çarşı dan ne satın aldı?

١٣ . أُولَادُنَا اشْتَرَوْا هَذَيْنِ الْكِتَابَيْنِ.

13. Çocuklarımız bu iki kitabı satın aldı.

١٤ . دُرُوسُنَا أَسْهَلُ مِنْ دَرْسِ أَخِيكَ.

14. Bizim dersler kardeşinin dersinden daha kolaydır.

١٥ . لَكِنَّ دُرُوسَ هَؤُلَاءِ الْأَوْلَادِ أَصَبَّ مِنْ دَرْسٍ أَحَيْكُمْ .

15. Fakat bu çocukların dersleri kardeşinizin dersinden daha zordur.

١٦ . هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ أَيْنَ وَجَدُوا حُصْنَهُمْ؟

16. Bu adamlar atlarını nerede buldu?

١٧ . أَظْنُنُّهُمْ وَجَدُوا حُصْنَهُمْ فِي تِلْكَ الْقَرْمَةِ .

17. Sanırım atlarını şu köyde buldular.

١٨ . النِّسَاءُ أَيْضًا وَجَدْنَ أَوْلَادَهُنَّ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ الْكَبِيرِ .

18. Kadınlar da erkek çocuklarını bu büyük evde buldular.

"اِقْنِعْ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ غَنِيًّا ."

"Allah'ın taksimine razı ol ki zengin olasın."

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Bu kadınlar nereye gitti?

١. إِلَى أَيْنَ ذَهَبَتْ هُؤُلَاءِ النِّسَاءُ؟

2. Sanırım onlar annemin yanına gitti.

٢. أَظُنُّ أَنَّهُنَّ ذَهَبْنَ عِنْدَ أُمِّي.

3. Bu adamlar çarşidan ne aldı?

٣. هُؤُلَاءِ الرِّجَالُ مَاذَا أَخَذُوا مِنَ السُّوقِ؟

4. Onlar çocuklarına iki kitabı aldı.

٤. أَخَذُوا كِتَابَيْنِ لِأَجْلِ أَوْلَادِهِمْ.

5. Derslerimiz derslerinizden daha zordur.

٥. دُرُوسُنَا أَصْعَبُ مِنْ دُرُوسِكُمْ.

6. Bu komşular, atlarını bu zengin adama sattılar.

٦. هُؤُلَاءِ الْجِيرَانُ بَاعُوا حُصْنَهُمْ إِلَى هَذَا الرِّجَلِ الْغَنِيِّ.

7. Arkadaşım sabahleyin şu köye gitti.

٧. صَاحِبِي ذَهَبَ صَبَاحًا إِلَى تِلْكَ الْقَرَيْةِ.

8. Derslerini hangi öğretmenden aldı?

٨. مِنْ أَيِّ مُعَلِّمٍ أَخَذْتَ دُرُوسَكَ؟

9. Bu kadınlar nereden geldi?

٩. مِنْ أَيْنَ جَاءَتْ هَؤُلَاءِ النِّسَاءُ؟

10. Erkek kardeşlerimiz bu kitabı sizden aldılar.

١٠. أَخَذَ إِخْوَانُنَا هَذَا الْكِتَابَ مِنْكُمْ.

11. Amcam bu evlerden bir ev satın aldı.

١١. عَمِيِّ اشْتَرَى دَارًا مِنْ هَذِهِ الْبُيُوتِ.

12. Bu çocuklar kitaplarını öğretmeneye verdiler.

١٢. هَؤُلَاءِ الْأَوْلَادُ أَعْطَوْا كُتُبَهُمْ إِلَى الْمُعَلِّمِ.

13. Biz bu kitapları çarşidan satın aldık.

١٣. نَحْنُ اشْتَرَيْنَا هَذِهِ الْكُتُبَ مِنَ السُّوقِ.

23. DERS

الْمُعَلِّمُونَ:
Erkek öğretmenler

الْمُعَلِّمُ:
Erkek öğretmen

الْمُعَلِّمَاتُ:
Bayan öğretmenler

الْمُعَلِّمَةُ:
Bayan öğretmen

ذَهَبَ الْمُعَلِّمُونَ:
Erkek öğretmenler gitti

الْمُعَلِّمُونَ ذَهَبُوا :
Erkek öğretmenler gitti

ذَهَبَتِ الْمُعَلِّمَاتُ:
Bayan öğretmenler gitti

الْمُعَلِّمَاتُ ذَهَبْنَ :
Bayan öğretmenler gitti

أَخْوَاتُ:
Kız kardeşler

بَنَاتُ:
Kızlar

الْهَرَبُ:
Kaçmak

الْعَجْزُ:
Usanmak

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. الْمُعَلِّمُونَ ابْسَطُوا مِنْ تَلَامِيذِهِمْ.

1. Öğretmenler öğrencilerinden memnun kaldı.

٢. الْمُعَلِّمَاتُ عَجِزْنَ مِنْ هَؤُلَاءِ الْبَنَاتِ.

2. Bayan öğretmenler bu kızlardan usandı.

٣. أَخْوَانُكُمْ هَرَبْنَ مِنَ الْمَدْرَسَةِ.

3. Kız kardeşleriniz okuldan kaçtı.

٤. ابْسَطَ الْمُعَلِّمُونَ مِنِ ابْنِ خَالِكُمْ.

4. Öğretmenler dayınızın oğlundan memnun kaldı.

٥. إِلَى أَيِّنَ ذَهَبَتْ أُخْتُكُمْ؟

5. Kız kardeşiniz nereye gitti?

٦. أَظُنُّ أَنَّهَا ذَهَبَتْ صَبَاحًا إِلَى بَيْتِ جَارِنَا.

6. Zannederim o, sabahleyin komşumuzun evine gitti.

٧. مَاذَا اشْتَرَيْتُمْ مِنْ هَؤُلَاءِ الْمُعَلِّمِينَ؟

7. Bu öğretmenlerden ne satın aldınız?

٨. رَأَيْتُ أُخْتَكَ عِنْدَ هَؤُلَاءِ الْبَنَاتِ.

8. Kız kardeşini bu kızların yanında gördüm.

٩. أَخْوَاتُكُمْ كُنَّ مَسَاءً عِنْدَ حَدَّتَنَا.

9. Kız kardeşleriniz akşamleyin ninemizin yanında idi.

١٠. هُؤُلَاءِ الْمُعَلِّمَاتُ كُنَّ صَبَاحًا فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ.

10. Bu bayan öğretmenler sabahleyin bu okulda idi.

١١. الْمُعَلِّمُونَ كَانُوا فِي جُنِيهِتِكُمْ.

11. Erkek öğretmenler sizin bahçenizde idi.

١٢. هُؤُلَاءِ الْأَوْلَادُ جَاءُوا مِنْ بَيْتِهِمْ.

12. Bu çocuklar evlerinden geldiler.

١٣. الْبَنَاتُ جِنْنَ مِنْ هَذِهِ الْبُيُوتِ.

13. Kızlar bu evlerden geldi.

١٤. هَذَا الْيَوْمَ مَاذَا تَعْلَمْتُمْ مِنَ الْمُعَلِّمِينَ؟

14. Bugün öğretmenlerden ne öğrendiniz?

١٥. أَيُّ مُعَلِّمٍ جَاءَ مِنْ هُؤُلَاءِ الْمُعَلِّمِينَ؟

15. Bu öğretmenlerden hangisi geldi?

١٦. الْمُعَلِّمُونَ عَجِزُوا مِنْ أَوْلَادِكُمْ

16. Öğretmenler çocuklarınızdan usandı.

١٧. الْبَنَاتُ كُنَّ عِنْدَ الْمُعَلِّمَاتِ

17. Kızlar bayan öğretmenlerin yanında idi.

١٨. إِلَى أَيِّنَ هَرَبَ ابْنُ عَمِّكَ؟

18. Amca'nın oğlu nereye kaçtı?

١٩. الْمُعَلِّمُونَ عَجِزُوا مِنْ ذَلِكَ

19. Öğretmenler bundan usandı.

"الْتَّجْرِبَةُ بِدُونِ تَعْلِمٍ خَيْرٌ مِنْ تَعْلِمٍ بِدُونِ تَجْرِبَةٍ"

"Bilgisiz tecrübe, tecrübesiz bilgiden iyidir."

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Biz derslerimizi bu öğretmenlerden öğrendik.

١. تَعْلَمْنَا دُرُسَنَا مِنْ هُؤُلَاءِ الْمُعَلِّمِينَ.

2. Öğretmenler sabahleyin okulda idiler.

٢. الْمُعَلِّمُونَ كَانُوا صَبَاحًا فِي الْمَدْرَسَةِ.

3. Kız kardeşleriniz nereye gitti?

٣. إِلَى أَيْنَ ذَهَبَتْ أَخْوَاتُكُمْ؟

4. Bu kızlar nereden geldi?

٤. مِنْ أَيْنَ جِئْنَ هُؤُلَاءِ الْبَنَاتُ؟

5. Bu kız, bayan öğretmenlerin yanında idi.

٥. هَذِهِ الْبَنْتُ كَانَتْ عِنْدَ الْمُعَلِّمَاتِ.

6. Atınız sabahleyin bu bahçede idi.

٦. حِصَائِكُمْ كَانَ صَبَاحًا فِي هَذِهِ الْجُنْيَةِ.

7. Kardeşim nereye kaçtı?

٧. إِلَى أَيْنَ هَرَبَ أَخِي؟

8. Sütanne bu çocuklardan usandı.

٨. عَجِزَتِ الْمُرْضِعَةُ مِنْ هَؤُلَاءِ الْأَوْلَادِ

9. Bu hizmetçi, sanırım şu evden kaçtı.

٩. أَظُنُّ أَنَّ هَذِهِ الْجَارِيَةَ هَرَبَتْ مِنْ هَذَا الْبَيْتِ.

10. Kız kardeşiniz bu kızlardan daha akıllıdır.

١٠. أُخْتُكُمْ أَعْقَلُ مِنْ هَؤُلَاءِ الْبَنَاتِ.

11. Kız kardeşiniz sanırım bu kızdan daha büyüktür.

١١. أُخْتُكُمْ أَظُنُّ أَنَّهَا أَكْبَرُ مِنْ هَذِهِ الْبَنَاتِ.

12. Onun kız kardeşi de benim kız kardeşimden bir kitap aldı.

١٢. أُخْتُهُ أَخَذَتْ أَيْضًا كِتَابًا مِنْ أُخْتِي.

24. DERS

Bir çiçek : الزَّهْرَةُ

Çiçek : الزَّهْرُ

Çiçeklik : الْمَزْهِرِيَّةُ

Ciçekler : الزُّهُورُ - الْأَرْهَارُ

Kimden : مِنْ؟

Kim : مَنْ؟

Kime : إِلَى مَنْ؟

Elma : التُّفَاحُ

Nar : الْرُّمَانُ

Armut : الإِجَاصُ

Onlar için, onlara : لَهُمْ (م)

Onlardan : مِنْهُمْ (م)

Onlar için, onlara : لَهُنَّ (ث)

Onlardan : مِنْهُنَّ (ث)

Suwār : سُوَارٌ

Yüzük : خَاتَمٌ

Küpe : قُرْطُ

Kolye : قَلَادَةٌ

Çakmak : وَلَاعَةٌ

Muhibbet : مُحْفَظَةٌ

Tarak : مشْطٌ

Kimlik : بَطَاقَةُ هُويَّةٍ

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. آبائُكُمْ إِلَى مَنْ أَرْسَلُوا الرِّسَالَةَ؟

1. Babalarınız kime mektubu gönderdi?

٢. أَحْمَدُ أَفْنَدِي أَرْسَلَ الْإِجَّاصَ إِلَى ابْنِهِ.

2. Ahmet Bey oğluna armut gönderdi.

٣. الْمُعَلِّمُونَ مِمَّنْ أَخَذُوا هَذِهِ الزُّهُورَ؟

3. Öğretmenler bu çiçekleri kimden aldı?

٤. مِمَّنْ أَخَذْتُمْ هَذِهِ التُّفَاحَةَ؟

4. Bu elmayı kimden aldınız?

٥. مِنْ أَيِّ جُنْيَةِ أَخَذْتُمْ هَذَا الرُّمَانَ؟

5. Bu narı hangi bahçeden aldınız?

٦. رُمَانُ هَذِهِ الشَّجَرَةِ أَكْبَرُ مِنْ هَذَا.

6. Bu ağacın narı bundan daha büyütür.

٧. ابْنُ أَخِيكُمْ أَخَذَ الزُّهُورَ مِنْ هَذِهِ الْمَزَهِرِيَّةِ.

7. Kardeşinizin oğlu bu çiçeklikten çiçekleri aldı.

٨. إِلَى مَنْ أَعْطَيْتَ قَلْمَكَ؟

8. Kalemini kime verdin?

٩. مَنْ جَاءَ صَبَاحًا إِلَى يَتِكُمْ؟

9. Evinize sabahleyin kim geldi?

١٠. أَخْوَاتُكُمْ أَرْسَلْنَاهُنَّهُ إِلَيْهِ الْرُّهُورُ إِلَى جَارَتَنَا.

10. Kız kardeşleriniz bu çiçekleri kadın komşumuza gönderdi.

١١. مَنْ أَرْسَلَهُنَّهُ إِلَيْهِ التُّفَاحَةَ إِلَيْأِيْكُمْ؟

11. Bu elmayı babanıza kim gönderdi?

١٢. أَرَأَيْتَ أَوْلَادَ حَارِنَا؟ اشْتَرَيْتُهُنَّهُ إِلَى الرُّمَانِ مِنْهُمْ.

12. Komşumuzun çocuklarını gördün mü? Bu narı onlardan satın aldım.

١٣. أَيْنَ رَأَيْتَ الْمُعَلَّمِينَ؟ هَلْ تَعْلَمْتَ دُرُوسَكَ مِنْهُمْ؟

13. Öğretmenleri nerede gördün? Derslerini onlardan mı öğrendin?

٤. أَخْوَاتُكُمْ هَلْ تَعْلَمْنَ دُرُوسَهُنَّهُ مِنْ هُؤُلَاءِ الْبَنَاتِ؟

14. Kız kardeşleriniz derslerini bu kızlardan mı öğrendi?

١٥. أَخْتِي أَيْضًا تَعْلَمَتْ دُرُوسَهَا مِنْهُنَّ.

15. Kız kardeşim de derslerini o kızlardan öğrendi.

١٦. إِخْوَاتُكُمْ مِمَّنْ تَعْلَمُوا دُرُوسَهُمْ؟

16. Kardeşleriniz derslerini kimden öğrendi?

١٧. إِلَى أَيْنَ ذَهَبَ أُولَادُ حَارِنَا؟

17. Komşumuzun çocukları nereye gitti?

١٨. أَبُوهُمْ اشْتَرَى ثُفَاحًا لِأَجْلِهِمْ.

18. Babaları onlara bir elma satın aldı.

١٩. أَيْنَ بَنَائُكُمْ؟ أَخَذْتُ كِتَابًا لِأَجْلِهِنَّ.

19. Kızlarınız nerededir? Onlara bir kitap aldım.

٢٠. بِهْجَةً أَفْنَدِي إِلَى مَنْ بَاعَ حِصَانَهُ؟

20. Behçet Bey atını kime sattı?

٢١. مَنْ اشْتَرَى حِصَانَ تَوْفِيقٍ أَفْنَدِي؟

21. Tevfik Bey'in atını kim satın aldı?

٢٢. هَذِهِ الْمَزْهَرِيَّةُ كَائِنَةٌ فِي جُنْيَيْتِ عَمْكَ.

22. Bu çiçeklik amcanın bahçesinde idi.

٢٣. أَظُنُّ أَبَاكَ اشْتَرَى مِنْهُ.

23. Sanırım baban ondan satın aldı.

٢٤. أَخْوَكَ مِمَّنْ زَعِلَ؟

24. Kardeşin kimden usandı?

٢٥. الْمَعَلَّمُونَ أَرْسَلُوا هَذِهِ الْكُتُبَ لِأَجْلِ تَلَامِيذِهِمْ.

25. Bu kitapları öğretmenler öğrencilere gönderdi.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Bu kitabı kimden aldın?

١ . مِنْ أَخَذْتَ هَذَا الْكِتَابَ؟

2. Babaⁿ bu kalemi kime verdi?

٢ . إِلَى مَنْ أَعْطَى أُبُوكَ هَذَا الْقَلْمَنْ؟

3. Kalemtıraşⁱ kime verdin?

٣ . إِلَى مَنْ أَعْطَيْتَ الْمِبْرَأَةَ؟

4. Baban bu çocuklara çarşidan bir elma aldı.

٤ . أُبُوكَ اشْتَرَى تُفَاحًا مِنَ السُّوقِ لِأَجْلِ هَوْلَاءِ الْأَوْلَادِ.

5. Bu armudu hangi ağaçtan aldınız?

٥ . مِنْ أَيِّ شَجَرَةٍ أَخَذْتُمْ هَذَا الإِجَاصَ؟

6. Onlardan ne aldı?

٦ . مَاذَا أَخَذَ مِنْهُمْ؟

7. Bu kızlar çiçeği kimden aldı?

٧ . هَوْلَاءِ الْبَنَاتُ مِنْ أَخَذْنَ الزَّهْرَةَ؟

8. Kız kardeşlerin derslerini hangi bayan öğretmenden öğrendiler?

٨ . أَخْوَائِلَكَ مِنْ أَيِّ مُعَلِّمَةٍ تَعْلَمْنَ دُرُوسَهُنَّ؟

9. Kız kardeşim de onlardan öğrendi.

٩ . أَخْتِي أَيْضًا تَعْلَمَتْ مِنْهُنَّ .

10. Bunları hangi bahçeden aldı?

١٠ . مِنْ أَيِّ جُنَيْنَةِ أَخَذْتَ هَذِهِ؟

11. Sait Bey bu kalemi kimden aldı?

١١ . مِمَّنْ أَخَذَ سَعِيدٌ أَفْنَدِي هَذَا الْقَلْمَنْ؟

بعض المهن - Bazi Meselekler

مُدَرِّب: Arkeolog **Antrenör:** عَالِمُ الْأَثَارِ

جُنْدِي: Asker **Pilot:** طَيَّارٌ

شُرطِي: Polis **Rehber:** دَلِيلٌ

رَسَّام: Ressam **Sekreter:** أَمِينٌ

مُزَارِعُ : فَلَاحٌ ، قِيقَّاصٌ **Ahcı:** طَبَّاخٌ

Bahçıvan: بُسْتَانِيٌّ **Dadi:** مُرَبِّيَةٌ

Müslüm: Besteci **Denizci:** بَحَّارٌ

Rabbi: Evhanımı **Fırıncı:** خَبَازٌ

Fotoğrafçı: مُصَوِّرٌ **Hostes:** مُضِيَّفةٌ

Kapıcı: بَوَّابٌ **Kasap:** جَزَّارٌ

25. DERS

Bize: إِلَيْنَا:

Ni - Eleyi: بانا:

Siz ikinize: إِلَيْكُمَا (م):

Sana: إِلَيْكَ (م):

Siz ikinize: إِلَيْكُمَا (ث):

Sana: إِلَيْكَ (ث):

O ikisine: إِلَيْهِمَا (م):

Size: إِلَيْكُمْ (م):

O ikisine: إِلَيْهِمَا (ث):

Size: إِلَيْكُنَّ (ث):

Onlara: إِلَيْهِمْ (م):

Ona: إِلَيْهِ (م):

Onlara: إِلَيْهِنَّ (ث):

Ona: إِلَيْهَا (ث):

Hediye: الْهَدِيَّةُ

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. جَاءَنِي رَجُلٌ كَرِيمٌ.

1. Bana cömert bir adam geldi.

٢. أَخْرَوَهُ بَاعَ حِصَانَهُ إِلَيَّ.

2. Kardeşin kırağını bana sattı.

٣. جَارُنَا هَلْ بَاعَ فَرَسَهُ إِلَيْكُمْ؟

3. Komşumuz kırağını size sattı mı?

٤. نَعَمْ هُوَ بَاعَ فَرَسَهُ إِلَيْنَا.

4. Evet o, kırağını bize sattı.

٥. أَنَا أَعْطَيْتُ قَلْمَيِ إِلَيْهِ.

5. Ben kalemimi ona verdim.

٦. أُخْتِي أَرْسَلْتُ كِتابَهَا إِلَيْهَا.

6. Kız kardeşim kitabı ona gönderdi.

٧. هَذَا الْوَلَدَانِ كَانَا مَسَاءً عِنْدَنَا.

7. Bu iki oğlan çocuk akşamleyin yanımızda idi.

٨. أَنَا أَعْطَيْتُ كِتابِي إِلَيْهَا.

8. Ben kitabı ona verdim.

٩ . أَمَّا ثُكُمْ هَلْ أَرْسَلْنَ الرِّسَالَةَ إِلَيْهِمَا؟

9. Anneleriniz ikisine mektubu gönderdi mi?

١٠ . نَعَمْ هَذَا الْيَوْمَ أَخَذْنَا رِسَالَةً مِنْهَا.

10. Evet bugün ondan bir mektup aldık.

١١ . الْمُعَلِّمَاتُ كُنَّ مَسَاءً عِنْدَ خَالِتِكُمْ.

11. Bayan öğretmenler akşamleyin teyzeinizin yanında idi.

١٢ . هَلْ أَرْسَلْتَ هَدِيَّةً إِلَيْهِنَّ؟

12. O bayanlara bir hediye gönderdin mi?

١٣ . أَخِي أَرْسَلَ إِلَيْهِ هَدِيَّةً.

13. Kardeşim bana bir hediye gönderdi.

١٤ . أَنَا أَيْضًا أَرْسَلْتُ هَدِيَّةً إِلَيْهِ.

14. Ben de ona bir hediye gönderdim.

١٥ . مَنْ أَعْطَى هَذَا الْقَلَمَ إِلَيْهِ؟

15. Ona bu kalemi kim verdi?

١٦ . أَنَّ رَأَيْتَ الْمُعَلِّمَاتِ؟

16. Hoca hanımları nerede gördün?

١٧ . أَظُنُّ أُمِّي ذَهَبَتْ مَسَاءً إِلَيْهِنَّ.

17. Sanırım annem akşamleyin onlara gitti.

١٨ . إِلَى أَيِّنَ ذَهَبَتْ أُخْتِكَ؟

18. Kız kardeşin nereye gitti?

١٩ . أَفَكُرُ فِي أَخِيكَ هَلْ بَاعَ حِصَانَهُ إِلَيْهِمَا؟

19. Kardeşini düşünüyorum, atını ikisine mi sattı?

٢٠ . مِمَّنْ زَعَلْتُمْ؟

20. Kime darıldınız?

٢١ . مَنْ بَاعَ هَذِهِ الْجُنِينَةَ إِلَيْهِمَا؟

21. Bu bahçeyi ikisine kim sattı?

٢٢ . ابْنُ عَمِّكَ وَجَدَنِي صَبَاحًا فِي بَيْتِكُمْ.

22. Amcanın oğlu sabahleyin beni evinizde buldu.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Bugün bana bir hediye geldi.

١. هَذَا الْيَوْمُ جَاءَتْ هَدِيَّةٌ إِلَيَّ.

2. Bu kalemi onlara kim verdi?

٢. مَنْ أَعْطَى هَذَا الْقَلْمَنِ إِلَيْهِمْ؟

3. Sabahleyin size kim geldi?

٣. مَنْ جَاءَ إِلَيْكُمْ صَبَاحًا؟

4. Bu iki adamdan ne satın aldın?

٤. مَاذَا اشْتَرَيْتَ مِنْ هَذِينِ الرَّجُلَيْنِ؟

5. Bu adamlar size ne gönderdi?

٥. مَاذَا أَرْسَلَ هَؤُلَاءِ الرَّجَالُ إِلَيْكُمْ؟

6. Kız kardeşiniz nereye gitti?

٦. إِلَى أَيْنَ ذَهَبَتْ أُخْتُكُمْ؟

7. Bu kadınlar onlara bir hediye gönderdi.

٧. هَؤُلَاءِ النِّسَاءُ أَرْسَلْنَ إِلَيْهِنَ هَدِيَّةً.

8. Bu iki çocuk sabahleyin bize geldi.

٨. هَذَانِ الْوَلَدَانِ جَاءُ إِلَيْنَا صَبَاحًا.

9. Ben onlara iki kitap verdim.

٩. أَنَا أَعْطَيْتُهُمْ كِتَابَيْنِ.

10. Kalemini bu iki çocugun yanında gördüm.

١٠. رَأَيْتُ قَلْمَكَ عِنْدَ هَذَيْنِ الْوَلَدَيْنِ.

11. Sanırım sen kalemini ona verdin.

١١. أَظُنُّ أَنَّكَ أَعْطَيْتَ قَلْمَكَ إِلَيْهِ.

12. Bu kitapları arkadaşımıma kim verdi?

١٢. مَنْ أَعْطَى هَذِهِ الْكُتُبَ إِلَى صَاحِبِي؟

بعض اللباس — Bazı Elbiseler

Atkı, şal: شال

Şapka: قبعة

Gömlek: قميص

Elbise — Thob: لباس — ثوب

Takım elbise: بدلة

Etek: تنورة

Düğme: زر

Palto, pardösü: معطف

Kemer: حزام

Zımar: زمام

Ayakkabı: حذاء

Eldiven: قفاز

26. DERS

Bugün: الْيَوْمُ

Oda: الْغُرْفَةُ

Kaç: كَمْ

Sandalye: الْكُرْسِيُّ

Kaça : عَلَى كَمْ؟

Sene, yıl: السَّنَةُ

Kalmak: الْبَقَاءُ

Ay: الشَّهْرُ

Oturmak: الْقُعُودُ

Hafta: الْأَسْبُوعُ

Kaç ay?: كَمْ شَهْرًا؟

Kaç gün?: كَمْ يَوْمًا؟

"إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تُطَاعَ فَسَلْ مَا يُسْتَطَاعُ."

"Sözünün dinlenmesini istiyorsan, mümkün olanı iste."

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. أَخْرُوكَ كَمْ يَوْمًا قَعَدَ فِي تِلْكَ الْقَرِيَةِ؟

1. Kardeşin **su** köyde kaç **gün** oturdu?

٢. بِكَمِ اشْتَرَيْتَ هَذَا الْكِتَابَ؟

2. Bu kitabı **kaça** satın aldın?

٣. إِخْرَانُكُمْ كَمْ يَوْمًا قَعَدُوا عِنْدَ كُمْ؟

3. Kardeşleriniz yanınızda kaç **gün** oturdu?

٤. إِخْرَانُكُمْ كَمْ شَهْرًا بَقَوْا عِنْدَ خَالِكُمْ؟

4. Kardeşleriniz kaç **ay** dayınızın **yanında** kaldı?

٥. الْأَوْلَادُ كَمْ سَاعَةً قَعَدُوا عِنْدَ هَؤُلَاءِ الْمُعَلَّمِينَ؟

5. Erkek çocuklar bu öğretmenlerin yanında kaç saat oturdu?

٦. بِكَمِ اشْتَرَيْتُمْ هَذِهِ السَّاعَةَ؟

6. Bu saatı **kaça** satın aldınız?

٧. وَ مِمَّنِ اشْتَرَيْتُمْ؟

7. Ve kimden satın aldınız?

٨. هُوَ بِكَمْ بَاعَ حِصَانَهُ؟

8. O atını **kaça** sattı?

٩. أَمْكَنْ كَمْ أُسْبُوغاً قَعَدَتْ فِي بَيْتِ أُخْتِهَا؟

9. Annen kaç hafta kız kardeşinin evinde oturdu?

١٠. أَظُنُّ أَنَّهَا قَعَدَتْ شَهْرَيْنِ عِنْدَهَا.

10. Sanırım o, onun yanında iki ay oturdu.

١١. كَمْ يَوْمًا قَعَدَ عِنْدَكُمْ هَذَا الرَّجُلُ الْفَقِيرُ؟

11. Bu fakir adam yanınızda kaç gün oturdu?

١٢. كَمْ كِتَابًا وَجَدْتَ عِنْدَ ابْنِ حَالِي؟

12. Dayımın oğlunun yanında kaç kitap buldun?

١٣. كَمْ سَنَةً دَرَسْتَ فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ؟

13. Bu okulda kaç yıl okudun?

١٤. أَخِي دَرَسَ سَنَتَيْنِ فِي مَدْرَسَتِكُمْ.

14. Kardeşim sizin okulunuzda iki sene okudu.

١٥. كَمْ كُرْسِيًّا اِشْتَرَيْتَ مِنَ السُّوقِ؟

15. Çarşidan kaç sandalye satın aldın?

١٦. كَمْ ثُفَاحَةً أَرْسَلْتُمْ إِلَى بَيْتِ جَارِكُمْ؟

16. Komşunuzun evine kaç elma gönderdiniz?

١٧. كَمْ رِسَالَةً كَتَبْتَ لِصَاحِبِكُمْ؟

17. Arkadaşınıza kaç mektup yazdın?

١٨. مَنْ جَاءَ إِلَى بَيْتِ حَارِكٍ؟ وَ كَمْ يَوْمًا قَعَدَ فِيهِ؟

18. Komşunun evine kim geldi? Ve kaç gün orada oturdu?

١٩. هَؤُلَاءِ الْبَنَاتُ كَمْ يَوْمًا جِئْنَ إِلَى مَدْرَسَتِكُمْ؟

19. Bu kızlar okulunuza kaç gün geldiler?

٢٠. مِنْ أَيِّ غُرْفَةٍ أَخَذْتَ هَذَا الْكِتَابَ؟

20. Bu kitabı hangi odadan aldın?

٢١. نَحْنُ قَعَدْنَا سَتَّينِ فِي بَيْتِ ذَاكَ الرَّجُلِ الْغَنِيِّ.

21. Biz bu zengin adamın evinde 2 sene oturduk.

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Bu sandalyeyi kaç aldin?

١. بِكَمْ اشْتَرَيْتَ هَذَا الْكُرْسِيَّ؟

2. Bu evde kaç sene oturdunuz?

٢. كَمْ سَنَةً قَعَدْتُمْ فِي هَذَا الْبَيْتِ؟

3. Bahçemizden kaç elma aldın?

٣. كَمْ تُفَاحَةً أَخَذْتَ مِنْ جُنَيْنَتَا؟

4. Annen kardeşinin yanında kaç ay kaldı?

٤. كَمْ شَهْرًا بَقِيَتْ أُمُّكَ عِنْدَ أَخِيكَ؟

5. Amcan bu evleri kaç sattı?

٥. بِكَمْ بَاعَ عَمْلَكَ هَذِهِ الْبُيُوتَ؟

6. Bu adam evinizde kaç gün kaldı?

٦. كَمْ يَوْمًا بَقَى هَذَا الرَّجُلُ فِي بَيْتِكُمْ؟

7. O köyde kaç hafta oturdun?

٧. كَمْ أَسْبُوعًا قَعَدْتَ فِي تِلْكَ القرِيَةِ؟

8. Bu kalemtıraşı kardeşin kaça aldı?

٨. بِكَمْ اشْتَرَى أَخُوكَ هَذِهِ الْمِبْرَأَةَ؟

9. Kardeşin sana kaç mektup gönderdi?

٩. كَمْ رِسَالَةً أَرْسَلَ إِلَيْكَ أَخُوكَ؟

10. Bu ay (icinde) babandan kaç mektup aldın?

١٠. كَمْ رِسَالَةً أَخَدْتَ مِنْ أَبِيكَ فِي هَذَا الشَّهْرِ؟

بعضُ أَماكنِ الْمَنْزِلِ - Evin Bazı Bölümleri

Merdiven: سُلْمٌ

Bahçe: حَدِيقَةٌ

Baca: مَدْخَنَةٌ

Asansör: مَصْعُدٌ

Duvar: حَائِطٌ ، جَدَارٌ

Sقف: سَقْفٌ

Anahtar: مَفْتَاحٌ

Daire: شُقَقَةٌ

Zil: جَرَسٌ

Kapı: بَابٌ

Koridor: مَمْرُرٌ

Hamam: حَمَّامٌ

Mutfak: مَطْبَخٌ

Balkon: شُرْفَةٌ

Pencere: نَافِذَةٌ ، شُبَّاكٌ

Tuvalet: مَرْحَاضٌ ، دُورَةُ مِيَاهٍ ، حَمَامٌ

27. DERS

الكراسي:
Sandalyeler

الغرف:
Odalar

الشهر - الأشهر:
Aylar **السنين - السنوات:**
Seneler

الأيام:
Günler

الأسابيع:
Haftalar

مُدَّة:
Bir müddet

المُدَّة:
Müddet

SAYILAR²

(م)

(ث)

ثلاث

3 ثلاثة

أربع

4 أربعة

خمس

5 خمسة

ست

6 ستة

سبعين

7 سبعة

² Arapçada 3-9 arasındaki sayıarda, sayılan varlık müzekker (eril) ise sayı müennes (dişil), sayılan varlık müennes (dişil) ise sayı müzekker (eril) olur.

ثَمَانٌ

٨ ثَمَانِيَّةُ

تِسْعٌ

٩ تِسْعَةُ

عَشْرُ

١٠ عَشَرَةُ

أَرْبَعُ نِسَاءٌ : Dört bayan

ثَلَاثَةُ رِجَالٌ : Üç adam

ARAPÇADA RAKAMLAR

الأَرْقَامُ فِي الْعَرَبِيَّةِ

1 - ١	6 - ٦	10 - ١٠
2 - ٢	7 - ٧	2008 - ٢٠٠٨
3 - ٣	8 - ٨	5025 - ٥٠٢٥
4 - ٤	9 - ٩	10000 - ١٠٠٠٠
5 - ٥	0 - ٠	88888 - ٨٨٨٨٨

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. جَاءَ إِلَيْنَا بَيْتُكُمْ ثَلَاثَةُ رِجَالٍ وَأَرْبَعُ نِسَاءٍ.

1. Evinize üç adam ve dört bayan geldi.

٢. أَبِي أَرْسَلَ أَرْبَعَ رَسَائِلَ إِلَى أَخِيكُمْ.

2. Babam kardeşinize dört mektup gönderdi.

٣. أَبِي أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ ثَمَانِيَّةً كَرَاسِ.

3. Babam onlara sekiz sandalye gönderdi.

٤. كَمْ يَوْمًا قَعْدَتْمُ فِي تِلْكَ الْبَلْدَةِ؟

4. Bu şehirde kaç gün oturdunuz?

٥. قَعَدْنَا فِيهَا سِتَّةً أَشْهُرً.

5. Orada altı ay oturduk.

٦. أَنَا قَعَدْتُ فِيهَا أَرْبَعَ سِنِينَ وَ خَمْسَةَ أَشْهُرٍ وَ ثَلَاثَةَ أَسَابِيعَ.

6. Ben orada dört sene beş ay ve üç hafta oturdum.

٧. هَذَا الرَّجُلُ بَقِيَ عِنْدَنَا سِبْعَةَ أَشْهُرٍ وَ أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ.

7. Bu adam yanımızda yedi ay dört gün kaldı.

٨. مَاذَا اشْتَرَيْتُمْ مِنْ ذَاكَ الرَّجُلِ الْفَقِيرِ؟

8. Bu fakir adamdan ne satın aldınız?

٩. اشْتَرَيْتُ مِنْهُ كِتَابَيْنِ وَ سَبْعَةً أَقْلَامٍ.

9. Ben ondan iki kitap yedi kalem satın aldım.

١٠. رَأَيْتُ أَخَاهُ عِنْدَ الْمُعَلِّمِ وَ أَعْطَيْتُ لَهُ ثَلَاثَ رُمَّانَاتٍ.

10. Kardeşini öğretmenin yanında gördüm ve ona üç nar verdim.

١١. كَمْ وَلَدًا جَاءَ إِلَيَّ مَدْرَسَتُكُمْ؟

11. Okulunuza kaç oğlan çocuk geldi?

١٢. جَاءَ خَمْسَةُ أُولَادٍ وَ سَبْعُ بَنَاتٍ.

12. Beş erkek ve yedi kız çocuk geldi.

١٣. مِمَّنِ اشْتَرَيْتَ هَذَيْنِ الْكِتَابَيْنِ؟

13. Bu iki kitabı kimden satın aldınız?

١٤. كَمْ شَهْرًا بَقِيْتُمْ فِي تِلْكَ الْبَلَدِ؟

14. Bu şehirde kaç ay kaldınız?

١٥. بَقِيَّا فِيهَا مُدَّةً.

15. Orada bir müddet kaldık.

١٦. كَمْ وَلَدًا هَرَبَ مِنْ هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ؟

16. Bu okuldan kaç çocuk kaçtı?

١٧. بِكَمْ اشْتَرَيْتُمْ هَذِهِ الْكَرَاسِيَّ؟

17. Bu sandalyeleri kaça satın aldınız?

١٨. إِلَى مَنْ أَعْطَيْتَ مِبْرَاتِكَ؟

18. Kalem traşını kime verdin?

١٩. مَاذَا أَعْطَيْتَ إِلَيْهِمْ؟

19. Onlara ne verdin?

"الإِنْسَانُ عَبْدُ الْإِحْسَانِ".

"İnsan, iyiliğin kuludur."

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Bugün amcam karşısından altı sandalye satın aldı.

١. الْيَوْمَ عَمِّي اِشْتَرَى مِنَ السُّوقِ سِتَّةَ كَرَاسٍ.

2. Bu çocuk şu zengin adamın yanında bir müddet kaldı.

٢. هَذَا الْوَلَدُ بَقِيَ مُدَّةً عِنْدَ هَذَا الرَّجُلِ الْغَنِيِّ.

3. Ben bu iki kitabı bu çocuklardan aldım.

٣. أَخَذْتُ هَذَيْنِ الْكِتَابَيْنِ مِنْ هَؤُلَاءِ الْأَوْلَادِ.

4. Kardeşinizin evinde on gün oturdu.

٤. قَعَدْنَا عَشَرَةَ أَيَّامٍ فِي بَيْتِ أَخِيكُمْ.

5. Sütanne şu evde dört ay oturdu.

٥. الْمُرْضِعَةُ قَعَدَتْ فِي ذَاكَ الْبَيْتِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ.

6. Kız kardeşlerim bu okulda beş sene yedi ay ve dokuz gün kaldı.

٦. أَخْوَاتِي قَعَدْنَ فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ خَمْسَ سَنَوَاتٍ وَ سَبْعَةَ أَشْهُرٍ وَ

تِسْعَةَ أَيَّامٍ.

7. Kız kardeşin kaç yıl kaldı?

٧. كَمْ سَنَةً بَقِيَتْ أُخْتُكَ؟

8. Dayımın oğlu sana üç mektup gönderdi.

٨. ابْنُ خَالِي أَرْسَلَ إِلَيْكَ ثَلَاثَ رَسَائِلٍ.

9. Bu kitapları kaç'a satın aldınız?

٩. بِكَمِ اشْتَرَيْتُمْ هَذِهِ الْكُتُبَ؟

10. Ben senden çok memnun oldum.

١٠. أَنَا أَبْسَطُ مِنْكَ جِدًا.

"أَعْطِ الْقَوْسَ بَارِيهَا."

"İşi ehline ver."

28. DERS

الْطَّبَقَاتُ :

Katlar

الْطَّبَقَةُ :

الْخَبَازُ :

Kasap

Fırınçı

الْأَكْثَرُ :

Daha (en) çok:

الْكَثِيرُ (م) :

Cok, çoktur

الْكَثِيرَةُ (ث) :

Cok, çoktur

الْأَقْلَلُ :

Daha (en) az:

الْقَلِيلُ (م) :

Az

الْقَلِيلَةُ (ث) :

Az:

لَكَ :

Senin var

لِي :

Benim var

عِنْدَكَ :

Sende var

عِنْدِي :

Bende var

الشُّرْبُ :

İçmek

الْأَكْلُ :

Yemek

الْمَاءُ :

Su:

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. الْأَوْلَادُ فِي مَدْرَسَتِكُمْ كَثِيرُونَ.

1. Sizin okulda fazla öğrenci var.

٢. لَكِنَّ تَلَامِيدَ هَذَا الْمُعَلَّمِ أَكْثَرُهُمْ مِنْهُمْ.

2. Fakat bu öğretmenin öğrencileri onlardan fazladır.

٣. دَارُ جَارِكُمْ كَمْ طَبَقَةٌ؟

3. Komşunuzun evi kaç katlıdır?

٤. أَظُنُّ أَنَّهَا أَرْبَعُ طَبَقَاتٍ.

4. Sanırım o dört katlıdır.

٥. لَكِنَّ بَيْتَ خَالِنَا أَعْلَى مِنْهَا وَ أَقْرَبُ مِنْ بَيْتِ صَاحِبِكُمْ.

5. Fakat dayınızın evi ondan daha yüksektir ve sizin arkadaşınızın evine daha yakındır.

٦. لِي خُبْزٌ قَلِيلٌ.

6. Bende azıçık ekmek var.

٧. أَعْنَدَكَ خُبْزٌ كَثِيرٌ؟

7. Sende çok ekmek var mı?

٨. نَعَمْ عِنْدِي خُبْزٌ كَثِيرٌ.

8. Evet bende çok ekmek var.

٩. هَذَا الرَّجُلُ الْغَنِيُّ أَعْطَى بُهْبَرًا كَثِيرًا لِهَذَا الْوَلَدِ الْفَقِيرِ.

9. Bu zengin adam bu fakir çocuğa çok ekmek verdi.

١٠. مِنْ أَيِّ لَحَّامٍ اشْتَرَيْتَ هَذَا اللَّحْمَ؟

10. Bu eti hangi kasaptan satın aldı?

١١. مَنْ أَعْطَى لَكَ هَذَا الْخُبْزَ الْقَلِيلَ؟

11. Bu azıçık ekmeği sana kim verdi?

١٢. أَخْوَكَ مِنْ أَيِّ خَبَازٍ اشْتَرَى هَذَا الْخُبْزَ؟

12. Kardeşin hangi firincıdan bu ekmeği satın aldı?

١٣. عِنْدِي تُفَاحٌ كَثِيرٌ.

13. Bende çok elma var.

٤. هَلْ عِنْدَكَ رُمَانٌ؟

14. Sende nar var mı?

١٥. نَعَمْ عِنْدِي رُمَانٌ كَثِيرٌ.

15. Evet bende çok nar var.

١٦. هَلْ شَرِبْتُمْ صَبَاحًا مِنْ هَذَا الْمَاءِ؟

16. Bu sudan sabah içtiniz mi?

١٧. نَعَمْ شَرِبْنَا مِنْهُ كَثِيرًا.

17. Evet ondan çok içtik.

١٨. مَنْ أَحَدٌ مِّنْكُمْ تُفَاخِرُ هَذَا الْوَلَدُ؟

18. Sizden kim, bu çocuğun elmasını aldı?

١٩. مَاذَا أَكَلْتُمْ مَسَاءً فِي بَيْتِ جَارِكُمْ؟

19. Komşunuzun evinde akşamleyin ne yediniz?

٢٠. مَنْ أَرْسَلَ إِلَيْكُمْ هَذِهِ الْهَدِيَّةَ؟

20. Bu hediyeyi size kim gönderdi?

٢١. أَيِّ أَرْسَلَ إِلَى صَاحِبِكُمْ هَدِيَّةً كَبِيرَةً.

21. Babam arkadaşınıza büyük bir hediye gönderdi.

٢٢. لَكِنَّ هَدِيَّةَ أَخِيكَ كَانَتْ أَكْبَرَ مِنْهَا.

22. Fakat kardeşinin hediyesi ondan daha büyük idi.

٢٣. تُفَاخِرُ هَذِهِ الشَّجَرَةِ أَكْبَرُ مِنْ تُفَاخِرُ هَذِهِ الْأَشْجَارِ.

23. Bu ağacın elması şu ağaçların elmasından daha büyuktur.

٤. مَاءُ جِينِيتِكُمْ قَلِيلٌ لَكِنَّ مَاءَ جِينِيَّةَ أَخِيكَ كَثِيرٌ.

24. Bahçenizin suyu azdır fakat kardeşinin bahçesinin suyu çoktur.

٥. بِكُمْ اشْتَرِيتَ كِتَابَكَ؟

25. Kitabını kaça satın aldın?

٦. أَمَّا عِنْدَكَ كِتَابٌ؟

26. Sende kitap yok mu?

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Bende üç kitap ve dört kalem var.

١. عَنْدِي ثَلَاثَةُ كُتُبٍ وَأَرْبَعَةُ أَقْلَامٍ.

2. Benim üç evim var.

٢. لِيٌ ثَلَاثَةُ بُيُوتٍ.

3. Bende çok elma var.

٣. عَنْدِي تُفَاحٌ كَثِيرٌ.

4. Sende çok armut var mı?

٤. أَعْنَدَكَ إِحْاْصٌ كَثِيرٌ.

5. Evet bende çok armut var.

٥. نَعَمْ عِنْدِي إِحْاْصٌ كَثِيرٌ.

6. Bu fırıncıdan sabahleyin kaç ekmek aldın?

٦. كَمْ خُبْزًا اشْتَرَيْتَ صَبَاحًا مِنْ هَذَا الْخَبَازِ؟

7. Baban bu kasaptan ne aldı?

٧. مَاذَا أَخَذَ أَبُوكَ مِنْ هَذَا الْلَّحَامِ؟

8. Babam bu kasaptan çok et aldı.

٨. أَبِي أَخَذَ لَحْمًا كَثِيرًا مِنْ هَذَا الْلَّحَامِ.

9. Bu büyük ekmeği hangi firinci dan aldıınız?

٩. مِنْ أَيِّ حَبَّازٍ أَخَذْنَا هَذَا الْخُبْزُ الْكَبِيرُ؟

10. Bu çocuk ekmeği şu fakir adama verdi.

١٠. هَذَا الْوَلَدُ أَعْطَى الْخُبْزَ إِلَى هَذَا الرَّجُلِ الْفَقِيرِ.

11. Biz bu bahçede çok elma yedik.

١١. أَكَلْنَا تُفَاحًا كَثِيرًا فِي هَذِهِ الْجُنِينَةِ.

12. Kardeşinin kalemleri azdır.

١٢. أَقْلَامُ أَخِيهِ قَلِيلَةٌ.

بعض أغراض المنزل - Bazı Ev Eşyaları

غرفة الجلوس: Oturma odası

وسادة، مخدة: Yastık

سکین: Bıçak

شوكة: Çatal

رِبَالَة: Çöp kutusu

غرفة النوم: Yatakodası

بطانية: Battaniye

كوب، كأس: Bardak

ثلاثجة: Buzdolabı

إبريق الشاي، دلة: Gaydanlık

29. DERS

Onu gördüm : رأَيْتُهُ (م)

Seni gördüm : رأَيْتُكَ (م)

Onu gördüm : رأَيْتَهَا (ث)

Seni gördüm : رأَيْتُكِ (ث)

O ikisini gördüm : رأَيْتُهُمَا (م/ث) İkinizi gördüm : رأَيْتُكُمَا (م/ث)

Onları gördüm : رأَيْتُهُمْ (م)

Sizi gördüm : رأَيْتُكُمْ (م)

Onları gördüm : رأَيْتُهُنَّ (ث)

Sizi gördüm : رأَيْتُكُنَّ (ث)

Bayan arkadaşlar : الصَّاحِبَاتُ

Erkek arkadaşlar : الْأَصْحَابُ

Kuruşlar : قُرُوشُ

Kuruş : قُرْشٌ

İle, birlikte : مَعَ / بِ

Kalemle yazdım : كَتَبْتُ بِالْقَلْمَنْ Kardeşinle gittim : ذَهَبْتُ مَعَ أَخِيكَ

ARAPÇA-TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. هَلْ رَأَيْتَ كِتَابَ أُخْرِيًّا؟

1. Kardeşimin kitabı gördün mü?

٢. نَعَمْ رَأَيْتُهُ صَبَاحًا عِنْدَ الْمُعَلِّمِ.

2. Evet onu sabahleyin öğretmenin yanında gördüm.

٣. أَيْنَ رَأَيْتَ إِخْرَانَنَا؟

3. Kardeşlerimizi nerede gördün?

٤. رَأَيْتُهُمْ فِي دَارِ خَالِكَ.

4. Onları dayının evinde gördüm.

٥. كَمْ قِرْشًا أَرْسَلْتَ إِلَى هَذَا الْلَّحَامِ؟

5. Bu kasaba kaç kuruş yolladın?

٦. وَ بِكُمْ أَنْحَذْتَ اللَّحْمَ مِنْهُ؟

6. Ve ondan eti kaçça aldın?

٧. أَرَأَيْتَنِي صَبَاحًا؟

7. Beni sabahleyin gördün mü?

٨. نَعَمْ رَأَيْتَ فِي بَيْتِ أَصْحَابِكُمْ.

8. Evet seni arkadaşlarınızın evinde gördüm.

٩. مَنْ أَحَدَ قَلْمَيِ وَ كِتَابِي مِنْ عِنْدِ هَذَا الْوَلَدِ؟

9. Bu oğlanın yanından kalemi ve kitabı kim aldı?

١٠. أَنَا وَجَدْتُهُمَا عِنْدَ ابْنِ جَارِكَ.

10. Ben o ikisini komşunun oğlunun yanında buldum.

١١. الْمُعَلِّمُ ذَهَبَ بِتَلَامِيذهِ.

11. Öğretmen, öğrencilerini götürdü.

١٢. الْحَبَازُ كَمْ خُبْزًا أَرْسَلَ إِلَيْكُمْ مَسَاءً؟

12. Fırıncı akşamleyin size kaç ekmek yolladı?

١٣. وَأَنْتَ كَمْ قِرْشًا أَرْسَلْتَ إِلَيْهِ؟

13. Ve sen ona kaç kuruş yolladın?

٤. مَاذَا أَخَذْتُمْ صَبَاحًا مِنْ أَصْحَابِكُمْ؟

14. Arkadaşlarınızdan sabahleyin ne aldınız?

١٥. أَظُنُّ أَخَذْتُمْ مِنْهُمْ هَدِيَةً.

15. Sanırım onlardan hediye aldınız.

١٦. نَعَمْ هُمْ أَرْسَلُوا إِلَيْنَا هَدِيَةً مَعَ أَخِيهِمْ.

16. Evet onlar kardeşleri ile bize hediye yolladılar.

١٧. مَنْ جَاءَ إِلَيْكُمْ مَسَاءً مَعَ أَبِيكُمْ؟

17. Evinize akşamleyin **babanızla** birlikte **kim** geldi?

١٨. مَعَ مَنْ أَرْسَلْتَ الْهَدِيَّةَ إِلَيْكُمْ؟

18. Hediyeyi arkadaşlarınızda **kimin ile** gönderdin?

١٩. أَرْسَلْتُهَا مَعَ ابْنِ جَارِنَا.

19. Onu komşumuzun **oğlu ile** gönderdim.

٢٠. مَنْ جَاءَ صَبَاحًا إِلَيْكُمْ خَالِكَ؟

20. Dayının evine **sabahleyin** **kim** geldi?

٢١. جَاءَ ابْنُ عَمِّي.

21. Amcamın **oğlu** geldi.

٢٢. رَأَيْتُهُ صَبَاحًا فِي السُّوقِ.

22. Onu **sabahleyin** **çarşıda** gördüm.

٢٣. مَعَ مَنْ ذَهَبْتَ إِلَى جُنُونِكُمْ؟

23. Bahçenize **kimin ile** gittin?

٢٤. هَلْ أَكَلْتُمُ التُّفَاحَ فِيهَا؟

24. Orada **elma** yediniz mi?

٢٥. ذَهَبْنَا مَعَ أَخِيهِ.

25. Kardeşinle birlikte gittik.

٢٦. وَ أَكْلَتُ فِيهَا تُفَاحًا كَثِيرًا.

26. Ve orada çok elma yedim.

٢٧. كَمْ قِرْشًا أَخَذْتَ مِنْ جَدِّكَ؟

27. Dedenden kaç kuruş aldın?

٢٨. الْيَوْمَ أَخَذْتُ مِنْهُ خَمْسَةَ قُرُوشٍ.

28. Bugün ondan beş kuruş aldım.

بعض أغراض المنزل - Bazı Ev Eşyaları

Koltuk: أَرِيكَةٌ	Hali: سَجَادَةٌ
Ayna: مِرْآةٌ	Mobilya: أَثاثٌ
Kalorifer: تَدْفِيَةٌ	Havlu: مِنْشَفَةٌ
Lamba: نُورٌ ، مَصْبَاحٌ	Kültablası: طَفَائِيَّةٌ
Perde: سَنَارَةٌ	Mum: شَمْعَةٌ
Bulaşık Makinesi: جَلَالِيَّةٌ	Raf: رَفٌ
Poşet: كِيسٌ	Süpürge: مَكْنِسَةٌ
Masa: طَاولةٌ ، مَنْصَدَةٌ	Kova: دَلْوٌ

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Seni **çarşıda** gördüm.

١. رَأَيْتُكَ فِي السُّوقِ.

2. Kardeşimi **bugün** gördünüz mü?

٢. أَرَأَيْتُمُ الْيَوْمَ أخِي؟

3. Evet onu **sabahleyin** bu adamın **evinde** gördüm.

٣. نَعَمْ رَأَيْتُهُ صَبَاحًا فِي بَيْتِ هَذَا الرَّجُلِ.

4. Benim bir kitap **ve** bir kalemim var.

٤. لِي كِتَابٌ وَ قَلْمَنْ.

5. Ben onları dayımın oğlunun yanında gördüm.

٥. رَأَيْتُهُمْ عِنْدَ ابْنِ خَالِي.

6. Bu kitabı senin **kaleminle** yazdım.

٦. كَتَبْتُ هَذَا الْكِتَابَ بِقَلْمَنِكَ.

7. Bu saatı kardeşin **ile** aldım.

٧. أَخَذْتُ هَذِهِ السَّاعَةَ مَعَ أخِيكَ.

8. Bugün amcamın oğlu **ile** arkadaşlarınızın **evine** gittik.

٨. الْيَوْمَ ذَهَبَنَا إِلَى بَيْتِ أَصْحَابِكُمْ مَعَ ابْنِ عَمِّي.

9. Evet siz ikinizi onların evlerinde gördüm.

٩. نَعَمْ رَأَيْتُكُمَا فِي بَيْتِهِمْ.

10. Bu eti kaç kuruşa aldın?

١٠. بِكَمْ قِرْشًا اشْتَرَيْتَ هَذَا الْحَمَّ؟

11. Eti dört kuruşa aldım.

١١. اشْتَرَيْتُ الْحَمَّ بِأَرْبَعَةِ قُرُوشٍ.

12. Bu elmadan kim yedi?

١٢. مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذَا التُّفَاحَ؟

13. Hangi adamla geldin?

١٣. مَعَ أَيِّ رَجُلٍ جِئْتَ؟

14. Bu sandalyeleri kaç kuruşa aldın?

٤. بِكَمْ قِرْشًا اشْتَرَيْتَ هَذِهِ الْكَرَاسِيَّةِ؟

15. Kardeşin yanımızda bir müddet kaldı.

١٥. أَخْوَكَ بَقِيَ عِنْدَنَا مُدَّةً.

16. Ev için bugün büyük bir saat aldım.

١٦. اشْتَرَيْتُ سَاعَةً كَبِيرَةً الْيَوْمَ لِلْبَيْتِ.

30. DERS

أَيَّامُ الرَّبِيعِ: Ilkbahar

الرَّبِيعُ: Bahar

أَيَّامُ الْخَرِيفِ: Güzün

الْخَرِيفُ: Güz

نَهَارًا: Gündüzün

النَّهَارُ: Gündüz

مُنْذُ زَمَانٍ طَوِيلٍ: Çoktan beri

قَبْلَ الْآنِ: Demin

هُنَاكَ: Orada

اللَّيْلُ – الْلَّيْلَةُ: Gece

الْعَمَلُ: Yapmak

السُّؤَالُ: Sormak

ARAPÇA - TÜRKÇE ÇEVİRİ

١. أَيْنَ كُنْتَ فِي أَيَّامِ الرَّبِيعِ؟

1. İlkbaharda nerede idin?

٢. كُنْتُ فِي تِلْكَ الْبَلَدِ.

2. Şu şehirde idim.

٣. أَيْنَ كُنْتَ مُنْذُ زَمَانِ طَوِيلٍ؟

3. Çoktan beri nerede idin?

٤. كُنْتُ عِنْدَ أَصْحَابِنَا.

4. Arkadaşlarımızın yanında idim.

٥. مَاذَا عَمِلْتَ هُنَاكَ؟

5. Orada ne yaptın?

٦. سَأَلْتُ عَنِ إِخْرَانِكُمْ نَهَارًا.

6. Gündüz kardeşleriniz sordum.

٧. هَذَا الرَّجُلُ مَاذَا سَأَلَكُ؟

7. Bu adam sana ne sordu?

٨. سَأَلَنِي عَنْ بَيْتِ حَالِكَ.

8. Bana dayının evini sordu.

٩. إِخْرَائُكُمْ إِلَى أَيْنَ ذَهَبُوا فِي أَيَّامِ الْخَرِيفِ؟

9. Kardeşleriniz sonbaharda nereye gitti?

١٠. هُمْ ذَهَبُوا إِلَى اسْتَانْبُولَ.

10. Onlar İstanbul'a gitti.

١١. أَيْنَ كُنْتُمْ نَهَارًا؟

11. Gündüzün nerede idiniz?

١٢. كُنَّا مَعَ أَخِيكَ فِي بَيْتِ عَمِّي.

12. Biz kardeşin ile amcamın evinde idik.

١٣. جَارُكُمْ أَيْنَ كَانَ هَذِهِ اللَّيْلَةَ؟

13. Komşunuz bugece nerede idi?

٤. أَظُنُّ أَنَّهُ كَانَ عِنْدَ أَخِيهِ.

14. Sanırım o kardeşinin yanında idi.

١٥. أَنَا أَيْضًا رَأَيْتُهُ قَبْلَ الآنِ فِي السُّوقِ.

15. Ben de onu demin yanında gördüm.

١٦. أَيَّامُ الرَّبِيعِ أَحْسَنُ مِنْ أَيَّامِ الْخَرِيفِ.

16. İlkbahar günleri sonbahar günlerinden daha güzeldir.

١٧. المُعَلِّمُ مَاذَا سَأَلَ تَلَامِيذَهُ؟

17. Öğretmen öğrencilerine ne sordu?

١٨. هُوَ سَأَلَ عَنْ دُرُوسِهِمْ.

18. O, onların derslerini sordu.

١٩. الْمُعَلِّمَاتُ مَاذَا سَأَلْنَاهُولَاءِ الْبَنَاتِ؟

19. Hocahanimlar bu kız öğrencilere ne sordu?

٢٠. هُنَّ سَأَلْنَاهُولَاءِ الْبَنَاتِ.

20. Onlar, onların (kız talebelerin) derslerini sordu.

٢١. مَاذَا اشْتَرَيْتَ نَهَارًا مِنْ هَذَا السُّوقِ؟

21. Bu çarşidan gündüzün ne satın aldın?

٢٢. اشْتَرَيْتُ سَاعَةً لِأَخِي.

22. Kardeşime bir saat satın aldım.

٢٣. كَمْ شَهْرًا قَعَدْتَ هُنَاكَ؟

23. Orada kaç ay oturdun?

٤. بَقِيْتُ هُنَاكَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ.

24. Orada dört ay kaldım.

٢٥. كَمْ قِرْشاً أَعْطِيْتَ لَهُ؟

25. Ona kaç kuruş verdin?

٢٦. أَعْطَيْتُ لَهُ عَشْرَةَ قُرُوشٍ . هَذَا قَلِيلٌ.

26. Ona on kuruş verdim. Bu azdır.

٢٧. مِمَّنْ اشْتَرَيْتَ هَذِهِ الدَّارَ؟

27. Bu evi kimden satın aldın?

٢٨. كَمْ شَهْرًا قَعَدْتَ فِيهَا؟

28. Orada kaç ay oturdun?

٢٩. قَعَدْنَا فِيهَا ثَمَانِيَّةَ أَشْهُرٍ.

29. Biz orada sekiz ay oturduk.

"الْخَيْرُ فِيمَا اخْتَارَهُ اللَّهُ."

"Allah'ın tercih ettiğinde hayır vardır."

TÜRKÇE – ARAPÇA ÇEVİRİ

1. Bugün okulda ne yaptınız?

١. مَاذَا عَمِلْتُمُ الْيَوْمَ فِي الْمَدْرَسَةِ؟

2. Öğretmen size hangi dersleri sordu?

٢. أَيَّ دُرُوسٍ سَأَلَكُمُ الْمَدَرِّسُ؟

3. Ben ilkbaharda Edirne'de idim.

٣. أَنَا كُنْتُ بِأَدْرَنَه فِي أَيَّامِ الرَّبِيعِ.

4. Demin bu çocuğu yanında gördük.

٤. رَأَيْنَا هَذَا الْوَلَدَ قَبْلَ الْآنِ فِي السُّوقِ.

5. Orada ne yaptınız?

٥. مَاذَا عَمِلْتُمْ هُنَاكَ؟

6. Bugece evinize kim geldi?

٦. مَنْ جَاءَ إِلَى بَيْتِكُمْ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ؟

7. Amcam ve dayım geldi.

٧. جَاءَ عَمٌّي وَخَالِي.

8. Komşunuz çoktan beri nerede idi?

٨. أَيْنَ كَانَ جَارُكُمْ مُنْذُ زَمَانٍ طَوِيلٍ؟

9. Ben gündüz seni okulda gördüm.

٩. رَأَيْتُكَ نَهارًا فِي الْمَدْرَسَةِ.

10. Kitabını bu çocuklara sordum.

١٠. سَأَلْتُ هُؤُلَاءِ الْأَوْلَادَ عَنْ كِتَابِكَ.

11. Gündüz nerede idin?

١١. أَيْنَ كُنْتَ فِي النَّهَارِ؟

12. Sanırım evde idin.

١٢. أَظُنُّ أَنَّكَ كُنْتَ فِي الْبَيْتِ.

13. Evet kardeşim ile evde idik.

١٣. نَعَمْ كُنَّا فِي الْبَيْتِ مَعَ أَخِي.

14. Mektupları hangi adamla gönderdin?

٤. مَعَ أَيِّ رَجُلٍ أَرْسَلْتَ الرَّسَائِلَ؟

15. Onları dayımın oğlu ile gönderdim.

١٥. أَرْسَلْتُهَا مَعَ اُبْنِ خَالِي.

ALIŞTIRMALAR III

1. Aşağıdaki sorulara Arapça cevap veriniz.

١. أَخْتُكَ إِلَى أَيِّ مَدْرَسَةِ ذَهَبَتْ مِنْ هَذِهِ الْمَدَارِسِ؟

٢. هَلْ تَعْلَمْتَ دَرْسَكَ جَيِّدًا فِي الْمَدْرَسَةِ؟

٣. أَيْنَ كُنْتَ الْيَوْمَ؟

٤. مَاذَا تَعْلَمَ إِخْوَانُكُمْ عِنْدَ الْمُعَلِّمِ؟

٥. مَنْ جَاءَ صَبَاحًا إِلَى بَيْتِكُمْ؟

2. Aşağıdaki cümleleri Türkçeye çeviriniz.

١. أَطْنُ أَنَّ أَخَاكَ ذَهَبَ إِلَى ذَلِكَ الْبَلَدِ.

٢. مِنْ أَيْنَ جَاءَتْ هَؤُلَاءِ النِّسَاءُ؟

٣. أَخْتُكُمْ هِيَ أَعْقَلُ مِنْ هَؤُلَاءِ الْبَنَاتِ.

٤. أَخِي أَرْسَلَ إِلَيَّ هَدِيَّةً.

٥. كَمْ كُرْسِيًّا اشْتَرَيْتَ مِنَ السُّوقِ؟

3. Aşağıdaki cümleleri Arapçaya çeviriniz.

1. Bugün okulda ne yaptınız?

2. Orada kaç ay oturdunuz? Biz orada sekiz ay oturduk.

3. Kardeşiniz yanımızda bir müddet kaldı.

4. Evinize babanızla birlikte kim geldi?

5. Komşunuzun evi kaç katlıdır? Sanırım o dört katlıdır.

4. Aşağıdaki kelimeleri anlamlı bir cümle olacak şekilde sıralayınız.

١. درسِي - جَدًا - نَعَمْ - جَيِّدًا - تَعَلَّمْتُ

٢. إِلِي - هَذِهِ - الرِّجَالُ - جَاءَ - الدَّارِ - صَبَاحًا

٣. مِنْ - عَجِزُوا - أَوْلَادِكُمْ - الْمُعَلَّمُونَ

٤. الزُّهُورَ - إِلَى - أَرْسَلْنَا - هَذِهِ - جَارِتَنَا - أَخْوَاتُكُمْ

٥. فِي - الْمَدْرَسَةِ - كَمْ - قَعْدَتْ - هَذِهِ - سَنَةً

"اْقْلِعْ شَوْكَكَ بِيَدِكَ."

"Kendi işini kendin gör."

القاموس - SÖZLÜK

Anlam	Çoğul/Mastar	Muzari‘	Mazi/Tekil
-mi, -mî	:	أباء	آبٌ
Baba	:	ج	جَ
İlkokul	:		ابتدائية
Asla	:		أبداً
Çaydanlık	:	أباريق الشاي	إِبْرِيقُ الشَّايِ
Gönderdi	:	الإِبعاثُ	أَبْعَثَ
Daha (en) uzak	:	أَبْعُدُونَ	أَبْعَدَ
Bildirdi, haber etti	:	الإِبْلَاغُ	أَبْلَغَ
Oğlan	:	يُنْلِغُ	انْلَغَ
Bنون، أبناء	:	ج	ابْنٌ
Amcaoğlu	:	أَبْنَاءُ الْعَمِّ	ابْنُ الْعَمِّ
Kız, kız evlat	:	ج	ابنة
Haberleşme, ulaşım	:	اتصالات	اتصال
Aradı (telefon vb. ile)	:	الاتصال	اتصال بـ

Mobilya	:	أَثَاثٌ	ج	أَثَاثٌ
Pazartesi	:			الْأَثْنَيْنِ
Kabul etti	:	يُجِيبُ الْإِيجَابُ		أَجَابَ
Armut	:			إِجَاضَ
Çalıştı	:	يَجْتَهِدُ الْاجْتِهَادُ		اجْتَهَدَ
Daha (en) güzel, iyi	:	أَجْمَلُونَ	ج	أَجْمَلُ
Sevdi, hoşlandı	:	يُحِبُّ حُبُّ، مَحْبَةً		أَحَبَّ
Pazar	:			الْأَحَدُ
Daha (en) güzel, iyi	:	أَحْسَنُونَ	ج	أَحْسَنُ
Bazen	:			أَحْيَانًا
Erkek kardeş	:	إِخْوَانٌ، إِخْوَةٌ	ج	أَخٌ
Kız kardeş	:	أَخْوَاتٌ	ج	أُخْتٌ
Sınav	:	اِخْتِبَارَاتٌ	ج	اِخْتِبَارٌ
Aldı	:	يَأْخُذُ الْأَخْذُ		أَخْذَ
Kulak	:	آذَانٌ	ج	أُذْنٌ
İzin	:	أُذْنُونَ	ج	إِذْنٌ
Çarşamba	:			الْأَرْبَعَاءُ

Dört	:			
Gönderdi	:	يُرسِلُ الْإِرْسَالُ	أَرْسَلَ	
Koltuk	:	أَرْائِكَ ج		أَرِيكَةٌ
Rahatsız etti	:	الْإِرْعَاجُ يُزْعِجُ		أَرْعَاجٌ
Darılttı	:	الْإِرْعَالُ يُزْعِلُ		أَرْعَالٌ
Hafta	:	أَسَابِيعٍ ج		أَسْبُوعٌ
Form	:	اسْتِمَارَاتٌ ج		اسْتِمَارَةٌ
Üzgün	:			آسِفٌ
İsim	:	أَسْمَاءٍ ج		اسْمٌ
Daha (en) kolay	:	أَسْهَلُونَ ج		أَسْهَلٌ
Özledi	:	الاشْتِيَاقُ يَشْتَاقُ		اَشْتَاقٌ
Satin aldı	:	الاشْتِرَاءُ يَشْتَرِي		اَشْتَرَى
Daha (en) zor	:	أَصْعَبُونَ ج		أَصْعَبٌ
Daha (en) küçük	:	أَصْغَرُونَ ج		أَصْغَرٌ
Sanırım	:			أَظُنُّ
Ortaokul	:			إِعْدَادِيَّةٌ
Verdi	:	يُعْطِي الْإِعْطَاءُ		أَعْطَى

Daha (en) akıllı, uslu :	ج	أَعْقَلُونَ	أَعْقَلُ
Daha (en) yüksek :			أَعْلَى
Daha (en) zengin :			أَغْنِي
Daha (en) fakir :	ج	أَفْقَرُونَ	أَفْقَرُ
Daha (en) yakın :	ج	أَقْرَبُونَ	أَقْرَبُ
Daha (en) az :	ج	أَقْلُونَ	أَقْلُ
Daha (en) büyük :	ج	أَكْبَرُونَ	أَكْبَرُ
Daha (en) çok :	ج	أَكْثَرُونَ	أَكْثُرُ
Yedi :	يَأْكُلُ	الْأَكْلُ	أَكَلَ
Buluştı, görüştü :	الْلِتَّقَاءِ	يَلْتَقِي	الْتَّقَى
-e, -a :			إِلِيٰ
Nereye :			إِلِيٰ أَيْنَ
Kime?			إِلِيٰ مَنْ؟
Sağ :			الْيَمِينُ
Anne :	ج	أُمَّهَاتٍ	أمٌ
Emanet :			أَمَانٌ
Cariye, köle :	ج	إِمَاءٌ	أَمَةٌ

Sınav	:	امْتَحَانٌ	ج	امْتَحَانٌ
Ümit etti	:	يَأْمُلُ الْأَمْلُ		أَمْلَ
Sekreter	:	أُمَنَاءٌ	ج	أَمِينٌ
Muhakkak	:			آنٌ
-mek, -mak	:			آنٌ
Ben	:			أَنَا
Memnun, mutlu oldu	:	يَبْسِطُ الْأَبْسَاطُ		أَبْسَطَ
Sen	:			أَنْتَ
Sen (diş.)	:			أَنْتِ
Siz	:			أَنْتُمْ
Siz ikiniz	:			أَنْتُمَا
Siz (diş.)	:			أَنْتُنَّ
Burun	:	آنَافُ	ج	أَنْفُ
Önem, ilgi gösterdi	:	يَهْتَمُ اهْتَمَامٌ		اهْتَمٌ
Aile, yerli	:	أَهَالِي	ج	أَهْلٌ
Hangi	:			أَيُّ
Güzün	:			أَيَّامُ الْخَرِيفِ

أَيَّامُ الرِّبَعِ

أَيْضًا

أَيْنَ

İlkbahar :

ve de, dahi :

Nerede :

ب

ile, birlikte, -de, -da :

Kapı :

Satmak :

Kesinlikle :

Denizci :

Takım elbise :

Pergel :

Bahçıvan :

Kimlik :

Battaniye :

Karin :

Hâlâ :

Uzak :

أَبْوَابٌ ج

الْبَيْعُ جَيْعٌ

بِالْتَّاكِيدِ

بَحَارُونَ جَهَارٌ

بَذْلَاتٌ جَذَلٌ

بَرَاجِلٌ جَرَاجِلٌ

بُسْتَانِيٌّ

بِطَاقَاتُ هُوِيَّةٍ جَهَادٌ

بَطَانِيَّاتٌ جَهَانِيَّةٌ

بُطُونٌ جَهَنَّمٌ

بَعْدٌ

أَبْعَادٌ جَهَادٌ

بَعِيدٌ

Kaldı	:	يَقِنُ الْبَقَاءُ	يَقِنٌ
Memnuniyetle	:	بِكُلِّ رَغْبَةٍ	
Memnuniyetle	:	بِكُلِّ سُرُورٍ	
Kaça?	:		بِكَمْ
Hurma	:		بَلْحٌ
Şehir, ülke	:	بِلَادٌ، بُلْدَانٌ	بَلَدٌ
Kız	:	بَنَاتٌ	بَنْتُ
Kapıcı	:	بَوَابُونَ	بَوَابٌ
Ev	:	بُيُوتٌ	بَيْتٌ

ت

Baharat	:	تَوَابِلٌ	تَابِلٌ
Gecikti	:	الْتَّاخْرُ	تَأْخَرٌ
Selamlama	:	تَحِيَاتٌ	تَحِيَةٌ
Kalorifer	:		تَدْفَقَةٌ
Bilet	:	تَذَكِيرٌ	تَذْكِرَةٌ
Dokuz	:		تِسْعَةٌ
Tanıştı	:	يَتَعَرَّفُ الْتَّعْرُفُ	تَعْرُفٌ

Öğrendi	:	يَتَعَلَّمُ التَّعْلِمُ	تَعْلِمَ
Elma	:		نَفَاحٌ
Elma	:		نَفَاحَةٌ
Buyur!	:		نَفَضْلٌ
Şu, o (diş.)	:		تَلْكَ
Öğrenci	:	تَلَامِيذٌ ج	تَلَمِيذٌ
Tamam	:		تَمَامٌ
Hurma	:	تُمُورٌ ج	تَمْرٌ
Etek	:		تُورَةٌ

ث

Lise	:		ثَانَوِيَّةٌ
Salı	:		الْشَّلَاثَاءُ
Üç	:		ثَلَاثَةٌ
Buzdolabı	:	ثَلَاجَاتٌ ج	ثَلَاجَةٌ
Sekiz	:		ثَمَانِيَّةٌ
Elbise	:	أَثْوَابٌ ج	ثَوْبٌ

ج

Geldi	:	يَجِيءُ الْمَجِيءُ	جاءَ
Erkek Komşu	:	جِيرَانٌ	جارٌ
Komşu kadın	:	جَارَاتٌ	جارةً
Cariye, köle	:	جَارِياتٌ	جاريةً
Üniversite	:	جَامِعَاتٌ	جامعةً
Dede	:	أَجَدَادٌ	جدُّ
Çok	:		جِدًا
Duvar	:	جُدْرَانٌ	جدارٌ
Nine	:	جَدَّاتٌ	جددةً
Zil	:	أَجْرَاسٌ	جرسٌ
Kasap	:	جَزَّارُونَ	جزارٌ
Cisim, beden	:	أَجْسَامٌ	جسمٌ
Bulaşık makinesi	:	جَلَالِيَّاتٌ	جلاليةً
Oturdu	:	يَجْلِسُ الْجُلُوسُ	جلسَ
Cuma	:		الْجُمُعَةُ
Herkes	:		جَمِيعٌ

Güzel	:		جَمِيلٌ
Asker	:	جُنُودٌ	جُنْدِيٌّ
Güney	:		الْجَنُوبُ
Bahçe	:	جَنِينَاتٌ	جُنِينَةٌ
Yön	:	جِهَاتٌ	جِهَةٌ
İyi, güzel	:	جِيَادٌ	جَيْدٌ
İyi, güzel (diş.)	:	جِيَدَاتٌ	جَيْدَةٌ

ح

Duvar	:	حِيطَانٌ	حَائِطٌ
Otobüs	:	حَافِلَاتٌ	حَافَلَةٌ
Hal	:	أَحْوَالٌ	حَالٌ
Bahçe	:	حَدَائِقٌ	حَدِيقَةٌ
Ayakkabı	:	أَحْذِيَةٌ	حَذَاءٌ
Kemer	:	حِزَامٌ	حِزَامٌ
İyi	:	حَسَانٌ	حَسَنٌ
At	:	حُصْنٌ	حَصَانٌ
Geldi	:	يَحْضُرُ الْحُضُورُ	حَضَرَ

Gerçekten

حَقَّاً

Rüya

أَحْلَامٌ

ج

حُلْمٌ

Banyo, tuvalet

حَمَّامٌ

ج

حَمَّامٌ

خ

Yüzük

خَوَاتِمٍ

ج

خَاتَمٌ

Teyze

خَالَاتٌ

ج

خَالَةٌ

Fırıncı

خَبَازُونَ

ج

خَبَازٌ

Ekmek

أَخْبَازٌ

ج

خُبْزٌ

Sonbahar

الْخَرِيفُ

Beş

خَمْسَةٌ

Perşembe

الْخَمِيسُ

Hayır, iyi

أَخْيَارٌ

ج

خَيْرٌ

د

Ev (diş.)

دِيَارٌ

ج

دَارٌ

Bisiklet

دَرَاجَاتٌ

ج

دَرَاجَةٌ

Ders

دُرُوسٌ

ج

دَرْسٌ

Defter

دَفَاتِرٌ

ج

دَفَتَرٌ

Çaydanlık	:	دَلَالٌ	ج	دَلَّةٌ
Kova	:	دَلَاءٌ	ج	دَلُوْرٌ
Rehber	:	أَدَلَّةٌ	ج	دَلِيلٌ
Divist, hokka	:	دَوَيَاتٌ	ج	دَوَاهٌ
Tuvalet	:	دَوَرَاتُ الْمِيَاه	ج	دَوْرَةُ مِيَاه
		ذ		
Şu, o	:			ذَاكَ
Kol	:	أَذْرُعٌ	ج	ذِرَاعٌ
Şu, o	:			ذَلَكَ
Gitti	:	يَذْهَبُ الْذَّهَابُ		ذَهَبٌ
		ر		
Harika	:			رَائِعٌ
Baş	:	رُؤُوسٌ	ج	رَأْسٌ
Görmek	:	يَرَى الْرُّؤْيَا		رَأَى
İlkbahar	:			الرَّبِيعُ
Evhanımı	:	رَبَّاتُ الْبَيْتِ	ج	رَبَّةُ الْبَيْتِ
Adam	:	رِجَالٌ	ج	رَجُلٌ

Ayak	:	أَرْجُلٌ	ج	رِجْلٌ
Ümit etti	:	يَرْجُو الْرِّجَاءُ	ج	رَجَا
El değirmeni	:	أَرْحَاءٌ	ج	رَحَى
Pirinç	:			رُزْ
Mektup	:	رَسَائِلٌ	ج	رِسَالَةٌ
Ressam	:	رَسَامُونَ	ج	رَسَامٌ
Raf	:	رُوفُوفٌ	ج	رَفٌ
Reddetti	:	يَرْفُضُ الْرَّفْضُ		رَفَضٌ
Nar	:			رُمَانٌ

ز

Çöp kutusu	:			زِبَالَةٌ
Terayağ	:	رُبَدٌ	ج	زُبْدَةٌ
Düğme	:	أَزْرَارٌ	ج	زِرٌ
Küstü, biktı, sıkıldı	:	يَرْعِلُ الْرَّعْلُ		رَعَلٌ
Fermuar	:			زِمَامٌ
Çiçek	:	رُهُورٌ	ج	زَهْرٌ
Koca, eş	:	أَزْوَاجٌ	ج	زَوْجٌ

Karı, eş	:	زوجاتٌ	ج	زوجة
Yağ	:	زيوتٌ	ج	زيتٌ

س

Gitti	:	السَّيْرُ	يسيرٌ	سَارَ
Saat	:	سَاعَاتٌ	ج	سَاعَةٌ
Yardım etti	:	الْمُسَاعِدَةُ	يُسَاعِدُ	سَاعَدَ
Sordu	:	السُّؤَالُ	يَسْأَلُ	سَأَلَ
Cumartesi	:			السَّبَتُ
Yedi	:			سَبْعَةٌ
Yazı tahtası	:	سُبُورَاتٌ	ج	سَبُورَةٌ
Perde	:	سَتَائِرٍ	ج	سِتَارَةٌ
Altı	:			سَتَّةٌ
Halı	:	سَجَاجِيدٍ	ج	سَجَادَةٌ
Mutlu oldu, sevindi	:	السُّرُورُ	يَسْرُرُ	سَرَّ
Yatak	:	سُرُرٌ	ج	سَرِيرٌ
Mutlu, iyi	:	سُعَدَاءٌ	ج	سَعِيدٌ
Gemi	:	سُفُنٌ	ج	سَفِينَةٌ

Çatı	:	سُقُوفٌ	ج	سَقْفٌ
Şeker	:			سُكْرٌ
Bıçak	:	سَكَاكِينٌ	ج	سِكِّينٌ
Salata	:			سَلَطَةٌ
Selamet	:			سَلَامَةٌ
Merdiven	:	سَلَالَمٌ	ج	سُلْمٌ
İzin verdi	:	يَسِّمَحُ	السَّمَاحُ	سَمَحَ
Duydu	:	يَسِّمَعُ	السَّمَاعُ	سَمَعَ
Sene	:	سَنَوَاتٌ	ج	سَنَةٌ
Kolay, ova	:	سُهُولٌ	ج	سَهْلٌ
Bilezik	:	أَسَاورٌ	ج	سِوارٌ
Çarşı	:	أَسْوَاقٌ	ج	سُوقٌ
Kötü	:	سَيِّئَاتٌ	ج	سَيِّئَةٌ
Araba	:	سَيَّارَاتٌ	ج	سَيَّارَةٌ
Bay	:	سَادَةٌ	ج	سَيِّدٌ
Bayan	:	سَيِّدَاتٌ	ج	سَيِّدَةٌ

ش

Genç	:	شَابٌ	ج	شَابٌ
Atkı, şal	:	شِيلَانٌ	ج	شَالٌ
Pencere	:	شَبَابِيكٌ	ج	شُبَابِكٌ
Kış	:			الشَّتَاءُ
Ağaç	:	أَشْجَارٌ	ج	شَجَرٌ
İçti	:	يَشْرَبُ الْشُّرْبُ		شَرِبٌ
Polis	:			شُرُطِيٌّ
Balkon	:	شُرَفَاتٌ، شُرَفٌ	ج	شُرْفَةٌ
Doğu	:			الشَّرْقُ
Satin aldı	:	يَشْرِي الشَّرَاءُ		شَرِي
Saç	:	أَشْعَارٌ	ج	شَعْرٌ
Daire	:	شُقَقٌ	ج	شُقَّةٌ
Teşekkür, şükür	:			شُكْرٌ
Teşekkür ederim	:			شُكْرًا
Çok teşekkür ederim	:			شُكْرًا جَزِيلاً
Kuzey, sol	:			الشَّمَالُ

Güneş	:	شَمْوَسٌ	ج	شَمْسٌ
Mum	:			شَمْعَةٌ
Ay	:	شُهُورُ، أَشْهُرُ	ج	شَهْرٌ
Çatal	:			شَوْكَةٌ

ص

Arkadaş, dost	:	أَصْحَابٌ	ج	صَاحِبٌ
Arkadaş, dost (diş.)	:	صَاحِبَاتٌ	ج	صَاحِبَةٌ
Rast geldi	:	يُصَادِفُ الْمُصَادَفَةُ		صَادَفَ
Sabah	:			صَبَّاحٌ
Sıhhat	:			صَحَّةٌ
Çöl	:	صَحَارَى	ج	صَحْرَاءُ
Zor	:	صَعَابٌ	ج	صَعْبٌ
Küçük	:	صَغَارٌ	ج	صَغِيرٌ
Küçük (diş.)	:	صَغَائِرٌ	ج	صَغِيرَةٌ
Yaz	:			الصَّيْفُ

ض

Subay	:	ضُبَاطٌ	ج	ضَابِطٌ
Kayboldu	:	الضَّيْاعُ	يَضِيعُ	ضَاعَ
Kaybetti	:	الْتَّضْيِيعُ	يُضِيعُ	ضَيَّعَ

ط

Uçak	:	طَائِرَاتٌ	ج	طَائِرَةٌ
Masa	:	طَاوِلَاتٌ	ج	طَاوِلَةٌ
Aşçı	:	طَبَاخُونَ	ج	طَبَاخٌ
Elbette	:			طَبْعًا
Tabi ki hayır	:			طَبْعًا لَا
Kat	:	طَبَقَاتٌ	ج	طَبَقَةٌ
Doktor	:	أَطْبَاءٌ	ج	طَبِيبٌ
Un	:			طَحِينٌ
Otoban	:	طُرُقٌ سَرِيعٌ	ج	طَرِيقٌ سَرِيعٌ
Kül tablası	:			طَفَاهَةٌ
Uzun	:	طِوَالٌ	ج	طَوِيلٌ
Pilot	:	طَيَارُونَ	ج	طَيَّارٌ

ظ

Kibar, ince	:	ظُرْفَاءٌ	ج	طَرِيفٌ
Sandı	:	الظَّنُونُ	يَظْنُونُ	ظَنَّ
Sırt	:	ظُهُورٌ	ج	ظَهِيرٌ

ع

Aile	:	عَوَائِلٌ	ج	عَائِلَةٌ
Afiyet	:			عَافِيَةٌ
Uslu, akıllı	:	عُقَلَاءٌ	ج	عَاقِلٌ
Yüksek, yüce	:	عَوَالٌ	ج	عَالٌ
Arkeolog	:	عُلَمَاءُ الْأَثَارِ	ج	عَالَمُ الْأَثَارِ
İşçi	:	عُمَالٌ	ج	عَامِلٌ
Usandı	:	الْعَجْزُ	يَعْجِزُ	عَجَزٌ
Şahane, acayip	:	عُجَبَاءٌ	ج	عَجِيبٌ
Özür	:	أَعْذَارٌ	ج	عُذْرٌ
Bal	:	أَعْسَالٌ	ج	عَسَلٌ
Akşam yemeği	:	أَعْشَيَةٌ	ج	عَشَاءٌ
On	:			عَشَرَةٌ

Değnek, sopa	:	ج عصيٌّ	عَصَّا
Uzuv	:	ج أَعْصَاء	عَضْوٌ
Muhteşem	:	ج عِظَامٌ	عَظِيمٌ
Rica ederim	:		عَفْواً
Üzerine, -e, -a	:		عَلَى
Yolunda (tikirinda)	:		عَلَى مَا يُبَارَمُ
Hala	:	ج عَمَّاتُ	عَمَّةٌ
İş	:	ج أَعْمَالٌ	عَمَلٌ
Çalıştı	:	يَعْمَلُ الْعَمَلُ	عَمَلٌ
-den, -dan, hakkında	:		عَنْ
Yanında	:	ج	عِنْدَ
Bayram	:	ج أَعْيَادٌ	عِيدٌ
Kurtuluş bayramı	:		عِيدُ الْاسْتِقْلَالِ
Kurban bayramı	:		عِيدُ الْأَضْحَى
Çocuk bayramı	:		عِيدُ الْأَطْفَالِ
Cumhuriyet bayramı	:		عِيدُ الْجُمْهُورِيَّةِ

19 Mayıs Gençlik ve
Spor Bayramı

عِيدُ الشَّبَابِ وَ الرِّياضَةِ ١٩ مَaiوِيْر

Ramazan bayramı

عِيدُ الْفِطْرِ

Zafer bayramı

عِيدُ يَوْمِ الْوَطَنِ

Göz

ج عَيْونٌ

عَيْنٌ

غ

3. şahıs, yok

غَايْبُونَ

ج

غَايْبٌ

Öğle yemeği

أَغْدِيَةٍ

ج

غَدَاءٌ

Batı

الْغَرْبُ

Oda

غُرْفَةٌ

ج

غُرْفَةٌ

Oturma odası

غُرْفَةُ الْجُلُوسِ

ج

غُرْفَةُ الْجُلُوسِ

Yatak odası

غُرْفَةُ النَّوْمِ

ج

غُرْفَةُ النَّوْمِ

Hata

غَلَطَاتٌ

ج

غَلَطَاتٌ

Zengin

أَغْنِيَاءٌ

ج

غَنِيٌّ

Aniden

فُجَاهَةٌ

ف

Mutlu, feraha ermiş

فَرِحُونَ

ج

فَرِحٌ

At

أَفْرَاسٌ

ج

فَرَسٌ

Fırsat	:	فرصٌ	ج	فرصة
Kahvaltı	:			فَطُورٌ
Fakir	:	فُقَرَاءُ	ج	فَقِيرٌ
Fakir	:	فُقَرَاءُ	ج	فَقِيرٌ
Fakir (diş.)	:	فَقِيرَاتٌ	ج	فَقِيرَةٌ
Düşündü	:	تَفْكِيرٌ	يُفَكِّرُ	فَكَرٌ
Çiftçi	:	فَلَاحُونَ	ج	فَلَاحٌ
Biber	:			فُلْفِلٌ
Ağız	:	أَفْوَاهٌ	ج	فم
-de, -da	:			في

ق

Şapka	:	قُبَّعَاتٌ	ج	قبعة
Demin, biraz önce	:			قبل الآن
Sundu	:	تَقْدِيمٌ	يُقَدِّمُ	قدم
Kuruş	:	قُروشٌ	ج	قرش
Küpe	:	أَقْرَاطٌ	ج	قرط
Yakın	:	أَقْرِبَاءٌ	ج	قريب

Köy	:	قرىٰ	ج	قريةٌ
Kastetmek	:	يَقْصُدُ	الْقَصْدُ	قصد
Tren	:	قُطْرَاتٍ	ج	قطارٌ
Oturdu	:	الْقَعْدُ	يَقْعُدُ	قَعَدَ
Eldiven	:	قَفَافِيزٍ	ج	قفازٌ
Kolye	:	قَلَادَةٍ	ج	قلادةٌ
Kalem	:	أَفَلَامٍ	ج	قلمٌ
Dolmakalem	:	أَقْلَامُ حِبْرٍ	ج	قلمٌ حِبرٌ
Az	:	قَلَائِيلٍ	ج	قليلٌ
Ay	:	أَقْمَارٍ	ج	قمرٌ
Gömlek	:	قُمْصَانٍ	ج	قميصٌ

ك

Bardak	:	كُؤوسٍ	ج	كأسٌ
-idi, -ıdı	:	يَكُونُ	الْكَوْنُ	كانَ
Büyük	:	كَبَارٍ	ج	كبيرٌ
Büyük (diş.)	:	كَبَائِرٍ	ج	كبيرةٌ
Kitap	:	كُتُبٌ	ج	كتابٌ

Yazdı	:	يَكْتُبُ الْكِتَابَةُ	كَتَبَ
Omuz	:	أَكْتَافٌ	كَتْفٌ
Çok	:	كَثِيرٌ	كَثِيرٌ
Sık sık	:	كَثِيرًا مَا	
ve de, dahi	:		كَذَا
Sandalye	:	كَرَاسِيٌّ	كُرْسِيٌّ
Cömert	:	كَرِامٌ	كَرِيمٌ
Her, bütün	:		كُلُّ
Fakülte	:	كُلِّيَّاتٌ	كُلِّيَّةٌ
Bardak	:	أَكْوَابٌ	كُوبٌ
Poşet	:	أَكْيَاسٌ	كِيسٌ
Nasıl?	:		كَيْفَ

ل

İçin, -e	:	لِ	
Hayır	:	لَا	
Sanmam	:	لَا أَظُنُّ	
Sorun yok!	:	لَا بَأْسَ	

Kuşkusuz	:		لَا شَكٌ
İçin, -e	:		لِأَجْلِ
Elbise	:	أَلْبَسَةٌ	لِبَاسٌ
Yoğurt	:	أَلْبَانٌ	لَبَنٌ
Yorgan	:	لُحْفٌ	لَحَافٌ
Et	:	لُحُومٌ	لَحْمٌ
Huzurunda, katında, ...var	:		لَدَى
İnce, nazik	:	لُطْفَاءٌ	لَطِيفٌ
Karşılaştı	:	لَقَاءٌ	لَقِيَ
Fakat, ama	:		لَكِنْ - لَكِنْ
-medi, -madı	:		لَمْ
Affedersiniz, pardon	:		لَوْ سَمَحْتَ
Degil, yok	:		لَيْسَ
Gece	:	لَيَالٍ	لَيْلٌ ، لَيَّلَةٌ
		م	
Dişil	:		مُؤَنَّثٌ
Ne?, değil, yok	:		مَا

Su	:	مِيَاهٌ	ج	مَاءٌ
Ne?	:			مَاذَا
Açacak	:	مِبَارٌ	ج	مِبْرَأةٌ
Tercüman	:			مُتَرْجِمٌ
Çalışkan	:	مُجْتَهِدُونَ	ج	مُجْتَهِدٌ
Çalışkan (diş.)	:	مُجْتَهِدَاتٌ	ج	مُجْتَهِدَةٌ
Arkadaş, dost, sevgili	:	مُحِبُّونَ	ج	مُحَبٌّ
Arkadaş, dost, sevgili (diş.)	:	مُحِبَّاتٌ	ج	مُحَبَّةٌ
İstasyon	:	مَحَطَّاتٌ	ج	مَحَطَّةٌ
Cüzdan	:	مَحْفَظَاتٌ	ج	مَحْفَظَةٌ
Yastık	:	مُخَادِعٌ	ج	مَخَدَّةٌ
Süre, müddet	:			مُدَّةٌ
Baca	:	مَدَاخِنٌ	ج	مَدْخَنَةٌ
Antrenör	:	مُدَرِّبُونَ	ج	مُدَرِّبٌ
Okul	:	مَدَارِسٌ	ج	مَدْرَسَةٌ
Müthiş	:			مُدْهِشٌ
Müdür	:	مُدَرَّاءٌ	ج	مُدِيرٌ

Şehir	:	مَدْنَى	ج	مَدِينَةٌ
Eril	:			مُذَكَّرٌ
Kadın	:	النِّسَاءُ	ج	الْمَرْأَةُ
Ayna	:	مَرَايَا	ج	مِرْأَةٌ
Dadı	:	مُرَبِّيَاتُ	ج	مُرَبِّيَةٌ
defa, kez	:	مَرَاتٌ	ج	مَرَّةٌ
Tuvalet	:	مَرْاحِضٌ	ج	مِرْحَاضٌ
Merhaba!	:			مَرْحَبًا
Sütanne	:	مَرَاضِعٌ	ج	مُرْضِعَةٌ
Hasta	:	مَرْضَى	ج	مَرِيضٌ
Çiftçi	:	مُزَارِعُونَ	ج	مُزَارِعٌ
Akşam	:			مَسَاءٌ
Memnun, mutlu	:			مَسْرُورٌ
Tarak	:	أَمْشَاطٌ	ج	مِشْطٌ
Lamba	:	مَصَابِيحٌ	ج	مِصْبَاحٌ
Asansör	:	مَصَاعِدٌ	ج	مِصْعَدٌ
Fotoğrafçı	:	مُصَوِّرُونَ	ج	مُصَوِّرٌ

Hostes	:	ج مُضيَّفاتٌ	ج	مُضيَّفةٌ
Havaalanı	:	ج مطَارٌ		مَطَارٌ
Mutfak	:	ج مَطَابِخٌ		مَطْبُخٌ
Birlikte, beraber	:			مَعَ
Palto, pardösü	:	ج مَعَاطِفٌ		مَعْطَفٌ
Öğretmen	:	ج مَعْلُمُونَ		مُعْلَمٌ
Öğretmen (diş.)	:	ج مَعْلَمَاتٌ		مُعْلَمَةٌ
Enstitü	:	ج مَعَاهِدٌ		مَعْهَدٌ
Anahtar	:	ج مَفَاتِيحٌ		مَفْتَاحٌ
Sıra, ofis	:	ج مَكَاتِبٌ		مَكْتَبٌ
Süpürge	:	ج مَكَانِسٌ		مَكْنَسَةٌ
Doldurdu	:	ج الْمَلْءُ	يَمْلأُ	مَلَأً
Tuz	:	ج أَمْلَاحٌ		مِلْحٌ
Besteci	:	ج مُلْحِنُونَ		مُلَحِّنٌ
İyi, güzel	:	ج أَمْلَاحٌ		مِلْحٌ
İyi, güzel (diş.)	:	ج مَلِيَحَاتٌ		مَلِيَحَةٌ
Koridor	:			مَمَرٌ

Hemşire	:	مُمَرِّضَاتُ	ج	مُمَرِّضَةٌ
Silgi	:	مَمَاسِح	ج	مَمْسَحَةٌ
Kimden?	:			مِمَّنْ
Memnuniyet	:			مَمْنُونَيَّةٌ
Kim?	:			مِنْ
-den, -dan	:			مِنْ
Nereden	:			مِنْ أَيْنَ
Lütfen	:			مِنْ فَضْلِكَ
-den beri	:			مُنْذُ
Ev	:	مَنَازِل	ج	مَنْزِلٌ
Havlu	:	مَنَافِش	ج	مَنْشَفَةٌ
Masa	:	مَنَاضِد	ج	مَنْضَدَةٌ
Mühendis	:	مُهَنْدِسُونَ	ج	مُهَنْدِسٌ
Randevu	:	مَوَاعِيد	ج	مَوْعِدٌ
ن				
Pencere	:	نوَافِذٌ	ج	نَافِذَةٌ
Biz	:			نَحْنُ

Evet	:		نَعَمْ
Gündüz	:		نَهَارٌ
Gündüzün	:		نَهَارًا
Lamba, Işık	:	أَنوارٌ ج	نُورٌ

ه

Hediye	:	هَدَىْيَا ج	هَدِيَّة
Bu (er.)	:	هَوْلَاءِ ج	هَذَا
Bu	:	هَوْلَاءِ ج	هَذِهِ
Kaçıtı	:	الْهَرْبُ ج	هَرَبٌ
-mi, -mı	:		هَلْ
Onlar	:		هُمْ
Onlar (diş.)	:		هُنَّ
Orada	:		هُنَاكَ
O	:		هُوَ
O (diş.)	:		هِيَ

و

Baba	:			وَالِدٌ
Anne	:	وَالِدَاتُ	ج	وَالِدَةُ
Buldu	:	يَجِدُ الْوُجُودُ		وَجَدَ
Veda	:			وَدَاعٌ
Kağıt	:	أَورَاقٌ	ج	وَرَقٌ
Bakan	:	وُزَّراءٌ	ج	وَزِيرٌ
Yastık	:	وَسَائِدٌ	ج	وِسَادَةٌ
Ulaşma, varma	:	يَصِلُ الْوُصُولُ		وَصَلَ
Vakit	:	أَوْقَاتٌ	ج	وَقْتٌ
Çakmak	:	وَلَّاعَاتُ	ج	وَلَّاعَةٌ
Çocuk	:	أَوْلَادٌ	ج	وَلَدٌ

ي

El	:	أَيَادِي	ج	يَدٌ
Gün	:	أَيَّامٌ	ج	يَوْمٌ